Sri V. K. Kothandaraman rose.

MR. SPEAKER : The hon. Member has other remedies. He cannot question my ruling.

III. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE INDUSTRIAL EMPLOYMENT (STANDING ORDERS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I beg leave to introduce the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960.

MR. SPEAKER: The question is—

That leave be granted for the introduction of the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 8 OF 1960) —*cont.*

MR. SPEAKER: Now we will proceed with the discussion on Land Reforms Bill. The first speaker to-day will be Sri P. S. Chinnadurai. Being the leader of a party, I give him thirty minutes.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நாடு சுதந்திரம் அடைந்த நாள் முதலாக நாட்டில் இருக்கின்ற மிகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். மக்களுடைய இந்தக் கருத்தை மிகவும் தெளிவாக பிரதிபலிக்கின்ற முறையில் கடந்த 12 ஆண்டு காலமாக இந்தப் பிரச்னையை முதன்மையாக வைத்து இந்திய சோஷியலிஸ்டுகள் இயங்கி வருகிறார்கள். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னால் சோஷியலிஸ்டுகள் இந்தப் பிரச்னையை இரண்டாம் பட்சமாக வைத்திருந்தபோதிலும், சுதந்திரம் வந்தவுடன் இதை முதல் பிரச்னையாக வைத்து, இதை மையமாக வைத்து இந்தியப் பொருளாதார அமைப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு காங்கிரஸின் உள்ளேயிருந்துகொண்டு ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று கருதி சோஷியலிஸ்டு வெளியே வந்து தனியாக இயக்கத்தை நடத்துவதற்கு முற்பட்டார்கள். ஆனால் அப்போது நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்று சோஷியலிஸ்டுகள் கூறிய வேளையில், உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற காந்தியடிகளின் வாக்கை முதன்மையாக வைத்துக்கொண்டு அதன்படி இன்றுள்ள அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சோஷலிஸ்டுகள் சொன்ன நேரத்தில் இன்று ஆளுகின்ற கட்சியில் இருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டும் என்று சொல்லுவது, அல்லது இவ்வாறு கூறப்படுகின்ற கோரிக்கையானது நியாயமற்றது என்று கூறுகின்ற முறையில் நடந்து கொண்டார்கள். நியாயமற்றது என்று கூறியது மாத்திரம் அல்ல—உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று

a Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 18th April 1960.

18th April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

சொன்னால், கதிர் அறுப்பவனுக்குச் சொந்தமா, துணி வெளுப்பவனுக்குச் சொந்தமா என்று அன்றைக்குக் கேலி செய்ய முனைந்தார்கள். ஆனால் காலம் வேகமாக மாறிக் கொண்டு போனது. அதன் விளைவாகத்தான் ஆவடியிலே காங்கிரஸ் கூடியபோது சோஷலிஸ தத்துவத்தைப் பிரதான மாக ஏற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. உண்மையிலேயே—மனதார—இந்தத் தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், ஆவடி காங்கிரஸ் முடிந்தவுடனேயே கூட இதற்கான சரியான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந் திருக்கலாம். தீவிரமான நிலச் சட்டம் வேண்டுமென்ற மக்களுடைய கருத்தின் அடிப்படையில்—மக்களுடைய உண்மையான எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய முறையில்—உழுகின்றவனுக்கு நிலத்தை உடமை யாக்குகிற முறையில்—சட்டத்தைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். சுதந்திரம் அடைந்த நாள் முதலாக இந்த ராஜ்யத்தைப் பொருத்தவரையில் காங்கிரஸ் கட்சி தான் ஆட்சி புரிந்து வருகின்றது. உண்மையிலேயே உழுபவனுக்கு நிலத்தை சொந்தமாக்குகின்ற எண்ணம் இருந்தால், நிச்சய மாக இவர்கள் உழுபவனுக்கு நிலத்தை உடமையாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதில் கடந்த 12 ஆண்டுகளில் எதுவுமே தடையாக இருந் திருக்கவில்லை. ஆயினும் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர காங்கிரஸ் கட்சி முனையவில்லை. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நில வுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டியிருக்கிறோம், இதன் மூலமாக ஒரு பெரிய புரட்சியை நாங்கள் சாதித்திருக்கிறோம் என்று இந்தச் சர்க்கார் சொல்லி வருகிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பிலே இங்கு பேசிய கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் "இது ஒரு வெள்ளைப் புரட்சி" என்று சொல்லிக் கொண் டார்கள்—அதாவது இடது சாரிகள் சொல்லுகின்ற சிகப்புப் புரட்சி அல்ல—வெள்ளைப் புரட்சி என்று தம்முடைய பேச்சிலே இதனைப் பற்றிக் குறிப்பிட் டார்கள். நிலச் சட்டம் கொண்டுவருவதன் நோக்கம்—நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வருவதன் நோக்கம்—உண்மையிலேயே நிலத்தை உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக்குவதாக இருக்கவேண்டுமேயல்லாது, இருக் கின்ற நிலத்தை சட்டபூர்வமாகப் பிரித்துக்கொள்வது என்று விட்டு வைத்தால், இதற்குப் பெயர் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று இருக்க முடியாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று இப்போது கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப் போகின்ற சட்டம் உண்மை யில் உழுபவனுக்கு நிலத்தை உடமையாக்குவதல்ல. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு நோக்கம் வேண்டுமானால் அந்த நோக்கம் உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று பல்வேறு கமிட்டிகள் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றதே அந்த நோக்கத்தை ஈடேற்றுவதாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி இந்தச் சட்டம் அமையவில்லை. இதிலே எங்கே நிலத்தை உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக்கி யிருக்கிறார்கள் ? ஏற்கெனவே இருக்கின்ற நிலத்தை 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று பிரித்துக்கொள்வதற்கு சட்டம் வகை செய்கிறதே தவிர—அந்த அளவில்தான் இது நிலவுடமையிலே ஒரு புதிய மாறுதலைக் கொண்டு வருகிறதே தவிர—வேறு ஒன்றுமில்லை. இதுவே ஒரு பெரிய மாறுதல் இல்லையா—புரட்சி இல்லையா—என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்க லாம். அந்த அளவுக்கு இது புரட்சிதான்—அந்த அளவுக்கு இது ஒரு மாறுதல்தான். இது வரையில் நிலத்தை ஒருவர் எவ்வளவு வேண்டு மானாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம், எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் சமுதாயத்தினிடமிருந்து ஆக்கிரமித்து வைத்துக்கொள்ளலாம், எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் அவருடைய உடமையாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்ததே, அதை மாற்றி இப்போது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற அளவுக்குத்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலைமையை இந்தச் சட்டம் உண்டாக்குகிறது. இது கூட இனிமேல்தான். ஒரு குடும் பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கின்ற தைப் பார்த்தால் இந்த ஏற்பாடு உடனடியாக அமுலுக்கு வராது. இந்த சர்க்கார் சில நாட்களுக்கு முன்னால் சொல்லிக்கொண்டு இருந்ததே, ஒருவர் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம், ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலத்தின் அளவுக்கு வரம்பு கட்டப் போகிறோம் என்று சொன்னார்களே, சென்ற ஆண்டுகளில்

சொன்னார்களே, அதே போன்று நிலையைத் தான் இந்தச் சட்டம் உண்டாக்குகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய நிலத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சட்டம் இயற்றியிருப்பதாகச் சொல்லிய போதிலும், உண்மையில் சட்டம் எப்போது பலன் தரும் என்று பார்த்தால், வரம்பு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் பிரிவினை ஆகாத இந்து குடும்பத்திற்கு சட்டத்திலே 30 ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்த போதிலும் வீட்டிலேயிருக்கின்ற குழந்தைக்கும், ஒரு வயதுக் குழந்தை உட்பட, பாகப்பிரிவினை செய்வதை இந்தச் சட்டம் தடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சட்டம் இதை எந்த அளவுக்குத் தடுக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக் கூறவேண்டும். அப்படி பிரிவினை செய்து கொள்ளுகின்றபோது, இந்துக் குடும்பங்களிலேயே பாகப்பிரிவினை செய்துகொள்ளப்படும்போது ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும்கூட 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருக்கிறது. அவர்கள் மேஜர் ஆகி, அவர்கள் பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபடும் போது, அடுத்த தலைமுறையில்தான் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதாக இருக்கும். முப்பது ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று இந்தச் சட்டத்திலே இழையோடி இருக்கக்கூடிய தத்துவம் அமுலுக்கு வர சாதாரணமாக 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகும் என்பது எனது கருத்தாகும். இந்த நிலைமையில் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, உழுபவனுக்கு நிலம் என்ற அந்தப் புரட்சியை எங்கே செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற தத்துவத்தை அமுல் செய்யாத இந்தச் சட்டம் எப்படி மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதிலேயே பல்வேறு விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மலை, மலையைச் சார்ந்த இடங்களுக்கு இதிலே விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பாக்கு தோப்புகளுக்கு இதிலே விதிவிலக்கு. இதர தோட்டங்களுக்கு, பழ தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைக் குறித்து கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மிகவும் வளமான பூமிகளுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு, சமூகத்திற்கு ஏராளமான செல்வத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற செழிப்பு பூமிகளை விதிவிலக்காக ஆக்கிவிட்டு, பிறகு இந்த நிலச் சட்டம் எந்த வகையிலே மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கப் போகிறது என்று நான் இந்த சர்க்காரைக் கேட்டு அறிய விரும்புகிறேன். யாரை மனதிலே கொண்டு இந்த மாதிரி விதி விலக்குகளைக் கொடுத்திருந்த போதிலும் இது நியாயமானது ஆகாது என்று குறிப்பிடுகிறேன். காப்பித் தோட்டங்கள், தேயிலைத் தோட்டங்கள், ஏலத் தோட்டங்கள், ரப்பர் தோட்டங்கள், உருளைக்கிழங்கு விளையக்கூடிய இடங்கள், பாக்குத் தோப்புகள் என்று இப்படி மிகவும் முக்கியமான நபர்கள் கையில் இருக்கின்ற—முக்கியமான நிலச்சுவாந்தார்கள் கையில் இருக்கின்ற—வளமான பூமிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு நிலச்சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது எந்த வகையில் பொருத்தமாகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அது கூட எப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் ? பிரசுரம் ஆன தேதியிலிருந்து இனிமேல்தான் இது அமுலாகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு வகையிலே இந்தச் சட்டம் கொஞ்சமாவது முற்போக்காக இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டுமானால் இதனை முந்தைய தேதியிலிருந்து அமுலாவதாக அறிவித்திருக்க வேண்டும். இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய ஒரு தேதியிலிருந்து இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததாகச் சொல்லியிருந்தால்கூட நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்பதற்காக சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக ஒவ்வொருவரும் அதிகப்படியாக உள்ள நிலத்தை பிரித்துக்கொள்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் நிலச்சுவாந்தார்கள் இருந்துவந்து, அவர்கள் பல வகையாக யோசனை செய்து அதைத் தங்களுக்குள்ளேயே பிரித்துக்கொள்வதற்கும் பினாமி ட்ரான்ஸாக்ஷன்ஸ் முறையில் போலித்

18th April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

தனமான கிரயங்கள் செய்துகொள்வதற்கும் கடந்த காலத்தில் நிறைய இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட போலிக் கிரயங்களை இந்த மசோதா தடுக்கவில்லை. போலி பாகப்பிரிவினையை இந்த மசோதா தடுக்கவில்லை. அவைகளையெல்லாம் அனுமதித்துவிட்டு இப்போது இந்த முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 'எல்லாவற்றிலும் நாங்கள் தான் முன்னால் நிற்கிறோம். எல்லா ராஜ்ய சர்க்கார்களைக் காட்டிலும் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார்தான் மிகவும் முற்போக்காக இருக்கிறது' என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளும் இந்த ராஜ்ய காங்கிரஸ் சர்க்கார் மற்ற ராஜ்யங்களிலெல்லாம் நில உடைமை உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்த பிறகுதான் இந்த ராஜ்யத்தில் நில உடைமை உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர முன் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி முன் வரும்போது, மற்ற ராஜ்யங்களின் சட்டங்களிலுள்ள தவறுகளையெல்லாம் இந்த ராஜ்ய மசோதாவில் புகுத்தாதபடி இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று தெரிகிறது. மற்ற ராஜ்யங்களின் சட்டங்களிலுள்ள தவறுகளை இந்த மசோதாவில் புகுத்தாமலிருப்பதற்கு பதிலாக அத் தவறுகளுடன் அவைகளில் இல்லாத குறைகளையும் இந்த மசோதாவில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, பஞ்சாப் ராஜ்யச் சட்டத்தில் 1947-ம் ஆண்டிற்குப் பிற்பாடு ஏற்பட்ட போலிக் கிரயங்கள், போலி பாகப் பிரிவினைகள் முதலானவை அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. ஆனால், நமது ராஜ்யத்தில் கொண்டு வரப்படும் இந்த மசோதாவில், 1947-ம் ஆண்டிற்குப் பிற்பாடு ஏற்பட்ட போலிக் கிரயங்களையும் போலி பாகப்பிரிவினைகளையும் செல்லுபடியாகாதபடி செய்யக்கூடிய ஷரத்து எதுவும் இல்லை. இது எதனைக் காட்டுகிறது? இந்த ராஜ்யத்தில் ஆட்சி நடத்தும் சர்க்கார் பஞ்சாப் ராஜ்யத்தில் ஆட்சி நடத்தும் சர்க்காரைக் காட்டிலும் பிற்போக்கான மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைத்தான் இந்த மசோதா தெளிவாகக் காட்டுகிறது என்று கருதுகிறேன். இன்னும், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் நில உடமை உச்ச வரம்பாக 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்; அதிலேயாவது, கொஞ்சம் முற்போக்கான மனப்பான்மையை இந்த சர்க்கார் காட்டியிருக்கிறார்களா என்றால், அதுவும் இல்லை. சராசரி விளைச்சல் கேரளாவில் நமது ராஜ்யத்தைவிடக் குறைவு. நமது ராஜ்யத்தில் சராசரி விளைச்சல் ஏக்கருக்கு 2,100 பவுண்டு. கேரளாவில் அது ஏக்கருக்கு 1,400 பவுண்டுதான். நமது ராஜ்ய சராசரி விளைச்சலை விடக் குறைவான சராசரி விளைச்சலையுடைய கேரள ராஜ்யத்தில் நில உடமை உச்ச வரம்பாக 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் நமது ராஜ்யத்தில் அதற்கு எத்தனை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கேரள ராஜ்யத்தில் அந்தச் சட்டத்தை கடைசியில் எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து ஏகமனதாகத்தான் சட்டசபையில் நிறைவேற்றினார்கள். (குறுக்கீடு). அங்கே துவக்கத்தில் எப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்ட போதிலும், துவக்கத்தில் கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தபோதிலும், கடைசியில் மசோதாவானது எதிர்ப்பு இல்லாத நிலையில்தான் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்படி இருக்க, கேரள ராஜ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள நில உடமை உச்ச வரம்பைப் போல் இரண்டு மடங்கை இந்த ராஜ்யத்தில் நில உடமை உச்ச வரம்பாக நிர்ணயிக்க என்ன நியாயம் இருக்கிறது, இந்த மசோதா அந்தச் சட்டத்தைக் காட்டிலும் எந்த வகையில் முற்போக்கானதாக இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். (சில கனம் அங்கத்தினர்கள்: மற்ற ராஜ்யங்களில் எப்படி இருக்கிறது?) மற்ற ராஜ்யங்களைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களில் எப்படியும் இருக்கட்டும். கேரளா நமது ராஜ்யத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கும் ராஜ்யம். மேலும் நமது ராஜ்யத்தில் இப்போது ஒரு பகுதியில் இருப்பவர்கள் முன்பு கேரள ராஜ்யத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். எனவே அந்த ராஜ்யத்தைப் பற்றித்தான் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே கேரள ராஜ்யத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், நமது ராஜ்யத்தில் நில உடமை உச்ச வரம்பாக 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரைத்தான் நிர்ணயத்திருக்க முடியும். இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம்கூட, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பேசும்போதுதான்

சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், என் சொந்தக் கருத்தைக் கேட்டால் நான் சொல்வேன் : நிலம் என்பது சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமானது. நிலம் என்றும் தனி மனிதனுக்குச் சொந்தமாக இருக்க முடியாது. நிலம் சகல வளங்களுக்கும் ஆதாரமானது. சகல வளங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் நிலம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. நிலத்தில் ஒரு காலத்தில் யார் உழைக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அந்தக் காலத்தில் அது சொந்தம். இப்போது ஒரு நிலத்தில் உழைப்பவரின் மகன் பெரியவனான பிறகு அவன் அந்த நிலத்தில் உழைக்க விருப்பமில்லாதவனாக இருப்பானேயானால் அந்த மகனுக்கு அந்த நிலத்தை வைத்துக்கொள்ள உரிமை இருக்க முடியாது. நிலம் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமானது. இதனைத்தான் இன்று வினோபாஜீ சொல்லி வருகிறார். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள நிலங்களும் அந்த கிராமத்திலுள்ள அத்தனை மக்களுக்கும் சொந்தமானவை. நிலத்தில் யார் யார் எப்போது எப்போது பாடுபடுகிறார்களோ அவரவர்கள்தான் அந்த அந்தக் காலத்தில் நிலத்தில் உரிமை உள்ளவர்களாக இருக்கலாமே தவிர, ஒருவருடைய தனி உரிமையாக அதைக் கொண்டாடுவது சமுதாயத்திற்குத் தீங்கிழைக்கும் என்பதுதான் அடிப்படையான நிலத் தத்துவம். இந்த மசோதா அந்தத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரவில்லை. எனவே நான் அந்தத் தத்துவத்தை இங்கே வலியுறுத்த விரும்பவில்லை. இந்த மசோதவின் ஷரத்துக்களை மட்டும் பார்க்கும்போது, நில உடமை உச்ச வரம்பிற்கு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பது நியாயமானது அல்ல, முற்போக்கானதல்ல என்றுதான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும், கோவில், மடாலயங்கள் ஆகியவைகளைச் சேர்ந்த நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நில உடமை உச்ச வரம்பு 200 ஏக்கர் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவை தனித்தனி டிரஸ்டுகள் வைத்துக்கொண்டால் என்ன ஆகும் என்று பார்ப்போம். தஞ்சாவூர் கோவில்களில் தனித் தனியான சின்னச் சின்னக் கோவில்கள் கூட 200 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்லக் கூடியவாறுதான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்தால், கோவில்களுக்கும் மடாலயங்களுக்கும் சொந்தமான பல்லாயிரக் கணக்கான நிலங்கள், அவைகளை உழும் குடியானவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படாமல் மீண்டும் அந்தக் கோவில்கள் அல்லது மடாலயங்களின் தர்மகர்த்தாக்கள் வசம்தான் விடப்படும் என்று தெரிகிறது. அவர்களிடம் 200 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய உபரி நிலங்களை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும்போது அந்த நிலங்கள் குடியானவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படுகின்றனவா அல்லது அரசாங்கத்திற்காவது அவைகளில் முழு உரிமை அளிக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அவைகளில் உழும் குடியானவர்களுக்கு நியாய வாரச் சட்டப்படி என்ன குத்தகை கொடுக்கப் பட வேண்டுமோ அந்தக் குத்தகையை அப்படியே கொடுக்க இந்த மசோதாவில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. நியாய வாரச் சட்டப்படி என்ன கிடைக்காதோ அதைக் கூடக் கொடுக்க இந்த மசோதாவில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, மடாலயங்கள், கட்டிடங்கள் உபரி நிலத்தில் இருக்குமானால், அதற்கு 4 சதவிகித வட்டியும் கொடுக்க இங்கே வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இக்காரணங்களால் இது முற்போக்கான மசோதாவென்று சொல்லப்படுவதற்குத் தகுதியானதல்ல என்பதை மீண்டும், மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, மடாலயங்களுக்கென்றும் கோவில்களுக்கென்றும் தனித்தனி சொத்துக்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியமேயில்லை, அந்த நிலங்கள் முற்றிலும் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. கோவில்களுக்குச் செல்லும் பக்தர்களும் மடாலயங்கள் பேரில் பக்தி செலுத்தும் பக்தர்களும், அவைகளை நடத்துவதெற்கென்று தங்கள் வருமானத்திலிருந்து கொடுக்கும் பணத்தைக்கொண்டு அவைகளை நடத்தலாமே தவிர, அவைகளுக்குத் தனியாகச் சொத்து எழுதிவைக்க வேண்டியது அவசியமில்லை. சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்பும் நாம் அவைகளுக்கு

18th April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

அப்படிச் சொத்து எழுதிவைக்க வேண்டியது அவசியமில்லை, அவைகளுக்கு எழுதிவைக்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்களுக்கு இவ்வாறு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்று நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில் என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டனவோ அவைகளை சமதர்ம சமுதாய அமைப்பில் நீடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. யாருக்குக் கோவில்களும் மடாலயங்களும் வேண்டுமோ, அவர்கள் அவ்வப்போது தங்கள் உழைப்பின் மூலம் தங்களுக்கு வரும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை அவைகளுக்குக் கொடுத்து அவைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்வார்கள். மற்றப்படி, சமுதாயத்திற்கு உணவு கொடுக்கும் நிலம் சமுதாயத்தின் சொத்து. எனவே மடாலயங்களுக்கும் கோவில்களுக்கும் இவ்வாறு சொத்து எழுதிவைப்பது அடிப்படையான சமதர்மத் தத்துவங்களுக்கு முரண்பட்ட செயல் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நெடுங்காலமாகக் குத்தகைதாரர்களாக இருந்து வருபவர்களின் உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, இந்த மசோதா முற்போக்கானதாக இல்லை. குத்தகைதாரனாக இருப்பவன் குத்தகைதாரனாகவே சாவதற்குத்தான் இந்த மசோதா வழிவகை செய்கிறது. அவர் நில உடமையாளனாக மாறுவதற்கு இது வகை செய்யவில்லை. குத்தகைதாரர்கள் நில உடமைக்காரர்களாக ஆக வேண்டுமானால், அவர்கள் நிலத்தை விலை கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டும். நிலங்களின் விலையோ இன்று எப்படி இருக்கிறது ? " நிலச் சட்டம் வருகிறது, வருகிறது " என்று கனம் அமைச்சர்கள் தாங்கள் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் வெளியில் பறைசாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். நில உடமை உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராகச் சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்படும் என்பதை கனம் அமைச்சர்கள் பலவிடங்களில் சூசகமாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். இதன் விளைவு என்ன ? சிறு நிலச்சுவாந்தார்களும் இதுவரை நிலமில்லாதவர்களாக இருந்தவர்களும் ஓடி ஓடி பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து நிலங்களை விலைக்கு வாங்கி வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே தீவிரமான நிலச் சட்டம் வரப்போகிறது என்றால் நிலத்தின் விலை குறைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் கடந்த ஓராண்டு காலமாக நில விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் சாதாரணமாக என்ன விலைக்குக் கிடைக்கக்கூடுமோ அதைவிடக் கூடுதலான விலை கொடுத்துத்தான் குடியானவர்கள் நிலங்களை வாங்கி வந்திருக்கிறார்கள். சட்டம் வரப்போகிறதென்று சொல்லி நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் விற்று விட முற்படுகிறார்கள். அப்படி விற்கும்போது யாருக்கு விற்பது என்பதிலே ஒரு போட்டி. இம்மாதிரியான ஒரு போட்டியின் விளைவாக நிலம் இல்லாதவர்கள் அல்லது சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் ஓடி ஓடி நிலத்தை வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் கூட காங்கிரஸ் கட்சியினர்தான். காங்கிரஸ் கட்சியினர் சட்டத்தின் மூலமாக மாத்திரமல்ல : சட்டம் வருவதற்கு முன்பே கூட நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு உதவி இருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். நான் குற்றம் சாட்டுவதால் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வரலாம். கோபத்தினால் பலன் இல்லை. உண்மையில் நீங்கள் பெரும் தீங்கிழைத்திருக்கிறீர்கள். கோபத்தைச் சில சமயங்களில் வெளியிலே காட்டுவார்கள் ; சில சமயங்களில் மனதிலே வைத்திருந்து வேறு வகையிலே காட்டுவார்கள்.

10-00 a.m.

சமூக நீதி வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்குமானால் நஷ்ட ஈடு என்ற ஷரத்துக்கு இங்கே இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சட்டத்தை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்க மாட்டார்கள். நஷ்ட ஈட்டைப் பொறுத்தவரையில் 9 மடங்கு முதல் 12 மடங்கு வரை என்றிருக்கிறது. நியாயவாரச் சட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்குமோ அந்த அடிப்படையிலே நிர்ணயம் பண்ணி நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன் இந்தச் சர்க்காரை—இந்த நிலம் யாருடையது யாருக்குச் சொந்தமானது ? எப்போது சொந்தமானது ? அதற்கு என்ன மூல சாசனம் ? பாரதிதாசன் அவர்கள் இதைத்தான் மிகத் தெளிவாக அவ

ருடைய பாட்டிலே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான மூல சாசனம் எங்கே இருக்கிறது ? இந்த நிலங்களெல்லாம் இந்த சமுதாயத்திற்குத்தான் சொந்தம். உங்களுக்கோ, எனக்கோ, மற்ற எவருக்குமோ சொந்தமில்லை. இந்தக் கால கட்டத்தில் வாழும் நமக்கு இப்போது சொந்தமானது. வர இருக்கும் தலை முறையினருக்கு அவ்வப்போது சொந்தமானது. நிலத்திலே எந்த அளவுக்கு உரிமை கொண்டாடலாம் என்றால் பாடுபடும் அளவுக்குத்தான் உரிமை கொண்டாடலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஒவ்வொருவரும் பாடுபடுவதற்கு எவ்வளவு நிலம் தேவையோ அதற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள யாருக்கும் பாத்தியதை கிடையாது. அந்தப் பாத்தியதைகூட பரம்பரை பரம்பரையாக வர முடியாது. அந்தந்தக் கால கட்டத்தில் யார் யார் பாடுபடுகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்க முடியும். ஆகவே, நஷ்ட ஈடு யாருக்கு, ஏன் கொடுக்க வேண்டும் ? எதற்காக நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒன்பது மடங்கிலிருந்து 12 மடங்கு வரை நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண் மென்று எங்கே இருந்து கண்டுபிடித்தார்கள்? பன்னிரண்டு மடங்கு என்பது என்ன நிர்ணயம் ? அது ஏன் 50 மடங்காக இருக்கக் கூடாது அது ஏன் ஒன்று அல்லது இரண்டு மடங்காக இருக்கக் கூடாது ? இதெல்லாம் அமைச்சருடைய கற்பனையிலே தோன்றிய ஒன்று. ஏதோ அவர்கள் மனதிலே பட்டது ; இந்த அளவுக்கு நஷ்ட ஈட்டை நிர்ணயித் தார்கள். அதுதான் சரியான நஷ்ட ஈடு, தேவையான நஷ்ட ஈடு என்று யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நிலச்சுவான்தார்களின் பிரதிநிதித் துவத்தையுடைய கட்சிக்காரர்கள் நஷ்ட ஈடு போதாது என்று வெளியில் சொல்கிறார்கள். ஐந்து சதவிகிதம் வட்டி கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல் லப்படுகிறது. பணத்தை 20 தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அந்த அளவுகூடப் போதாது என்று கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை இது சரியான நஷ்ட ஈடு அல்ல என்று சொல் கிறார்கள்: என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த நஷ்ட ஈடு தேவையல்ல என்று விரும்புகிறேன். நஷ்டஈடு கொடுக்க அவசியமே கிடையாது. இதைச் சுட்டிக் காட்டும் அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு பக்கத்தில் நஷ்ட ஈடு போதாது என்று சொல்கிறார்கள் ; இன்னொரு பக்கத்தில் நஷ்ட ஈடே தேவையில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இரண்டுக்கும் மத்தியில் மையமான பாதையைக் கடைப்பிடித்து இரண்டு பேருக்கும் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லித் தப் பித்துக் கொள்ள முடியாது. சமுதாயத்தில் ஒரு புதிய, புரட்சிகரமான அம்சத்தைத் தோற்றுவிக்க விரும்புகிறோம். இப்போது காணப்படுகின்ற சுரண்டல் முறையில்லாமல் வாழ்வதற்கு நல்ல வழி முறைகளை வகுத்துக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அடிப்படை நீதியை நாம் நன்கு உணர வேண்டும். சுரண்டல் தத்துவத்திற்கே இடமில்லாத ஒரு முறையை நாம் வகுக்க வேண்டுமென்றால், இந்த நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் ஷரத்தை முற்றிலும் எடுத்துவிட வேண்டுமென்றுதான் நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுபோல் இன்னும் பல விஷயங்களை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்படுகிற நேரத்திலே வெளியிலே பெரிய ஒரு கூப்பாடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. "இந்தச் சட்டம் வந்தால் கொஞ்ச நாளைக்குள் நிலங் கள் எல்லாம் தனித் தனியாகப் பிரிவினை செய்யப்பட்டு விடும். இன்றைக்கு இருக்கும் குடியானவர்களுக்குப் பிறகு அவர்களுடைய மக்களுக்கு நிலத் தைப் பிரித்து கொடுக்கும்போது நிலங்கள் மேலும் சிறு சிறு துண்டு களாகப் போய்விடும். பின்னர் அவைகளை எல்லாம் கட்டாயமாகக் கூட்டுறவு முறையில் ஒன்று சேர்க்கும் நிலைமை ஏற்படும். அப்படி ஏற்படும் போது சமுதாயத்திற்குப் பெரிய தீங்கு ஏற்படும். அந்தத் தீங்கைத் தவிர்க்க, எல்லோரும் ஒன்று கூடி இப்போதே இந்த நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டும்" என்று வெளியிலே பேசப்படுகிறது. அதைப் பார்த்து "நாம் ரொம்பத் தீவிரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்" என்று அமைச்சர் வேண்டுமானால் திருப்தி பட்டுக்கொள்ளலாம். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் இந்த அளவிலே நீங்கள் சொல்லும் நோக்கம் கூட எப்போது அமுலுக்கு வரும் ?

18th April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

அடுத்த தலைமுறைக்குத்தான் அமுலுக்கு வரும். சுதந்திரக் கட்சி சொல்லக்கூடிய முறை வருவதற்கு இன்னும் மூன்று, நான்கு தலைமுறைகள் ஆகும். அது வரையில் காலம் காத்திருக்காது. கால வளர்ச்சியில் மக்களுடைய எண்ணங்கள் புதிது புதிதாக மாறி வருகின்றன. அதற்குள்ளாக பல மாறுதல்கள் ஏற்படப் போகின்றன. இந்த மாதிரிப் பேசக்கூடிய சுதந்திரக் கட்சியினருக்கு நீங்கள் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்பது என் கருத்து. காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளாகவேகூட பல பேர்கள் கூட்டுறவு முறை விவசாயத்திலே புகுந்து விடுமோ, அம்மாதிரி ஏற்பட்டு விட்டால் பெரிய தகராறுகள் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற கருத்துப்பட மிகவும் சங்கடப்பட்டு இந்தச் சபையிலே பேசியதைக் கேட்டேன். அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல நேரமில்லையென்றாலும்கூட ஒன்று மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையின் மூலந்தான் விவசாயத் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்பது இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே இருக்கும் நிலம் இல்லாத மக்களுடைய விருப்பம். இப்போதுள்ள கோரிக்கையும் அதுதான். நிலம் இல்லாத மக்கள்தான் சுமார் 40 சதவிகிதம் இன்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்தை நாம் ஒன்றும் புறக்கணித்துவிட முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையின் மூலமாக விவசாயத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் அடிப்படைத் தாத்பரியங்கள் இரண்டு. ஒன்று, நாட்டில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும். இரண்டாவது, சுரண்டல் முறை ஒழிய வேண்டும். இந்த நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் முதலில் சுரண்டல் முறை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டால் மற்றத் தொழில்களிலும் சுரண்டல் ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்கள், கிட்டத்தட்ட 70 சதவிகிதம் மக்கள் கிராம மக்கள். அங்கே சமத்துவம் வந்துவிட்டால் மற்றத் துறைகளிலே சுரண்டலை ஒழித்துவிடலாம். அப்போது நிச்சயமாக மற்றத் துறைகளிலே சுரண்டல் முறையை அனுமதிக்க மாட்டார்கள். நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தனி உடைமை கிடையாது என்று கொண்டுவந்து விட்டால் பல்வேறு தொழில்களிலும் தனி உடைமையை ஒழித்து விடலாம். கிராமத்தில் சிலர் அஞ்சுகிறார்கள். கிராம இந்தியா என்றும், நகர இந்தியா என்றும் தனித் தனியாகப் பிரிந்து போகும் சீரழிவான நிலைமை ஏற்பட்டு கிராமப் பொருளாதாரம் சீர்கேடுறவும், நகரத்திலே பொருளாதாரம் குவியலாகவும் வழி ஏற்படும் என்று அஞ்சுகிறார்கள். கிராமங்களில் மாத்திரம் அல்லாமல் இதர பகுதிகளிலும் சுரண்டலையும், தனி உடமையையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தால் கிராமப் பொருளாதாரத்தைப்பற்றிக் கிராம மக்கள் அச்சப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று மறுபடியும் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன என்று பேசப்பட்டு வருகிறதோ, பறை சாற்றப்பட்டு வருகிறதோ அந்த நோக்கம் உண்மையிலேயே ஈடேற்றப்படவில்லையென்பதை நான் குறிப்பிட்டுச்சொல்லவிரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே பார்க்கப்போனால் இந்தச் சட்டத்தை நேரடியாக எடுத்து, அப்படியே ஒவ்வொரு ஷரத்தையும் விவாதித்து, இந்தச் சட்டத்தின் நிலைமை என்னவாக இருக்கிறது, இது எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய வாழ்வில் புதிய விளைவுகளை உண்டாக்கும் என்று பார்த்தால் ஏழை மக்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏமாற்றம் அளிப்பதாகவும், பணக்காரர்களைப் பொறுத்த வரையில், கிராம அளவிலே இருக்கிறவர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களை ஒன்றும் பாதிக்க முடியாத நிலைமையிலும் இருக்கிறது. முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வாங்க முடியும் என்று பார்க்கும் அளவிலே மற்றவர் ஏதோ ஒரு வகையில் பிரித்து வைத்துக்கொள்வதைத் தடுக்கவில்லை. வருகின்ற ஒரு தலைமுறைக்காவது இதனால் ஒரு பாதகமும் ஏற்பட்டுவிடாது என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் தீவிரமான, உறுதியான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, நேரான மார்க்கத்தில் போவதற்குப் பதிலாக எப்படியாவது ஆட்சியில் இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, ஒரு பக்கத்தில் பணக்காரர்களைத் திருப்தி பண்ணி, மற்றொரு பக்கத்தில் ஏழைகளுக்கு ஆசை வார்த்தை காட்டி, எப்படியாவது அடுத்த தேர்தலை முடித்துவிடலாம்

என்றுதான் நினைக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நிலப் பிரிவினையைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. உபரி நிலம் எப்படி விநியோகம் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படாத நிலையில், உபரி நிலம் கிடைக்கும், கிடைக்கும் என்று நிலமில்லாத ஏழை உழவர்கள் ஏமாந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் வரும், இவ்வளவு ஏக்கர் தங்களுக்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கும் அளவுக்குக் கட்சி முறையில் அவர்களுக்கு ஆசை வார்த்தை காட்டி வோட்டுக்களைப் பெறலாம் என்ற எண்ணத்திலே இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் திட்டவட்டமாகச் சொல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இல்லாவிட்டால், உபரி நிலத்தை எப்படிப் பிரிப்பது என்று கூறப்பட்டிருக்கும். நிலமில்லாத ஏழை எளிய விவசாய மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகவே வேண்டுமென்றே இது விடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, இவ்வாறு ஏமாற்றுகிற முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது முறையல்ல. இந்தச் சட்டத்தை செலக்ட் கமிட்டியில் சரியானபடி பரிசீலனை செய்து, சமுதாய நியாயம் வழங்கக்கூடிய முறையில் தீவிரமான மாறுதலைச் செய்வதற்கு, எந்த பிற்போக்காளர்களுடைய எதிர்ப்புக்களையும் பொருட்படுத்தாமல், முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கின்றேன்.

*Sri T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிலச் சட்டம் சென்ற எட்டு, பத்து ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலே இருக்கும் நூற்றுக்கு 80 சத விகிதம் உள்ள உழவர் பெருமக்கள் தங்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பும் வரப் பிரசாதமும் வரும் என்று எதிர்பார்த்த சட்டம். அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டினுடைய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு உணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை நமது சர்க்கார் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு நேரமும் உழவர் பெருமக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். எதிர்பார்த்த அளவுக்கு ஏமாற்றமடையும் நிலையில் இந்த சட்டம் இருக்கிறது. சென்ற காலத்தில்கூட, 1950-ம் ஆண்டை நினைவு படுத்துவோமானால், எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, உண்ண உணவு இல்லாமல் பல பட்டினிகளை தேச மக்கள் சமாளிக்க வேண்டிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருந்தபோது, இந்த உணவு உற்பத்தியை நாட்டில் எப்படி உருவாக்க முடியும் என்பதை ஆலோசனை செய்த நமது சர்க்கார் இந்த நாட்டில் உழவனுக்கு உரிமை அளிப்பது ஒன்றுதான் நாட்டினுடைய உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு நல்ல மார்க்கமாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து தஞ்சை ஜில்லா சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தார்கள். சட்டம் வந்த மறு வருஷமே உணவுப் பஞ்சம் நீங்கி பட்டினி நிலைமையை மாற்றியிருக்கிறார்கள். உழவர்கள் பசியைப் போக்கியிருக்கிறோம்; ஆறு அவுன்ஸ் அரிசி நிலைமையிலிருந்து விடுதலையடைந்திருக்கிறோம். இந்த நிலைமையை பத்து ஆண்டுகளாகக் கண்கூடாகக் கண்ட நாம், உணவு உற்பத்தி பெருக உழவர்களுக்கு நிலம் அளிப்பது தான் நியாயம். மேலும் உணவு உற்பத்தியை அதிகம் பெருக்குவதற்கும் உணவுப் பற்றாக்குறையை நாட்டிலிருந்து அகற்றுவதற்கும், அதே நேரத்தில் உழவர் பெருமக்கள் என்று சொல்லக்கூடிய 70 சதவிகிதம் உழவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவும் இடை தரகர் ஒழியவும் உழவர்கள் பொருளாதாரம் வலுவடைவதற்கும் நாம் ஒரு சட்டத்தை இன்று கொண்டு வருகிறோம் என்று அமைச்சர் குறிப்பில் அறிவித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சட்டமிருப்பது உழவர்களை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றவும், நில முதலாளிகளை பாதுகாக்கும் முறையில் இருக்கிறது. அதற்கடுத்தாற்போல், உச்ச வரம்பு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு முப்பது ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது, பயங்கரமானது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதை 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக குறைப்பதுதான் நியாயமானதாகும். உச்ச வரம்பு வைத்திருக்கக்கூடியதற்கு முன்னால், முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்பதை அறிந்த நிலச்சுவாந்தார்கள், தஞ்சையில் ஒரே நாளில் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்ப் வாங்கியிருக்கிறார் ஒரு நிலச்

18th April 1960] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

சுவாந்தார் என்று பார்க்கும், அளவிலே அதுமாதிரி ஒரு நாளில் இன்னும் எத்தனைபேர் எவ்வளவு ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு வாங்கியிருக்க வேண்டும். அதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நிலச்சுவாந்தாரும் எவ்வளவு ஸ்டாம்புகளை எப்படி எப்படி வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்க வேண்டும். என்ன என்ன முறையில் நிலத்தை பங்கீடு செய் திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, பிரிவினை, கிரயம், விக்கிரயம் என்ற முறையில் பங்கீடுகள் செய்யும்போது, அத்தனை நிலங்களும் ஏழை எளியவர்கள் பாமரர்களாகிய உழவர்களிடம் விற்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்யும்போது, உழவர்கள் எவ்வித பயனும் அதில் அடையவில்லை. ஆனால் வேண்டியவர் கள், நண்பர்கள், டிரைவர்கள், கடைக்காரர்கள் இதுபோன்று தங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக, என்றென்றும் நிலச்சுவாந்தார்கள் அநீதிக்கு உடந்தையாயிருந்தவர்கள், உழவர்களை எதிர்த்து நிலச்சுவாந் தார்களுக்கு உதவியாக அவர்களை நசுக்குவதற்கு தங்களுடைய கைக் கருவிகளாக இருந்தவர்களுக்கு அந்த சாசனங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும், விவசாயி யார் என்பதை இச் சட்டத்தில் விளக்கப்படாதது வருந்தத்தக்கது. மேலும் இது மாதிரி பல சாசனங்கள் சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசினுடைய கணக்குகளைப் பார்ப்போமானால் எண்ணற்ற சாசனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது தெரியும். இது மாதிரியான அக்ரமக்காரர்களுக்கு சலுகையளிப்பதுதான் இந்த சட்டத் தின் நோக்கம்.

இன்று முப்பது ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்று நாம் குறித்திருக்கிறோம். முப்பது ஸ்டாண்டர்டு எக்கருக்கு அப்பால் நம் நாட்டில் மிச்சம் நிலம் இருக்கிறதா என்பதைத் துருவிப் பார்த்தால் நிச்சயமாக முப்பது ஸ்டாண் டர்டு எக்கர் கூட ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் பிரிவினைப்படி அவர் களுக்கு இருக்க முடியாது; அந்த முறையில் முன்கூட்டி சர்க்காரை ஏமாற்ற ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள். காரணம், தென்னந்தோப்புக்கள், மாந்தோப்புக்கள், மற்றவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று அவர்கட்கு தெரியாது. நாம் ஏராள விலக்கு அளிப்பதன் காரணமாக அவர்களுக்கு நிலம் 30 எக்கருக்கு குறையும் என்பதை தெரிவிக்கிறேன். ஆனால், விலக்களித்து இவ்வளவையும் நீக்கிவிட்டு ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்று சொல்லும்போது நிச்சயமாக முப்பது எக்கருக்குக் குறைவாகப் போய்விட்டதே என்ற ஏமாற்றம்தான் அவர்கள் அடையவேண்டியிருக்கும். ஆனால், ஒன்றில் திருப்தியடையலாம். அண்ணனும் தம்பியும், அல்லது தந்தையும் மகனும், இருவரும் ஒரு அடி நிலத்திற்கு பொழிவாய்கள் தகராறு செய்துகொண்டு சுப்ரீம் கோர்ட் வரையில் போய், லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து, தங்களுடைய கர்வத்தை விட்டுக் கொடுக்க முடியாத மனப்பான்மையையும், பிறருக்கு கொடுக்கும் தரும சிந்தனையற்ற எண்ணங் களையும் விட்டு, வேண்டியவர்களுக்கும் உற்றார் உறவினர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம் என்ற கொஞ்சம் மாறுதல் எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் பெருமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமேயல்லாது உண்மையிலேயே அதில் உழவருக்கு பயன் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

ஆனால், இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் உழவர் பெருமக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டியதற்காக என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பில் தெரிவிப்பதை மாற்றி நிலப்பிரபுக்களுக்குள்ளேயே அவர்களுக்குள் ஒரு சீர்திருத்தம் செய்து வைப்பதற்காகவும் அதே நேரத்தில் உழவர்களை அந்த கூலியாக்கவும் இது அமைக்கப்பட்டது என்று நிச்சயமாக கூறி விடலாம். அது நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த உச்ச வரம்பு நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்ற நிலை வரும்போது, இந்த நஷ்ட ஈடு இவ்வளவு அதிகம் தேவையா, இந்த நிலம் அவர்களுக்கு எப்படிக் கிடைத்தது, எந்த முறையில் வந்தது, எங்கிருந்து வந்தது என்பதையெல்லாம் நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டாமா? ஆனால், ஆயிரம் வேலி, 2,000 வேலி நிலத்தை வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், பழைய டெல்டாப் பிரதேசங்களிலும் புதிய ஆறுகள் தண்ணீர் பாசன

வசதி வந்த காலத்திலும் வரப்புப் போட்டு கல் எறிந்தான் காணி என்று சேர்த்துக்கொண்டதே தவிர, விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்களா அதற்கு மூல சாஸனங்கள் உண்டா என்றால் இல்லை. ஆனால் அதுமாதிரி நிலங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்போது வேண்டுமானால் பெயரளவில் ஏதாவது ஒரு நஷ்ட ஈடு என்று சொல்லியிருந்தாலும் திருப்தி அடையலாம். ஆனால், சென்ற காலத்தில் நிலத்தை விற்ற கிரயத்தைவிட அதிக நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் நிலை நமக்கு ஏற்படுமானால் எவ்வளவு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை எங்கிருந்து கொடுப்பது என்பதை நாம் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து நஷ்ட ஈட்டுத் துகையை பெருமளவு நிச்சயம் குறைக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி கூறுகிறேன். அதே நேரத்தில், முப்பது ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்னும்போது ஒவ்வொரு 30 ஏக்கருக்கும் 5 ஏக்கர் வீதம் சாகுபடியாளரிடம் உள்ள நிலத்தை நிலச் சுவாந்தார் உழவர்களிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இதில் சென்ற நியாயவாரச் சட்டத்தில் உள்ள உரிமைகள் பறிபோவதை நாம் காணலாம், ஆனால் ஐந்து ஏக்கரை எடுத்துக்கொள்வது என்ற நிலை வரும்போது அது முப்பது, முப்பதாக எத்தனை முப்பது ஏற்பட்டிருக்கிறது ; ஒவ்வொரு நிலச் சுவாந்தாரும் ஐம்பது சாகுபடியாளர்களிடம் நிலத்தை ஒப்படைத்திருப்பார்களானால், முப்பது முப்பதாக, பத்து பிரிவினை அவர்கள் செய்திருப்பாரானால், பைத்தைந்து ஐம்பது ஏக்கரை சென்ற காலத்தில் சாகுபடியாளரிடம் அதிலும் அவருக்கு பிடிக்காதவர்களிடம் உள்ள நிலத்தை அவர் பண்ணைக்கு நிலம் இல்லாதிருந்த நிலைமையை மாற்றி அவரைத் திருப்தி செய்வதற்கு உழவர்களிடமிருந்து ஐம்பது ஏக்கரை அவர்களுக்குச் சேமித்துக் கொடுப்பதற்குத்தான் நாம் இன்றைக்கு இந்த சட்டத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(இத்தருணத்தில் ஸ்ரீ எம். ஜகன்னாதன் தலைமை வகித்தார்,)

அந்த நிலத்தை உழக்கூடியவர்கள் மேலும் பாக்கியுள்ள 25 ஏக்கரை ஷை சாகுபடியாளர்கள் ஆயுளுக்குப்பிறகு, அந்த நிலத்தைப் பூராவும் நிலச் சுவாந்தார் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த நிலத்தை உழுகின்ற உழவர்களுடைய வாரிசுகள் உழவர்களாய் இருக்கப் போவது இல்லையா ? அந்த உழவர்கள் வாரிசுகள் இந்த உழவர்கள் தலைமுறையோடு அவன் "உழவன்" என்ற நிலை மாறி, அவர்களுடைய பிள்ளைகள் நிலச்சுவாந்தார்களாக மாறி, நிலச்சுவாந்தார்கள் உழவர்களாக மாறப்போகிறார்களா ? என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, நிலம் உழக்கூடிய உழவர்களிடமிருந்து முதலில் 5 ஏக்கர் பிறகு பூராவும் அப்புறப்படுத்தி பண்ணை முறையை ஏற்படுத்தி நிலச் சுவாந்தார்களை பலப்படுத்துவது. அதே நேரத்தில் இன்று நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும் உழவர்கள் உரிமையை பறித்து அந்த கூலிகளாகவும், அடிமைகளாகவும் ஆக்குவதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் உழவர்கள் நிலங்களில் 5 ஏக்கருக்குக் குறைவான சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் பூரா நிலத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருப்பது கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம். சாதாரணமாக, பெரும்பகுதி ஏழைகள் 1 ஏக்கர் 2 ஏக்கர் சாகுபடி செய்து ஜீவனம் நடத்துபவர்கள். அதில் இருப்பவர்கள் ஷை நிலம் ஐந்து, ஐந்து ஏக்கராகப் பெரும் பகுதி பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அம்மாதிரி ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம், ஆனால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மற்ற வரிகள் கொடுக்காமல் இருப்பவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் சென்ற சட்டத்தில் இந் நிலையுள்ளவர்கள் உழவர் நிலத்தில் பாதி அடையலாம் என்றிருந்ததை அறிந்து நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்காக வரி முதலானவைகள் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், ஒவ்வொரு வரி கொடுப்போரும் தங்கள் சிறு சிறு நிலங்களை, மனைவி, அக்கா, தங்கை இப்படி பல பேருக்கு எழுதி வைத்து, அந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு உழவர்களிடம் இருக்கும் நிலங்கள் அத்தனையையும் சிறு நிலச்சுவாந்தார் என்ற பேரால் எல்லாவிடத்திலும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கும் நிலைமையில் சாதாரணமாக இதுவரை உழுது

18th April 1960] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

கொண்டிருந்த சிறு சிறு விவசாய ஹரிஜனங்கள் அடியோடு நாசப் படுத்தப்படுவதுதான் என்பது தெளிவாகிறது. இப்பொழுது எங்கள் பகுதியில் சாதாரணமாக வழக்கத்தில் இருப்பது உழக்கூடிய நிலத்தில், சாதாரண ஹரிஜன உழவனிடமிருந்தும் இதர உழவர்களிடமிருந்தும் ஒரு நிலத்தை இரண்டு எக்கர், மூன்று எக்கர் நிலச்சுவாந்தார்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள்கூட தங்களுக்கு பண்ணைக்கு வேண்டுமென்ற அவசியம் என்று எடுக்கவேண்டுமென்றால், அதற்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு 600 ரூபாயிலிருந்து 750 ரூபாய் வரையில் பணம் கொடுத்து ஷ உழவரிடமிருந்து விடுதலை பெற்று நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற சம்பிரதாயமும் இன்றைய தினம் எங்கள் ஜில்லாவில் இருந்து வருகிறது. அதனால் அநீதியை உண்டுபண்ணுகிறது இந்த சிறு நில மீட்பு பிரச்னை என்பதை தெரிவிக்கின் றேன்.

(Sri M Jagannathan in the Chair.)

மேலும், ஒரு நிலச் சுவாந்தாருக்கு ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து சாகுபடி செய்யும் குத்தகைதாரருக்கும், 30 எக்கர் என்றிருப் பதை மாற்றி சாகுபடி செய்யும் குத்தகைதார்கட்கு 5 எக்கர் ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்றும் எந்தச் சாகுபடிதாரரும் 5 எக்கருக்கு குத்தகை சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மகாத்மாஜீ, நிலம் உழுபவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்றார் சட்டம். சோம்பேறிக்கு நிலம் என்றிருப்பது சரியில்லை, ஆகவே காந்தி, கவி பாரதி, வள்ளுவர் சொன்னபடி உழத் தெரிந்தவர்களுக்குத்தான் நிலமென்றும் உழத் தெரியாதவர்களை நிலத்தில் இருந்து அகற்றியும் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும். குறிப்பாக என் சரகத்தில் கீழ்க்காட்டூர் கிராம நிலச்சுவான்தார் சென்னை மிட்லண்டு தியேட்டர் முதலாளி, குழி 1-க்கு ரூ. 2–0–0, 2–8–0 நிலத்தில் இருந்த உழவர்களுக்கு கொடுத்து உழவரிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்து, சர்க்கார் பண்ணைக்கு மாற்றியிருக்கிறார் என்ற உண்மையை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே உழவர்களிடமிருந்து எடுக்கும் நிலத் திற்கு பதில் நிலம் நிச்சயம் தரப்படவேண்டும் என்பதை கூறுகிறேன். தவறினால் சர்வசாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய சாதாரண மிராசுதார்கள், சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் சாதாரண விவசாயிக்கு கொடுக்கக்கூடிய குழிக்கு ரூ. 2–8–0 நஷ்ட ஈட்டையாவது, சிறு நிலச்சுவாந்தாரிடமிருந்து காலி செய்யப்படும் உழவருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலையை இந்தச் சட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். மேலும் உழுபவனுக்கு நிலம் என்ற உண்மையை நிலைநிறுத்து வது நல்லது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் கோவில், மடாலயங் களுக்கு 200 எக்கர் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்து, அதற்கு மேலே இருக்கிற நிலம் எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுவது என்று சொல்லு கிறார்கள். எந்த நிலத்தை என்ன செய்வது என்று தெளிவாக்கவில்லை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட அதற்கு ஒரு குத்தகை (Rent) கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். கோவில்கள், மடங்கள், மடா லயங்கள், தேவஸ்தானங்கள், தேவாலயங்கள் என்று சொல்லப்படுபவை களுக்கு ஆயிரமாயிரம் வேலி நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், 200 எக்கர் நிலங்களை எடுப்பது, அதற்கு அப்பாற்பட்ட நிலங்களுக்கு குத்தகை கொடுப் பது என்ற நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது, 200 எக்கர் நிலம் எடுக்கப்படுவது, உழவர்களிடமிருந்து கோவிலுக்கு பண்ணையாக வைத்துக்கொள்ளுவதற் காக எடுக்கப்படுகிறதா என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, 200 எக்கருக்கு விலக்களிப்பதை மாற்றி, மட கோவில் தர்ம ஸ்தாபன நிலம் பூராவையும் கூட்டுறவு சாகுபடி முறையில் கொண்டு வரலாம் அல்லது ஏதாவது ஒரு குத்தகை நிர்ணயம் செய்து, அந்தக் குத்தகையை கோவிலுக்கோ, மடத்துக்கோ, மட தலைவருக்கோ, சர்க்காருக்கோ கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தி, 200 எக்கருக்கு அதிகமாக உள்ள நிலத்திற்கு சர்க்கார் கோவில் நிர்வாகத்திற்கு ஒரு தொகை மட கோவில் சிலவுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கக்கூடிய நிலையைவிட, பூரா நிலத்தையும் உழவர்களுக்கு கொடுத்துவிடுவது, அதாவது கோவில் மட நிலங்கள் பூராவையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பதில் என்ன

கஷ்டம் இருக்கிறது, என்ன ஆட்சேபனை இருக்கிறது, என்ன தொல்லை இருக்கிறது என்று என்றால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. .கோவில்களிலும், மடங்களிலும் தர்மங்கள் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக நான் சொல்லுகிறேன், பாரம்பரியமாக ராஜராஜ சோழனால் கட்டப்பட்ட தஞ்சை பெரிய கோவிலுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ? ராஜேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்ட கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோவிலுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ? சிதம்பரம் கோவிலுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ? ஒவ்வொரு சித்திரை மாதமும் லட்சக் கணக்கான மக்கள் வந்து ஆயிரக் கணக்கான ஆடுகள், மாடுகள், மூட்டை மூட்டையாக நெல் அரிசி, மற்ற தானியங்கள், ஏராளமாய் விளையும் காய்கறிகள், நகைகள் இவ்வளவை கோவிலில் கொட்டி தரிசிகக்க்கூடிய திருவிழா நடக்கக்கூடிய (திருச்சி ஜில்லா) கலியப் பெருமாள் கோவிலுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ? இம்மாதிரி நம்பிக்கையோடு, பக்தியோடு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வழிபடுகிற தேவஸ்தானங்களுக்கு எல்லாம் அதிக நிலங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக உத்ஸவ காலங்களில் தலா 2 ரூபாய், ஒரு ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து ஆள் கூப்பிடக்கூடிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய தேவஸ்தானங்கள்தான்—பண்டார சன்னதிகளின் நிர்வாகத்திலுள்ள தேவஸ்தானங்களில்தான் அதிகமாக நிலங்கள் இருக்கின்றன. பண்டார சன்னதிகள் கையில்தான் அதிகமாக நிலங்களும் கோவில்களும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கோவில்களுக்கு இம்மாதிரி நிலங்கள் ஏன் வந்தது, எப்படி வந்தது, எங்கிருந்து வந்தது என்பதையெல்லாம் நாம் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்துபார்க்கவேண்டும். சிலர் சொன்னார்கள், கோவில்களுக்கு ராஜாக்கள் காலத்தில் தர்மம் நடக்க வேண்டுமென்று மனம் உவந்து எழுதி வைக்கப்பட்ட நிலங்களையா எடுப்பது என்று சொன்னார்கள். ராஜாக்கள் காலத்தில் ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் எழுதி வைக்கப்பட்ட நிலங்கள் அந்த ஆலயங்களிலுள்ள கல்வெட்டுகளில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னின்ன கிராமத்தின் இன்னின்ன நிலங்கள் இன்னின்ன தர்ம காரியங்களுக்காக இன்னாரால் எழுதி வைக்கப்பட்ட, இன்னின்ன கிராமங்களுடைய மேல் வாரம் என்று தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அப்பொழுது அரசாங்க அமைப்புப்படி 5 பாகம் உழுபவனுக்கும், 1 பாகம் ராஜபாகம், கிஸ்தி அதாவது 6-ல் ஒரு பங்கை தர்மத்திற்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று 6-ல் ஒரு கடமையைத்தான் ராஜாக்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். கடவுள் என்ற பெயரால், தர்மம் என்ற பெயரால் உழவர்களுக்குரிய உழ வாரமான உழவர்களின் சாஸ்வத உரிமையைக் கடவுளும் கடவுள் பிரதிநிதிகளும் உழவனுடைய 5 பங்கையும் அபகரிக்கிறது எவ்வளவு அக்கிரமம் ? உழவர்களை ஏமாற்றி, அவர்களுடைய உரிமையைப் பறித்து ஆட்சி செலுத்தக்கூடிய அக்கிரமக்காரர்களுக்கு மேலும் மேலும் பல சலுகைகளைக் கொடுப்பதா ? மேலும் மேலும் பல நன்மைகளைச் செய்வதா ? இந்த நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது ? எப்படி உழவர்கள் ஏமாந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தர்மங்களுக்காக சர்க்கார் கோவில்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தர்மம் நடக்கக் கூடிய பல இடங்களை நாம் பார்க்கிறோம். சுவாமிமலையில் நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கலாம். திருப்புகழூரில் நன்றாக நடக்கலாம். சில இடங்களில் நன்றாக நடக்கிறது என்பதைக் காட்டி, மற்ற எல்லா இடங்களையும் அதற்கு ஒப்பிடுவது சரியல்ல. திருவாடுதுறை ஆதீனகர்த்தரின் கீழும், தருமபுரம் ஆதீனத்தின் கீழும் இருக்கும் தேவஸ்தானங்கள் போன்றவைகளில் நடக்ககூடிய அக்கிரமங்கள் எவ்வளவு என்பதை நாம் நேரில் போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். அங்கு நடக்கக்கூடியது பட்ஜெட் போடுவது கடவுள் பேரால் பல விழாக்களை ஏற்படுத்தி, ஒரு சிலர் வாழவும், அநீதி செய்யவும், பொய்க் கணக்கு எழுதுவதும் மனிதப் பிறவி எடுத்த ஒவ்வொருவரும ஒரு மனிதன் ஆயுள் வரை ஒரு கல்யாணம் செய்துகொண்டால் போதும் என்றும் அவன் வாழ்க்கையை அதன் மூலம் நடத்தலாம் என்றும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உயிரற்ற கல் சாமிகளுக்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் கல்யாணம் நடைபெறுகிறது. இதெல்லாம் ஒரு சிலர் பெரும் பகுதியினரை

ஏமாற்றிப் பிழைப்பதற்காகத்தான். என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிற கடவுளுக்கு ஒரு திருக்கல்யாணத்திற்கு ரூபாய் 10,000 12,000 என்று எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு பல திருக்கல்யாணங்கள் செய்யப் படுகின்றன. ஒரு வருஷத்தில் 365 நாட்களில் 200 நாட்கள் பல விழாக்கள் நடக்கின்றன. இப்படி ஒவ்வொரு கோவிலிலும் வருஷத்தில் பல நாட்களில் பல திருக்கல்யாணமும் இன்னும் எத்தனையோ விழாக் களும் செய்ய என்று ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது, வீணாக்கப்படுகிறது, விரயமாக்கப்படுகிறது. அங்கே பந்தல் போடுவது, வண்ணமிடுவது, மேளம் இன்னும் எத்தனையோ சோம்பேறிகள் சிலர் மைல் டான்ஸ், பொய்க்கால் குதிரை டான்ஸ் என்றெல்லாம் வைத்து இவர்களுக்குக் கொடுக்கும் தொகையைவிட 10 மடங்கு அதிகமாக பல பேர்களிடமிருந்து தப்பு பில்கள் வாங்கப்பட்டு பொய்க் கணக்கு எழுதக் கூடிய அக்கிரமக்காரர்களுக்கு அதனால் தன்னையும், தன் சுற்றத்தாரையும் உயர்த்திக்கொண்டு, உழைத்து உண்ண உணவளிக்கும் உழவர்களின் ரத்தத்தை உறிஞ்சி, மாடமாளிகைகள் கட்டிக்கொண்டிருக் கக்கூடிய ஒரு சுயநலக் கூட்டத்திற்கு நாம் பணம் கொடுக்கிறோம். பணம் ஒதுக்குகிறோம். சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது நான் சொல்வது நியாயம் இல்லை. திருவாடுதுறை பண்டாரசன்னதியை தள்ளு என்று சொல்ல முன்வருவார்களா என்று கேட்கிறேன். சோடா முதலியவைகளை அமைக்கப்பட்டு எழுத்தாளி கால நிலை இளங்கன்னிகளைத் தரிசிக்க செல்லும்போது வழியில் கடையில் சோடா வாங்கி குடிக்கக்கூடிய அவநிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக் கிறது. சொல்லப்படுகிற நிலையில் இந்து மதமே தலைகுனியும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு கேவலமாக தரக் குறைவாக தலைகுனியும் இந்து சமுதாயத்திற்கே இழுக்கு உண்டுபண்ணக்கூடிய நிலையில் நடந்து கொள்ளும் பண்டாரசன்னதியின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள தர்ம ஸ்தாப னங்களுக்கு, கோவில்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படுவது நியாயமா என்ப தைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்து இது மாதிரி ஸ்தாபனங்களை சர்க்கார் நேரடியாக எடுத்து நடத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம் தெரிவிக் கின்றேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI M. JAGANNATHAN) : இந்தச் சபையில் இல்லத அங்கத்தினரைக் குறித்து தயவுசெய்து பேச வேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : நான் எந்த அங்கத் தினரையும் பேசவில்லை. மனிதத் தன்மையற்ற கடவுள் என்ற பெய ரால் காதல் லீலைகள் புரியும் ஸ்வாமியைப்பற்றிப் பேசினேன். (சிரிப்பு.) ஆகவே இம்மாதிரி நடந்துகொள்ளுபவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள ஸ்தாபனங்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுப்பது நல்லது அல்ல. அந்தப் பூரா நிலங்களையும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு, சமுதாயத்தில் கூட்டுறவு சாகுபடி முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து, அந்த நிலங் களை எடுத்து கூட்டுறவு முறையில் நாம் சாகுபடி செய்து, உணவு உற் பத்தியைப் பெருக்கி, உழவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், மடாலாய நிர் வாக இழிவான சம்பவங்கள் சொல்ல வெட்கப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, குடியிருப்பு மனைகளைப்பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். குடி யிருப்பு மனைகளைப்பற்றி நாங்கள் நீண்டகாலமாக வற்புறுத்தி வரு கிறோம். அதற்காகப் போராட்டங்களும் நடத்தி இருக்கிறோம். சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், திருப்பனந்தாளில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. பலருக்கு நன்றாகத் தெரியும். தருமபுரம் ஆதினத்தைச் சேர்ந்த திருப் பனந்தாளில் குடியிருப்பு மனையிலுள்ள 15 அடி நீளம், 8 அடி அகலம் சூரிய வெளிச்சம் உள்ளே வரக்கூடிய கதிர்வேல் குடிசையை அந்தக் கிராமத்தில், தன்னுடைய வாழ்க்கைத் துணைவி பிரசவமாகி இருக்கும் பொழுது பகல் 12 மணிக்கு தர்மபுரஆதீன கார்வார் ஆள்களைக்கொண்டு பிரித்து எறிந்தார். கதிர்வேலுக்கு அந்தச் சம்பவம் அடங்காத

கோபத்தைத் தூண்டி அவர் சிலரை அடிக்க, அதன் காரணமாக கார்வார் பொய்க் கேஸ் போட, அதனால் போலீஸுக்கும் கதிர்வேலுவுக்கும் தகராறு எற்பட, அதனால் கதிர்வேலு 5 வருஷம் வரை அட்டகாசம் செய்ய, இதனால் கதிர்வேலைத் தேடிப் போலீஸ் படைகள் ரிசர்வ் போலீஸ் நாடெங்கும் அலைந்து அதனால்....

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI M. JAGANNATHAN) : இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள்தான் இருக்கின்றன.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : சர்க்காருக்கு லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிந்து எத்தனையோ பொதுமக்கள் இன்னலுக்கு ஆளாகி முடிவில் கதிர்வேல் போலீஸ் படையால் நீண்டநேர யுத்தத்திற்குப்பின் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். கார்வார் சுகமாக வாழ்ந்தார். சிறு குடியிருப்பு இடத்தால் எவ்வளவு கொடூரமான நிலைமையை தர்மஸ்தாபனம் உண்டாக்கியிருக்கிறது, என்பதைப் பார்த்து குடியிருப்பு மனை விஷயத்தைத் தீவிர மனதுடன் கவனிக்க வேண்டும். இதுவரை மனைகளில் மரங்கள் இருந்தால், அது மனை சொந்தக்காரருக்கு பாதி, குடியிருப்பவருக்குப் பாதி என்றிருந்தது. இது பண்டாரசன்னதி சட்டம். ஆனால், நமது சட்டம் பண்டாரசன்னதி சட்டத்தையும் தாண்டிவிட்டது. வீட்டுக் கொல்லையில் உள்ள மரத்தை வெட்டினால் வீடு காலியாகிவிடும் நிலையில் இருப்பது சரியில்லை. குடியிருப்பில் உள்ள மரம் குடியிருப்பவருக்கே என்று திருத்த வேண்டும். அங்கெல்லாம் கிராமத் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். மேலும் கொல்லு வேலைக்காரர்கள், தச்சு வேலைக்காரர்கள், கொத்து வேலைக்காரர்கள் மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள், நெசவுத் தொழிலாளர்கள், அத்தகூலிக்காரர்கள் என்று பல பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் திட்டம் பெருத்த நஷ்டத்தையும், கஷ்டத்தையும் விளைவிக்கும். ஆகவே அவர்களை அம்மாதிரியான அவல நிலைக்குக் கொண்டுபோகும். விவசாயிகளுக்கு மட்டும் குடியிருப்பு என்பதை அங்குள்ள எல்லோருக்கும் என்று மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். தாடிக்கு வேறு சியக்காய், தலைக்கு வேறு சீயக்காயா இருக்கவேண்டும். தலையில் வைத்த சீயக்காய் தாடிக்கும் வழியாதா ? குடியிருப்பு மனைகளில் உள்ள மரங்கள் அவர்களுக்கே நீடித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலும், கிராமத்தில் உள்ள சகலருக்கும் மனைகள் கிடைக்கும் முறையிலும், ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

10–30 a.m. மலைத் தோட்டம், தென்னந் தோப்பு, பாக்குத் தோப்பு இவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஒதுக்கக்கூடிய நிலங்கள் எத்தன்மையது ? தஞ்சையிலுள்ள நஞ்சை 30 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் என்றால், அங்கே மூன்று ஏக்கர் நிலத்தில் உருளைக்கிழங்கு போட்டால், அந்த லாபம் கிடைத்துவிடும். ஸீலிங் என்று சொன்னால், அது எல்லா இடங்களிலும் எல்லா நிலங்களுக்கும்—அது உருளையானாலும், தேயிலையானாலும், காப்பியானாலும், ஜாதிக்காய், மாசிக்காய் ஆனாலும், ஏலக்காய் சம ரீதியில் இருந்தால்தான் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். சமுதாயத்தில் 70 சத வீதமுள்ள பாமர உழவர் பெருமக்கள், தாங்களும் இந்த நாட்டில் உரிமை உள்ள மக்கள், உணர்ச்சியுள்ள மக்கள், இந்த நாட்டின் செல்வத்தை, உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தகுந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்படச் செய்ய, இந்த விலக்கு அளித்திருக்கக்கூடியதையெல்லாம் திருத்தியாக வேண்டும். உழவர்களுக்கு நிலத்தில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டால்தான் உற்பத்தி பெருக முடியும், நாடு முன்னேற முடியும்.

இடைத் தரகர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. சாதாரணமாக ஒரு குத்தகைக்காரர் 30 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. குத்தகைக்காரர் என்றால் யார் ? கிராமம் கிராமமாக, ஊரிலேயே இல்லாமல் கேள்வி முறையில்லாமல், ஊரிலுள்ள சாகுபடியாளர்களைக் கீழே வைத்துக்கொண்டு, கொள்ளையடிக்கும் கூட்டத்தினர் இருக்கிறார்கள். நேரிடையாகக் கிராமாந்தரங்களில் வாரிசு முறையில் சாகுபடி செய்யும் குத்தகைக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது தரக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பது பரவாயில்லை.

ஆனால், மற்றவருக்குக் கொடுப்பது பாபமான காரியம், அக்கிரமமான காரியம் செய்பவருக்கு பட்டாடை போர்த்துவது போல் ஆகும். என்பதை உணர வேண்டும். நான் புலி அடிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லி புலி வேட்டைக்குப் போய் எலியைப் பிடித்து வந்ததுபோல் இது இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நல்ல திருத்தங்கள் செய்வது என்பதைவிட இதில் உழவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் முறையில் சட்டத்தையே மாற்றி அமைக்க வேண்டும். நல்ல முறையிலே ஏழை உழவர் பெருமக்களுக்கு நன்மை செய்ய ஜாயிண்ட் செலக்ட் கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு நில முதலைகளைப் போடாமல் செலக்ட் கமிட்டியில் 30 சத உழவர்கள் விகிதப்படி 4-ல் 3 பங்கு உழவர் பிரதிநிதிகளைப் போடக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri K. R. VISWANATHAN** : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலஉச்சவரம்பு மசோதா நெடு நாட்களாக எதிர்பார்த்திருந்த சட்டம் ? இதனை முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு முன் அமலாக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவின் நோக்கம், நில உடமைக்கு ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டும். என்பதுதான். நம் நாடு ஒரு விவசாய நாடு. இந்த நாட்டில், விவசாய மக்கள் பெருவாரியாக இருப்பதால், அவர்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்கி, சமுதாயத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்க இந்த நில வரம்பைக் கட்டப் போகிறோம். காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது, இதற்கு முன் ஜமீன்தார்களை ஒழித்தது. இன்றைக்கு பெரு நிலச்சுவான்தார்களின் நிலத்திற்கு வரம்பு கட்டுகிறது. அதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவருவதின் நோக்கம் சமுதாயத்தில் இருக்கும் ஆதிக்க உணர்ச்சிகளை எடுத்துவிட வேண்டும் என்பதுதான். ஜாதி, சமயம், இனம், கல்வி, பதவி என்றெல்லாம் ஆதிக்க உணர்ச்சிகள் ஆங்காங்கே நிலவுகின்றன. சமயத்தில் உயர்ந்தவர்கள், பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்தவர்கள் இவர்களெல்லாம் " யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் " என்ற ரீதியில் தான் வாழ வேண்டும். மற்றவர்களைச் சுரண்டி வாழ வேண்டும் என்பதைத் தடுக்கவே இம்மாதிரிச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அத்தகைய ஆதிக்க உணர்ச்சிகளை மாற்ற முடியும், இரண்டு அடிப்படைக் காரணங்களால். ஒன்று, சமுதாயத்தில் கருத்து மாற்றம், மற்றொன்று பொருளாதார அடிப்படையில். இன்றைக்கு விநோபாஜி போன்ற பெரியார்கள் கருத்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்திச் செய்ய வேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி மாற்றம் சமுதாயத்தில் விரைவாக இல்லாமல், மெதுவாகவேதான் ஏற்படும். ஆகவேதான் விரைவில் மாறுதல்களைக் கொண்டுவர, அரசாங்கம் இம்மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்படுகிறது. இனி இம்மாதிரிச் சட்டங்களுக்கும் சில எதிர்ப்புகள் வருகின்றன. " ஆங்காங்கே விளைவு குன்றும் ; பஞ்சமும் பட்டினியும் ஏற்படும்." என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. சாதாரணமாகக் கிராமங்களில் சென்று பார்த்தால், தெரியும் ; பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள், 100, 200 ஏக்கராக்களை வைத்திருப்பவர்கள், சரியாக விவசாயம் செய்வதில்லை ; சிறிய விவசாயிகள் 5, 10 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களே சீராக செம்மையாக விவசாயம் செய்ய முடிகிறது. பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள், சரியாக உழுவதில்லை ; உரம் இடுவதில்லை ; சரியாகப் பயிர் செய்வதில்லை. நிலம் குறைவாக இருந்தால்தான் நல்ல முறையிலே பயிரிட முடியும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

நிலம் இல்லாதவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எங்கே நிலம் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி யாரும் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தின் சார்பில் யாரும் அம்மாதிரி நிலத்தைக் கொடுப்போம் என்று சொல்லவில்லை. " கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர்கள் " ஒருக்கால் அம்மாதிரிச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாம். இந்தச் சட்டத்தினால் ஓரளவுக்கு பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு குறைக்கப்படுகிறது. எல்லோருக்கும்

பகிர்ந்து கொடுப்பதாக சர்க்கார் சார்பில் யாரும் சொல்லவில்லை. ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்குவதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் ஒரே நோக்கம், வேறொன்றுமில்லை.

இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரும்போது, உச்சவரம்பு 30 எக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பிரிந்த குடும்பங்களாக இருந்து பெரும் நிலப் பரப்பை அனுபவித்து இந்தத் தலைமுறையில் வாழ்ந்தாலும், இரண்டு மூன்று தலைமுறைக்குப் பிறகு இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் அனுபவிக்க முடியாது. அது இன்னும் குறைந்துகொண்டேபோய்த்தான் ஆக வேண்டும். அடுத்த பரம்பரையில், மகன், மகள் மனைவி உடன் பிறந்தார் என்று தனித்தனியாக இப்படி எல்லாம் பிரிந்து, பிரிந்து, 30 எக்கர்களுக்கு மேல் யாரும் வைத்திருக்க முடியாத நிலை வந்துவிடும். அப்படி அதிக நிலம் படைத்த குடும்பங்களையே காணமுடியாது. இத்தகைய நிலையில் இன்றைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதினால் இனி மேல் முப்பது எக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள குடும்பங்கள்தான இருக்கும். அதற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. என்று வரையறுக்கப்படுகிறது. அந்த முறையில் இது நல்ல சட்டமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இம்மாதிரியான சட்டம் வரப்போகிறது என்று நிலமுடைய பெரிய மிராசுதாரர்கள் பெரும்பாலும் நாலைந்து வருஷங்களாக தங்களுடைய நிலங்களை விநியோகம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் வருவதனால் அவர்கள் வேறு எந்த விதத்திலும் குறை கூறுவார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருப்பது ஒரே ஒரு குறைதான். அவர்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகள் எல்லாம் நிலத்திற்கு மட்டும்தான் உச்ச வரம்பு கட்ட வந்திருக்கிறார்களா மற்றப்படி நிலம் அல்லாத மற்ற உடமைகள் இருக்கின்றனவே அவைகளுக்கு ஏன் உச்ச வரம்பு இல்லை. நகரங்களில் அவர்களுக்கு அநேக வீடுகள் இருக்கின்றன, அவைகளை வைத்துக்கொண்டு அதிகமாகச் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திங்கள் ஒன்றுக்கு ஆயிரக்கணக்காக சம்பாதிக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டாமா, அதைப் போலவே தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் ஆயிரக்கணக்காக சம்பாதிக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு எல்லாம் உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டாமா என்கிற ஒரு குறைதான் அவர்களுக்கு இருக்கிறதே தவிர வேறு எந்தவிதமான குறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு குறை இருப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இந்தக் குறையை இன்றைக்குத் தீர்த்து வைக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். எல்லாவித உடமைகளுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் வெளிப்படையாக அறிவித்தல் வேண்டும். நமது சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி அல்லது மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி இதைப் பற்றி வெளிப்படையாக அறிவித்தல் வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நமது மாகாணத்தில் உச்ச வரம்பைக் கட்டுபடுத்தும்போது ஒவ்வொரு நிலத்தின் பரப்பை வைத்துக் கொண்டு உச்சவரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு எக்கருக்கு எவ்வளவு வாய்தா என்பதைக் கணக்கிட்டு அந்த அளவில் உச்சவரம்பு கட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆந்திரா, மைசூர் போன்ற மாகாணங்களில் நிலத்தினுடைய வருவாயைக் கொண்டு அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு உச்ச வரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கு அப்படி வைத்திருப்பதால் அங்குள்ள நிலத்தின் வருவாயை எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பதற்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் அதைப் பற்றி முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகளுடைய பேச்சைக் கேட்டு வருவாயை முடிவு கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கு அதிகாரிகளுக்கு அதிகப்படியான பொறுப்பு இருக்கிறது. அதனால் பல ஊழல்கள் ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. அதன் மூலம் பல சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். அப்படிப் பட்ட நிலைமை நமது மாகாணத்தில் இல்லை. அந்த நிலைமையில் உச்ச

18th April 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

வரம்பு கட்ட வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். இது ஒரு நல்ல கொள்கையுமாகும். நம் மாகாணத்தில் முப்பது "ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்" என்று நிர்ணயிக்கும்போது நிலத்தின் வளம், நிலத்தின் நில வளம் நீர்வளம் உள்ள ஒரு ஏக்கரின் அடிப்படையில் உச்ச வரம்பு கட்டப் பட்டிருக்கிறது. நமது மாகாணத்திலுள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அண்டைய மாகாணத்திலுள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தைவிட எந்த விதத்திலும் அதிகமாகவே இல்லை. பக்கத்திலுள்ள ஒரிஸ்ஸா மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கும் உச்ச வரம்பு இருபத்தி ஐந்து ஏக்கர்தான் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் அங்கு நிர்ணயிக்க முன் வரவில்லை. அதே போன்று கேரள மாகாணத்திலும் இரு போக நிலங்களுக்கு பதினைந்து ஏக்கருக்கு மேல் நிர்ணயிக்க முன் வரவில்லை. அவர்களைவிட நாம் வாழ்க்கைத்தரத்தில் உயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி இருக்கிற காரணத்தால் இங்கு உச்ச வரம்பு முப்பது ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதற்கு பதிலாக உச்ச வரம்பு இருபத்தி ஐந்து ஏக்கர்கள் என்று வைத்தால் நியாயமாக இருக்கும். அதனால் ஒரு குடும்பத்திற்கு சராசரி ஐந்து பேர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் தலைக்கு ஐந்து ஏக்கர் என்று மொத்தம் இருபத்து ஐந்து ஏக்கர்கள் ஆகின்றன. அதாவது ஐந்துக்கு ஐந்து இருபத்து ஐந்து ஏக்கர்கள். அதற்கு மேலுள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கு ஐந்து வீதம் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். இந்தக் கொள்கை சிறந்தது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதன் பிறகு எல்லா உறுப்பினரையும் சேர்த்தாலும் கூட குடும்பத்திற்கு ஐம்பது ஏக்கருக்கு மேல் போதல் கூடாது.

அடுத்தபடியாக நில வளம் நீர்வளம் இவைகளைக்கொண்டு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை நிர்ணயிக்கும்போது வரண்ட பிரதேசத்திலுள்ள நான்கு ஏக்கர்களுக்கு சமானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மழையை எதிர்பார்த்து வாழ்கிற பிரதேசங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஆகவே மழை இல்லாத பிரதேசங்களை ஐந்து ஏக்கருக்கு ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் சமானம் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

இந்த சட்டமானது என்றைய தினத்திலிருந்து அமுலுக்கு வருகிறது என்று சொல்லும்போது 1960-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 6-ம் தேதியிலிருந்து அதாவது இந்தச் சட்டம் முதலில் கெஜட்டில் விளம்பரப்படுத்திய தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில மாகாணங்களில் கடந்த தேதியிலிருந்து இது அமுலுக்கு வருவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் உச்சவரம்பு கட்ட முடிவு கட்டி ஆரம்பிக்கிறோம். இப்பொழுது இன்னும் கொஞ்சம்கூட அந்த நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சலுகை கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1960-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 6-ம் தேதியிலிருந்து என்பதைவிட இந்த மசோதாவானது சட்டமாகப்படுகிற அந்தத் தேதியிலிருந்து இது அமுலுக்கு வரும் என்று குறிப்பிடலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமையை அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமையை அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும்போது ஒரு நிபந்தனையையும் அவர்களுக்கு நாம் வைக்கலாம். நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கும், முப்பது ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலமுள்ளவர்களுக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் தங்களுடைய நிலத்திலிருந்து கொடுக்கலாம் என்ற நிபந்தனையை வைத்தால் சர்க்காருக்கு ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள் ஓரளவு குறையும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு மிச்சமுள்ள நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளப்போகிறோம். அதற்கு எவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். அதன் பிறகு அதை எடுத்து என்ன செய்வது என்கிற வேலைகள் கொஞ்சம் குறையும், இப்படிப்பட்ட உரிமையை நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நாம் கொடுத்தால். அவர்களே கொடுத்து விடுவதற்கு என்பதற்காக இந்த மசோதா சட்டமாகிற தேதியிலிருந்து அது அமுலுக்கு வரும் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இம்மாதிரி உச்ச வரம்பு கட்டியாகி விட்டது. அதன் பிறகு எஞ்சிய நிலத்தை என்ன செய்வது என்கிற அளவுக்கு அதனை 84-வது பிரிவில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய நல்ல அம்சம். இதைப்பற்றி தீர்மானிக்கவே இல்லை. அதைப்பற்றி தீர்மானித்த பிறகு விதிகள் செய்து அவற்றை கீழ் சட்ட சபையிலும் மேல் சட்ட சபையிலும் வைத்து அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அனுமதியையும் பெற்று அதன் பிறகு அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்ப மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். இத்தகைய அம்சத்தை வரவேற்றாலும் சில இடங்களில் முடிவு கட்டுவதற்கு 'லாண்ட் போர்ட்", "ஷுகர் பாக்டரி போர்ட்," "லாண்ட் ட்ரிபுனல்", 'லாண்ட் கமிஷனர்" என்று பலவித நிறுவனங்கள் ஸ்தாபனங்கள், ஏற்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் நிலச்சுவாந்தார்கள் விண்ணப்பித்து பல சிக்கல்களை தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இப்படி பல நிறுவனங்கள் ஏற்படுவதால் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய செலவினங்கள் குறைவாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே சட்டம் அமுலுக்கு வரும் காலத்தை கொஞ்சம் தள்ளிக்கொடுத்தால் அதாவது சட்டமாகப்படும் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட செலவுகளை அரசாங்கம் தவிர்த்து நிலச்சொந்தக்காரர்களே நிலத்தை விநியோகம் செய்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உச்ச வரம்பு வருகிறபோது மற்றும் அரசாங்கம் நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் சில நிலங்களில் அதனால் நீர்பாசன வசதி ஏற்பட்டால், அந்த உச்ச வரம்பை மாற்றி அமைக்க நேரிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். சில இடங்களில் உச்ச வரம்பு கட்டும்போது ஊற்றுக் கிணறுகள் அதாவது "ஆர்டீஷியன் கிணறுகள்" இருந்தால் அவைகள் 15 அல்லது 20 வருஷங்கள் தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். வசதி செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும். அதன் பிறகு கிணறுகள் நின்று போய் விட்டால் நீர்பாசன வசதி குறைந்து போய்விடும். பாசன வசதிபெற்ற நிலங்கள் வரண்ட நிலங்களாகிவிடும். அதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் உச்ச வரம்பு கட்டியதை மாற்றி அமைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உச்ச வரம்பு கட்டிய பின் நிலமுடையவர் ஏற்கனவே குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் அதை திருப்பி வாங்கிக் கொள்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை. பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இப்படிப்பட்ட உரிமை கிடையாது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். முப்பது எக்கர் விட்டாலும் இப்பொழுது 60—40 சட்டம் இருப்பதனால் நிலச்சொந்தக்காரருக்கு 40 சத விகிதம் தான் கிடைக்கும் அதை வைத்துக் கொண்டு பெரிய மிராசுதார்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்த மிகவும் இடர்பட நேரிடும். இந்த நிலைமையில் முப்பது எக்கர் நிலம் இருந்தாலும் குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தை திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அந்த அளவில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றிகொடுத்தால் தான் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய குடும்பங்களை நல்ல முறையில் நடத்திக்கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்வதற்கு இன்றைக்கு இருக்கிற குத்தகைக்காரர்களை அப்புறப்படுத்த முடியாவிட்டாலும்கூட இனிமேல் குத்தகைக்கு நிலத்தைவிட்டால் அதை தனக்கு மீட்டுக்கொள்ள அதிகாரம் இருக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமய அற நிலையங்கள் அதாவது கோயில்கள், மடங்கள் என்று இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு இருநூறு எக்கரா உச்ச வரம்பு என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி விதிப்பதற்கு என்ன

18th April 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

காரணம் என்று எனக்கு புலப்படவில்லை. இன்றைய தினம் மக்களிடையே சமய கருத்துக்களை வளர்க்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாக விருக்கிறது. அதன்பொருட்டு இந்து மத அறநிலைய பாதுகாப்பு சட்டம் செய்து தனியாக ஸ்தாபனத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கிறோம். அந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தோமானால் இந்த உச்ச வரம்பு வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். அப்படியே உச்ச வரம்பு செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தார்களானால் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கே நிலையான வரும்படி எவ்வளவு செலவு எவ்வளவு ஆகியவற்றை எல்லாம் முந்தைய நான்கைந்து வருட வரவு செலவு பார்த்து அவர்களுடைய வரவுற்கும் செலவிற்கும் தக்கவாறு சொத்து ஒதுக்கிவிட்டு மற்றையவைகளை வேண்டுமானால் 30 ஏக்கரிலிருந்து 300 ஏக்கர் வரையிலும் உச்ச வரம்பை சரியான முறையில் அமைத்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று மிக முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது ஆஸ்பத்திரிகள். குறிப்பாக செங்கிட்பட்டி ஆஸ்பத்திரிக்கு அதிகமாக நிலமிருக்கிறது. 400, 500 ஏக்கருக்குமேல் சொந்தமாகவிருக்கிறது. அதிலே 200 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று வைத்தால்—இன்றைக்கே எத்தனையோ பேர் இலவசமாக வைத்தியம் செய்துகொள்ளுவதற்காக வந்து இடம் கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள். உச்ச வரம்பும் ஏற்படுத்திவிட்டால் நோயாளிகளுக்கு ஒரு வித நன்மையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால் இவைகளுக்கெல்லாம் உச்ச வரம்பு இல்லாத முறையில் மற்ற எல்லா உதவிகளையும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச அனுமதியளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. S. ELLAPPAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மூன்று நாட்களாக இங்கே நடக்கிற வைபவத்தைப் பார்த்தால் எல்லாம் ஒரே தராசாக இருக்கிறது. எது ஏற்றம், எது தாழ்வு என்று சொல்வதற்கில்லை. இதன் காரணமாக நானும் துப்பவும் முடியவில்லை, விழுங்சவும் முடியவில்லை என்ற நிலைமையில் இருக்கிறேன். சென்ற வருடத்திலே நான் பேசியபோது என்னையா உச்ச வரம்பு வருகிறது வருகிறது என்று ஏமாற்றுகிறீர்களே, அது வருமென்று ஜனங்கள் எவ்வளவு அபிலாஷையோடு இருக்கிறார்கள். நிலம் நமக்குத்தான் வருகின்றது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் ஆனால் அது வராமல் போய்கொண்டேயிருக்கிறது. எப்போது விமோசனம் ? ஜனங்களை இப்படியெல்லாம் ஏமாற்றக் கூடாது, என்று போன வருடமே நான் சொன்னேன். இப்போது சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். சட்டத்தைப் பார்த்தால் ஒரே மோசமாகப் போய்விட்டது. நான் பொதுமக்களுக்கு என்ன சொல்லுவேன். நான் சொன்னதெல்லாம் புளுகினது போல் அம்பலமாகிவிட்டது. ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஒரு அன்பரை பார்த்து ஒரு சிநேகிதன் கேட்டான். உங்களுக்கு குழந்தையிருக்கா என்று. இருக்கு என்று அவர் சொன்னார். ஆண் குழந்தையா, பெண் குழந்தையா என்று அந்த சிநேகிதர் கேட்டார். வெளியில் வந்தால் தான் தெரியுமென்று அவன் சொன்னான். வெளியில் வந்தாலா என்று ஆச்சரியமாக போய்விட்டது அந்த நண்பருக்கு. இந்த மாதம் தான் நம்ப சம்சாரம் குளியாமல் இருக்கிறாள். பத்து மாசம் போய் குழந்தைப் பிறந்தால் ஆணா, பெண்ணா என்று தெரியும், என்றாராம். அப்படி பத்து வருடங்கள் கழித்து இப்போது குழந்தைப் பிறந்தாற்போல பிறந்திருக்கிறது இந்தச் சட்டம். ஆனால் இதைப் பார்த்தால் ஆணென்றும் சொல்லமுடியவில்லை. பெண்ணென்றும் சொல்ல முடியவில்லை. ஒரே பிண்டமாக வந்து சேர்ந்துவிட்டது. ஒரு பக்கத்தில் ஜமீன்களை கலங்கச் செய்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு 5 சென்டாவது கிடைக்குமாவென்று உத்தரவாதமில்லை. மூன்று குசினிக்காரன் சேர்ந்து கூப்பைக் கெடுத்த கதையாக இருக்கிறது இந்த சட்டம். இந்த சட்டத்தினால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு, பாமர ஜனங்களுக்கு கொஞ்சங்கூட நன்மையில்லை. அதிகப்படி நிலத்தையெடுத்து ஏழை மக்களுக்கு வினியோகம் செய்வது பற்றி ஒன்றையும் காணோம்.

இன்னொன்றையும் சொல்லுகிறேன். கம்பர் விவசாயத்தைப்பற்றி ராமாயணத்தில் ஒரு பாட்டு பாடினார். நான் அந்தப் பாட்டைப் படித்துப் பார்த்தேனா பிரசங்கத்தைக் கேட்டுத்தான் சொல்லுகிறேன்—

ஆழித்தேவர் கடலானர் அல்லா தேவர் அம்பலத்தார்
ஊழி தேவர் தான் கட்டி உலகம் கார்க்க வல்லாரோ.

என்ற மொழிப்படி உழுகிறவன் இருக்கிறானே அவனுக்கு பாற்கடலில் பள்ளிக்கொண்டுள்ள மஹா விஷ்ணு கூட இணையாக முடியாது. அவனைப் போல பசித்தீர்க்க முடியாது. அம்பலத்தில் ஆடுகிற நடராசர் கூட காப்பாற்ற முடியாது. முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் என்கிறார்களே அவர்கள் முக்தியை நாடி கைலாசத்திற்கும், வைகுண்டத்திற்கும் அலைந்துக் கொண்டிருப்பார்களே தவிர, பசியிலிருந்து காப்பாற்ற முடியாது, என்று இப்படி மேழிப்பிடித்து உழுகிறவனுக்கு சமானமாக விஷ்ணு, சிவன், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் ஆகமாட்டார்களென்று அவ்வளவு பெருமையாக உழவர்களைப் பற்றி கம்பன் பாடியிருக்கிறார். ஆனால் இப்பேற்பட்ட மக்களுக்கு இவங்க என்னடான்னு ஆப்பு வைக்கிறாங்க. (சிரிப்பு) இதுவா பூரண சுதந்திரம், இதுவா ராம ராஜ்யம். இதெல்லாம் நான் சொல்லி என்னவாக போகிறது. இங்கே தான் ஆடிக் காற்றிலே அம்மிபறக்கிற பாட்டில் என் கதி என்னவாகிறது. இதில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு யாதொரு நன்மையுமில்லை என்ற காரணத்தால் இந்த சட்டத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். எந்தக்கட்சி சார்பிலுமில்லை, மக்களுடைய சார்பில் இதை எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* **Sri T. KARIA GOUNDER**: கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசுகிறபோது கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள்
11 a.m. வெளியே போய்விட்டார்கள். சீக்கிரம் வந்துவிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்களை எல்லாம் ஏதோ நிலப் பிரபுக்கள் என்று சொல்லுவது வழக்கம். 6-ம் தேதியோடு நிலப் பிரபுக்கள் என்ற அத்தியாயம் முடிந்துவிட்டது. நிலம் இல்லாதவர்கள் இப்பொழுது நிலப்பிரபுக்களாக மாறி விடபோகிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குறிய நண்பர் எல்லப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள் எப்ப நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது என்று. எனக்குக்கூட தோன்றுகிறது. எங்களிடம் இருக்கும் நிலத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, கொடுக்கவேண்டிய நஷ்டயீட்டை கொடுத்துவிட்டு எங்களையெல்லாம் நகரத்திலே குடியேற்றி விட்டும். உலகம் இப்போது ரொம்ப வேகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி உலகத்தில் விவசாயி என்று என்னைப்போன்றவர்கள் ஏன் பதுங்கி இருக்கவேண்டும். மற்றவர்கள் ஏரோப்ளேனிலே போவதைப்போல் எங்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமே. ஏரோப்ளேனில் ஒரு மணிக்கு 600, 700 மைல் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாய நண்பர்கள் எல்லாம் ஒழியவேண்டுமென்று பல நாட்களாக பேசுகிறார்கள்.

மதிப்பிற்குறிய நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்களுக்கு இப்போது யாரால், எங்கிருந்து எப்படி நிலம் வந்தது என்று. இப்பொழுது பேசியவர், கம்பராமாயணத்தில் இருந்து ஒரு உபமானம் சொன்னார்கள். நான் என்னைப்பொறுத்தவரையிலே திருக்குறளிலிருந்து ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மக்கள் திருக்குறளை நம்புகிறார்கள். உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றவர் தொழுதுண்டு அவர் பின்செல்பவர். அந்தக்காலத்திலேயே இருந்து எங்கள் பாட்டன், முப்பாட்டன், ஐந்தாவது பாட்டன், அவர்களிடம் இடத்தில் இருந்து நாங்கள் நிலத்தை வைத்திருக்கிறோம். என்னைப்பொறுத்தவரையில் நாங்கள் ஏதோ சட்டசபையிலே இருந்துக்கொண்டு ஏதோ பேசிவிட்டு போவதாக எண்ணிவிடக்கூடாது. ஊருக்குப் போனவுடனே காலை ஐந்து மணியில் இருந்து நான் நிலத்தைச் சுற்றி வருவது உண்டு. ஏர் உழுவதற்குக்கூட எனக்குத் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி உழுதுக்கொண்டபடி புத்திசாலித்தனமாக ஏற்பட்ட நிலங்களைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை.

18th April 1960] [Sri T. Karia Gounder]

ரேஸுக்குப் போவது, சீட்டு ஆடுவது போன்றவைகளில் விரயம் செய்யாமல், பாதுகாத்து வைத்திருந்ததினுல் இவ்வளவு நிலங்கள் வந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு நான் சொல்கிறேன் என்றாலும், இப்போது சொத்தை பங்கிட்டுக் கொடுக்க குறுக்கே நிற்பதாக எதுவும் கிடையாது. ஏதோ கால் காணி, அரைக்காணி வரும். சிலர் பேசுகிறார்கள். நாங்கள் ஏதோ அதைச் செய்கிறோம் இதைச் செய்கிறோம் என்றோ ஒரு ஜதை உழவு மட்டும் ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் வாங்கிக் கொடுக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்களே அதைப் போன்று தேர்தலுக்கு நாங்கள் சொல்லவில்லை என்பதை இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உச்சவரம்பைப்பற்றி பல மாகாணங்களில் சொல்லுகிறார்கள். ஒரிஸ்ஸாவிலே 25 ஏக்கர் என்றும், அஸ்ஸாமிலே 50 ஏக்கர் என்றும் கொடுத்திருக்கிறது. மலையாளத்தில் 15 ஏக்கர் என்று சொல்லுகிறார்கள். மலையாள ராஜ்யம் சமீபத்திலே திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு உச்ச வரம்பு வகிப்பார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இந்த நிலச் சட்டத்திலே ஏதோ சர்க்கார் விதிவிலக்கு செய்துவிட்டார்கள் என்று மேடையிலே சொன்னார்கள். சுதந்திர கட்சியிலே ஏதோ இதுபற்றிச் சொன்னதாக நேற்று நான் கேள்விப் பட்டேன். இந்தச் சட்டம் வந்தால் உலகமே அழிந்து போய் விடும், இந்தச் சர்க்கார் 1962 வரை விடுவதாக இருந்தால் இன்னும் 30 வருஷ காலம்வரை உறுதி கொண்டு விடுவார்கள் என்றுகூட நேற்றைய தினம் சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதிலே பலரும் திருப்தி அடைய வேண்டும் என்பதுதான் என் போன்ற விவசாயிகளினுடைய கடமை. நிலத்தினுடைய தன்மையில் ஊர் ஊருக்கு வித்தியாசம் இருக்கிறது. காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் 20 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் ரூபாயில் ஏக்கர் விலை இருக்கிறதே. அங்குள்ள நிலத்தில் தன்மையே வேறு. எங்கள் பாலாற்றுப்பக்கம் விலையே வேறு. அங்கு தண்ணீர் வருவதே கிடையாது. எங்களுக்கும் மானாவாரி பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. மழை பெய்தல் தான் எனக்கு விளைச்சல் உண்டு. இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் இல்லை. அப்படி பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு நிலைமையில் மக்கள் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே சர்க்கார் எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு ஒரே முடிவுக்கு வரக்கூடாது. ஜில்லாவிற்குச் ஜில்லா வித்தியாசம் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளைப்போல் மற்ற ஜில்லாக்களிலே இருக்க முடியாது. இந்த நாட்டிலுள்ள 57 லட்சம் பட்டாதார்களில் சில ஆயிரம் பேர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று விவசாய வருமான வரி சட்டம் வந்த காலத்திலே சர்க்கார் கணக்குப்போட்டது. நிலத்திற்கும் நாம் உச்சவரம்பு பண்ணி விடுகிறோம். இந்தத் தலைமுறையுடன் நாங்கள் போய்விடுவோம். ஒன்றே ஒன்று சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இது ஏனென்றால், விவசாயிகளை போன்று மற்றவர்களையும் பார்க்கவேண்டும். விவசாயத்துறையில் இல்லாதவர்கள் ஒரு நாளைக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் பெறுகிறார்கள். 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மோட்டார் வண்டிகள் வாங்கி அதில் ஏறிக்கொண்டு போவதைப்பார்க்கும்போது விவசாயிகளாகிய எங்களுக்கு சற்று பொறாமை ஏற்படத்தான் செய்கிறது. எங்களைப்போன்று விவசாயிகள் இருக்கும் நிலத்தையும் கொடுத்துவிட எண்ணுகிறார்கள். எங்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று எண்ணுகிறார்கள். நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து சேர்த்துவைத்ததன் பலனாகத்தான் சர்க்கார் இந்த சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் முதுகில் அடித்தாலும் பரவாயில்லை வயிற்றில் அடிக்காது இந்தச் சீர்திருத்தங்களை செலக்ட் கமிட்டியிலே கொண்டுவந்து நன்மை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சப் லீஸ்க்கு விடும் ஆட்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்திலே இதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. கமிட்டியில் ஆகிலும் இதை கவனித்து பரிசீலனை செய்து 30 ஏக்கருக்கு என்று சர்க்காரிடத்தில் சப் லீஸ் போட்டுக்கொண்டு அவர்களுக்கு கீழே ஒருவனுக்கு குத்தகைக்கு விட்டு வாழ்கிறவர்களை எல்லாம் இதிலிருந்து விடுதலை செய்து முங்கான முறையில் கொண்டுவந்து சட்டம் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri T. Karia Gounder] [18th April 1960

உழுபவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று பிரச்னை இருக்கிறது. என்னுடைய மகன் படித்துவிட்டு உத்தியோகத்தில் இருந்து பின்னால் விவசாயத்திற்கு வரவேண்டுமானால் என்ன செய்வது. உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்றால் ஒரு விவசாயினுடைய மகன் விவசாயக் கல்லூரியிலே படித்து விவசாயத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால் அப்போது என்ன செய்வது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே விதிவிலக்கு அளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுவும் தவிர உழுபவனுக்கு 30 ஏக்கர் இருக்கவேண்டுமென்று உத்தேசம் இருக்கக்கூடாது. உழுபவனுக்கு இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று பிரித்து கொடுக்கவேண்டுமே தவிர அதற்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது. எல்லோருக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கும் அளவிற்கு நாட்டிலே நிலம் இல்லை. ஏதோ ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி விற்கிறதே அதனால் விவசாயிகள் பலம் பெற்று விட்டார்கள் என்று சில பேர் நினைக்கிறார்கள். விவசாயிகளினுடைய நிலைமையை சர்க்கார் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சர்க்கார் பழத் தோட்டத்திற்கும், தென்னந்தோப்பிற்கும் விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் பேசுவார்கள். எனக்குத் தென்னந்தோப்பு இருக்கின்றன. எனக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறவர்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன், என்னுடைய தென்னந்தோப்புகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அதற்குள்ள வருவாயை கொடுத்து விட்டால் நான் சென்னையிலேயே நிம்மதியாக இருந்துவிடுவேன். தென்னை மரங்களுக்கு நோய்கள் வருகின்றன. இதனால் லட்சக்கணக்கான மரங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. முன்பு எல்லாம் காலரா உண்டு. இப்போது காலரா வருவதில்லை. இதைவிட கேவலமான நிலைமையில் தென்னை மரத்திற்கு என் பகுதியில் நோய்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அடியோடு இந்தச் சொத்தை இழந்துவிடக்கூடிய நிலையில் என் பகுதியில் உள்ள விவசாய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு கோடிக்கணக்கான முட்டை இடுகிறதாம் இந்தப் பூச்சி. இந்தப்பூச்சி எங்கிருந்து வந்தது. எப்படி வந்தது, எப்படி இதை அழிப்பது என்று ரொம்பவும் பரிசீலனை செய்துவருகிறார்கள். உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த நோயின் காரணத்தை கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏதோ நாங்கள் தென்னந் தோப்பை வைத்திருக்கிறோம். மசோதாவில் எங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சிலர் நினைக்கலாம். நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். நாங்களும் ஜனநாயகத் தன்மையை உணர்கிறோம். உழவர்களிடமே பொறுப்பைக் கொடுக்கிறோம். அவர்களிடம் கொடுமையான வேலை வாங்குவதில்லை. ஏதோ காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றால் பாவிகள் என்ற எண்ணத்தை முற்றிலும் மறந்துவிடவேண்டும். என்னிடத்தில் வேலை செய்கின்ற பெண் ஆள் இடத்திலே கூட 8 மணி வேலை வாங்குவதில்லை. 6 மணி வேலைதான் வாங்குகிறோம். எங்களுக்கும் நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது. இரக்கம் இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே எல்லோரும் சுகமாக வாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கும் இருக்கிறது.

இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணம். விவசாயிகளைத் தவிர, ஆயிரக்கணக்கில் வருவாய் வரக் கூடிய மற்ற பிரபுக்களையும், அவர்களைப் பற்றியும் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் எப்படியாவது தொலைந்து போகட்டும் என்றுதான் கருதுகிறார்கள். நேற்று கூட மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள், இனிமேல் இங்கு அரிசி அனுப்பமாட்டார்கள், இங்கு அரிசி வராது, அங்கேயே காலியாகிப் போய் விடுமென்று. நான் நேரிலேயே அவரது பிரசங்கத்தைக் கேட்டேன். அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீதனத்தைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, இங்கு. அதில் எனக்கு அக்கரையிருக்கிறது. தாய்மார்களுக்கு 30 ஏக்கர் என்று கொடுக்கும்போது, ஸ்ரீதன சொத்துக்கும் 30 ஏக்கர் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் எண்ணம். சின்னதுரை அவர்கள் அடிக்கடி தலையாட்டுகிறார்கள். கோடிக்கணக்கில் சம்பாதித்து விட்டு அதை செலவழிக்க முடியாது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அவர் ஊரில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை வைத்துக்

18th April 1960] [Sri T. Karia Gounder]

கொண்டு, எங்களைப் போன்ற ஏழை விவசாயிகளைப் பற்றி அவர்கள் சொல்லும்போது, எங்கள் மனம் கஷ்டப்படும்படியாக அவர்கள் சொல்லும் போது அவர்கள் ஒன்றை மனதில் கொள்ள வேண்டும். எங்களுக்கு யார் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள் ? என்று. நாங்களும் கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு அறப்போர் செய்ய ஆரம்பித்தால், அப்படி போராட ஆரம்பித்தால் உலகமே அழிந்து போய்விடுமென்பதை அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைப்பற்றி சந்தேகிக்கவே வேண்டாம். நாங்கள் என்ன ப்ளாக் மார்க்கெட் செய்கிறோமா ? இல்லை நாங்கள் என்ன திருடு கிறோமா இல்லை நாங்கள் என்ன தப்புக் கணக்கு எழுதுகிறோமா ? என்பதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் என்ன தப்புக் கணக்கு எழுதி சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறோமா ? ஆகவே எங்களைப் பற்றி இழிவாக நினைக்காமல் இருக்கும்படி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின், நஷ்டயீடு விஷயத்தில் 20 வருட வாய்தா என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 வருட வாய்தா என்றால் நாங்கள் எங்கள் சொத்துக்களை இழந்துவிட்டு அலைந்து கொண்டிருப்பதா எங்கள் வாழ் நாளில் ? என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, இந்த 20 வருட வாய்தாவைக் குறைத்து நஷ்டயீட்டையும் அதிகப்படுத்துமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சொத்துக்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப் பட்டிருப்பதைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில சொத்துக்களுக்கு மத்திய அரசாங்க ப்ளானிங் கமிஷனால் விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது சட்டத்திலும் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. மேய்ச்சல் ஆதாரத்திற்கு விதிவிலக்கு 50 ஏக்கர் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதை அதிகமாக்கவேண்டும். நான் சொல் வதால் நண்பர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. விதிவிலக்கு கொடுத்திருந்தாலும் சர்க்கார் சும்மா விட்டுவிடப் போவதில்லை. விவசாய வருமான வரி வசூலித்து விடுவார்கள், அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்திற்கு. பின்னர், பாக்குத் தோட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு அளித் திருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார் கள். காப்பித் தோட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். மாந்தோப் புகளுக்கு, தென்னந்தோப்புகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருந்தாலும், சும்மா விட்டுவிடப்போவ தில்லை, அவைகளிலிருந்து வருகிற வருமானத்தின்பேரில் விவசாய வருமான வரி வசூலிக்கிறார்கள், வசூலிக்கப்போகிறார்கள். ஆக, இந்த மேய்ச்சல் ஆதாரத்திற்கு இருக்கக் கூடியதை ஒன்றிலிருந்து இரண்டு மடங்காக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கேயம் போன்றயிடங் களைப் பார்த்தால் தெரியும். சில இடங்களில் ஏக்கருக்கு பத்து ரூபாய் கூட வருவாய் வராது. நல்லசிவம் அவர்களுக்கும் இது தெரியும். சில யிடங்கள் பொட்டல் காடுகளாகயிருக்கிறது. அவைகளுக்கு விதிவிலக்கில் சலுகை காண்பிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ப்ளானிங் கமிஷன், நன்றாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய வர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் நான் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு கோவை ஜில்லா விற்கு, என் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அவர்கள் விவசாயத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று போயிருந்தேன். அவர் கள் வீட்டில் நாலைந்து அண்ணன் தம்பி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, ஆளுக்கு 25 ஏக்கர்களுக்கு கீழ்தான் வரும். அவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது. நான் பார்த்த தில், அங்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 30-லிருந்து 40 மூட்டை விளையும் அளவிற்கு அவர்கள் திறமையாக விவசாயம் செய்வது கண்டு நான் வெட்கப்பட்டேன். ஏனெனில், நானும் விவசாயம் செய்கிறவன்தான். இவ்வளவு திறமையான விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே, இவர்களுக்கெல் லாம் சர்க்கார் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாதா என்றுதான் நான நினைத்தேன், என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அப்படி திறமையாக விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு, ப்ளா னிங் கமிஷன் சொன்னமாதிரி விதிவிலக்கு அளிக்க இந்தச் சட்டத்தில் இடம் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கோவில் சொத்துக்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. கோவில்களில் மடங்

[Sri T. Karia Gounder] **[18th April 1960**

களில் தவறுதல் நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் விஸ்வநாதன் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். நமது நாடு கடவுளின் பேரில் உள்ள நம்பிக்கையை இழந்து வருகிறது. 200 கோடி ஜனங்கள் உள்ள இந்த உலகத்தில், கடவுள் நம்பிக்கையுள்ள காலத்தில் நம் நாட்டில் இன்று மழை பெய்யாமல் இருக்கிறது. நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களுக்கு காரணம், கடவுளின் பேரிலுள்ள நம்பிக்கை குறைவதுதான். எனக்கு ஆண்டவன் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறது, ஆகவே என்னை எல்லோரும் பின்பற்றுங்கள் என்று நான் சொல்லவர வில்லை. எனது அபிப்பிராயம், இது. பிற ஜாதியாருக்கு, அவர்கள் எல்லோருக்கும் கடவுள் நம்பிக்கையிருக்கிறது. நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், நமது எதிர்கால சந்ததியினரை தவறான பாதையில் இழுத்துச் செல்லாதீர்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். எனக்கு ஒரு பேரன் இருக்கிறான், அவன் நெற்றியில் விபூதியை இட்டால், என் தாத்தா அதை இடுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறான். மடாதிகளானாலும் சரி, அல்லது கோவில்களானாலும் சரி, தப்புக் கணக்கு எழுதுகிறவர்களை நீக்கி விட்டு ஒழுங்காக கணக்கு எழுதுகிறவர்களை நியமிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமே தவிர கோவில்களே வேண்டியதில்லை, எல்லாவற்றையும் பிடுங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது தவறு. கோவில் அல்லது மடங்களின் வருவாய் அதிகமாக இருந்தால் அதைக் கொண்டு சமய நூல்கள், சமயப் பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவைகள் ஏற்படுத்தி மக்களின் அறிவை வளருங்கள். முன்பு ஐந்து கோடி என்றிருந்த ஜனத்தொகை இப்பொழுது ஐம்பது கோடியாக வளர்ந்து விட்டது. ஆனால் இருப்பது, முன்பிருந்த அதே அளவு நிலம்தான். இருக்கிற அறிவும் அதேதான். ஆனால் குறுக்கு வழியில் அறிவு வளர்ச்சியடையும் இந்நாளில் கடவுள் பேரில் நம்பிக்கை வைப்பது மிக அவசியம். ஆகவே, தவறான பாதையில் மக்கள் இழுத்துச் செல்லப்படுவதைத் தடுத்து மக்களைக் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை ஏற்படுத்தி சட்டம் செய்து இதில் கொண்டு வருமாறு அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பெல்) கடைசியாக, நிலங்களிடையே உள்ள பாகுபாடுகளைக் கவனிக்க வேண்டும். தஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் 200 ரூபாய் வருவாய் வரக்கூடியது, 300 ரூபாய் வருவாய் வரக்கூடியது என்று பலதரப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன. சிலயிடங்களில் வருவாய் அதிகமாக வரும், சிலயிடங்களில் வருவாய் குறைவாக வரும். ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தை இந்த சபையில் கொண்டு வரும்போது அதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்று நினைத்தேன். புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று கடைசியாக சர்க்கார் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கும்போது, இந்தச் சட்டத்தில் பல குற்றங்கள் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சில பேர்கள் இதில் கலந்து கொள்ளப் போவதில்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்படியில்லாமல் எல்லோரும் கலந்து கொண்டு, எங்களைப் பாதிக்காமல் இருக்கும்படி சட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இதில் செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். சின்னதுரை அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு வழி சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்களே என்று வருந்துகிறேன். எங்களை அடியோடு தரைமட்டமாக்க நினைத்துக்கொண்டு, மேலே போகிறவர்களை விட்டு விட்டு எங்களைக் கீழே பிடித்து இழுக்கிறார்கள். எங்களைப் பிடித்துக் கீழே இழுத்தால், நாங்களும் எங்கள் மேலே போகிறவர்களைக் கீழே இழுக்கத்தான் வேண்டிவரும். எல்லோரும் ஒன்றுதான், ஆண்டவனிடத்தில் எல்லோரும் ஒன்றே, ஆகவே, சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வு, வருவாயில் ஏற்றத்தாழ்வு, வேறு விதங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு என்றில்லாமல் எல்லோரும் ஒன்றுதான் என்ற மனப்பான்மை வளர்ந்தால் தான் நாடு வளம் பெற முடியும். எதிர்க்கட்சி நண்பர், எங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்பதால் முப்பது வருடம் ஆசீர்வாதம் வாங்கி விட்டோம் என்றார்கள். நாங்கள் மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும்கூட, நீங்கள் எல்லோரும் இதைப்பற்றி தீவிரமாக ஆலோசித்து இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளும், மற்றவர்களும் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்குரிய வகையில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

18th April 1960]

*SRI P. URKAVALAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் வாழும் ஏழை எளிய விவசாயிகள் எல்லோரும் இன்புற்று வாழவேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் இந்தச் சட்டமானது ஏழைகள் வாழ்வதற்குரிய வகையில் அமைந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஜில்லாவாரியாக நிலத்தின் தரத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்களை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று. இன்று தஞ்சாவூரில் நீர்வளம், நிலவளமுள்ள இடங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் மழையையே நம்பி இருக்கக்கூடிய புஞ்சை பிரதேசங்கள் எவ்வளவோ மற்ற இடங்களில் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூரில் இருக்கும் இடங்களுக்கு 30 ஏக்கர் என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டால் மற்ற இடங்களிலுள்ள புஞ்சை பிரதேசங்களுக்கு குறைந்தது 100 ஏக்கர் என்றாவது நிர்ணயிக்கவேண்டும். ஆகவே இதையும் இன்னும் சற்று ஆலோசித்து நல்ல முறையில் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நியாய வாரச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டத்தை நாம் கொண்டு வந்தோம். அது இப்போது எந்த முறையில் அமல் நடத்தப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் இன்று நிலங்களில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மாதிரி, இனிமேல் இந்த சட்டத்திற்கும் பல திருத்தங்கள் கொடுத்து பல வழிகளை கொண்டு வந்து பலவிதமான சிக்கல்களையும் குழப்பங்களையும் ஏற்படுத்திவிட்டால் கிராமங்களில் வசிக்கின்ற விவசாயிகள் மிகவும் கெட்டுப் போவார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணரவேண்டும். 60–40 சட்டம் கொண்டு வந்தும் அதன் பேரில் உழுபவனுக்கே நிலத்தில் அதிகமான அளவில் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி சட்டம் கொண்டு வந்தும் அதில் ஏதாவது பல வழிகளை கண்டு பிடித்து, விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு 10 ஏக்கர் அல்லது 15 ஏக்கர்கள் கொடுத்தால் போதுமானதுதான். ஆகவே இப்போது 30 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதை குறைத்து 15 என்று இருந்தால்கூட இதில் எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லை. ஆனால் பெருவாரியாக நிலம் படைத்தவர்கள், பெரிய நிலச்சுவான்வதார்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக தாங்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்த நிலங்களை பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு கஷ்டப்படுவார்கள். அதற்குத்தான் நாம் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு இதில் வழிவகை செய்திருக்கிறோம். அதன்படி நஷ்டஈடு வாங்கிக்கொண்டு, ஏழை வாழுகின்ற நாட்டில், விவசாயிகள் வாழுகின்ற நாட்டில் எல்லோரும் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நிலங்களை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த நாட்டில் கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. கோவில்களுக்கு எல்லாம் ஏராளமான அளவில், உண்டியல்கள் மூலமாக வருவாய் வருகின்றது. இம்மாதிரிப்பட்ட கோவில்களுக்கு எல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலங்கள் இருக்கின்றன. இதை மற்றவர்கள் கட்டுக்குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அதை அவர்கள் கீழ் இருக்கின்றவர்களுக்கு இரண்டாம் குத்தகைக்கு விட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றனர். இவ்விதம் கோவில் நிலங்களை கட்டுக் குத்தகைக்கு எடுக்கின்றவர்கள் கார் வைத்துக்கொண்டு உல்லாசமாக வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள்தான். இவர்களில் ஒருவராவது நேரிடையாக உழைப்பது இல்லை. 100 ஏக்கர் 200 ஏக்கர் என்று கட்டுக்குத்தகை எடுத்துக்கொண்டு பின்னால் அதைப் பிரித்து இரண்டாம் கட்டுக் குத்தகைக்கு கொடுத்து, அவர்கள் கீழ் இருக்கின்ற விவசாயிகளை கசக்கிப் பிழிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த குத்தகைக்காரர்களுக்கு, நடுத்தரக்காரர்களுக்கு நாம் இதில் விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறோம். இவர்களும் ஐந்து ஏக்கர்கள் சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ள

லாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்விதம் குத்தகைக்கு எடுக்கின்ற நடுத்தரக்காரர்கள் நிலத்தில் இறங்கி நேரிடையாக வேலை செய்கின்றார்களா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் தங்கள் கீழே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து, அதன் மூலமாக ஊதியம் அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் யாரும் சொந்த விவசாயம் செய்வதில்லை. சொந்தமாக சாகுபடி செய்வதாக இருந்தால் அவர்கள் நிலம் வைத்திருப்பதில் தவறில்லை. அதல்லாமல் அவர்களும் சாகுபடி செய்யாமல் மற்றவர்களுக்கு சாகுபடிக்கு கொடுத்து அதன் மூலமாக சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் என் 30 ஏக்கர் கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். திருவாடுதுறை ஆதீனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பல இடங்களிலும் இந்த ஆதீனத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இது போன்ற தர்ம சொத்துக்கள், தேவஸ்தான மடங்கள் இவற்றிற்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்களை பொறுத்தவரையில் 200 ஏக்கர்கள் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமல்ல, தர்மமுமல்ல, இது அதர்மம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கோவில்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய செலவுக்கு உண்டியல்கள் மூலமாக வருவாய் வருகிறது. அவர்களுக்கு, அதாவது இந்த கோவில்களுக்கு கண்டிப்பாக நிலம் வைத்திருக்கவேண்டுமென்றால், 50 ஏக்கர்கள் கொடுத்து விடுங்கள், 200 ஏக்கர் இவைகளுக்கு என்ன அவசியம் ? இவைகளை எல்லாம் சாகுபடி செய்யப்போகிறார்களா ? கோவில்களிலுள்ள சாமியா சாகுபடி செய்யப்போகின்றது ? ஆகவே நிலத்திற்கு நன்றாக விவசாயம் செய்து பாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு இந்த நிலங்கள் உபயோகப்படுகிற முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதாகத் தெரிகிறது. செலக்ட் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களை போடுகிற விஷயத்தில், இதில் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளின் நிலையைத் தெரிந்தவர்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அன்றாடம் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், இவர்களை இந்தக் கமிட்டியில் போட வேண்டும் என்று தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களையும், பெரிய பெரிய வக்கீல்களையும் இந்தக் கமிட்டியில் போட்டால் அவர்கள் பல திருத்தங்களை செய்து குட்டையை குழப்பி நாசம் பண்ணி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பயனுமில்லாதவகையில், லாயக்கில்லாத முறையில் ஆக்கிவிடுவார்கள் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேற்று முன்தினம் ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். திருவாடுதுறை ஆதீனத்திற்கு சொந்தமான இடத்தில் 100 ஏக்கர்களை ஒருவர் கட்டுக்குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் இரண்டாம் குத்தகைக்கு கொடுத்து அதில் நாலில் ஒரு பங்கை விவசாயி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், மூன்று பங்கை தங்களிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம் என்றே தெரியவில்லை. நியாயவார சட்டத்தை நாம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இங்கே நடபபது இவ்விதம் இருக்கிறது. இவ்விதம் குத்தகைக்கு எடுக்கின்றவர்கள் நஷ்டமடையவேண்டிய அவசியமே இல்லை, அவர்கள் இந்த நிலத்தை 37 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் ஒரே வருடத்தில் அவர்களுக்கு 85 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைத்துவிட்டது. இப்படியிருக்கும்போது என் இதை விவசாயிகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்து அதற்குத் தகுந்தபடி சட்டத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இதில் மேய்ச்சல் தரையைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேய்ச்சல் தரை என்பது எப்போதும் தரிசாகத்தான் இருக்கும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய அல்லது அதற்கு உபயோகப்படக்கூடிய நிலத்தை எடுத்து மேய்ச்சல் தரையாக ஒதுக்கிவிடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தென்னந்தோப்பு முதலியவைகளுக்கும் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அவசியமில்லை. தென்னந்தோப்பில் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் வருவாய் வந்துகொண்டிருக்கும். சிலர் அதிகமான அளவில் தோப்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஓரளவு குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை

18th April 1960] [Sri P. Urkavalan]

யென்றால் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்க முடியாது, என்பது மட்டுமல்ல, இந்த சட்டத்தினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் போய்விடும், இந்த சட்டமும் அவசியமில்லாமல் போய்விடும், ஆகவே இதை நன்கு உணர்ந்து பொறுக்கு கமிட்டியில் நல்ல முறையில் ஓரளவுக்கு திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். குடியிருப்பு நிலத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்னாலிருந்து குடியிருந்தாலும் சிற்சில இடங்களில் 11-30 a.m. அகற்றப்படுகிறார்கள். இடத்திலிருந்து அகற்றுவதோடுகூட அவர்களை பெரிய நஷ்டத்திற்கும் உள்ளாக்குகின்றார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். குடியிருப்பிலே அவர்கள் மரம் வைத்து உற்பத்தி செய்திருப்பார்கள். குடியிருப்பிலே இருக்கக்கூடிய மரத்திற்கு இதிலே விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் மரம் வைத்து, வளர்த்து, பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் அவர்களுக்கு எந்த வித உரிமையும் இல்லாமல் செய்துவிட்டால் நாளை யாருமே மர உற்பத்தி செய்ய இயலாமல் போய்விடும். இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் கொண்டுவந்து நாட்டில் வாழும் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்கு ஸ்திரீதன சொத்து அவசியம்தான். ஸ்திரீதன சொத்து அவசியம் என்றாலும், இப்போது புருஷன், பெண்சாதி, குழந்தைகளுக்கு 30 எக்கர் என்று வைத்திருக்கிறது. அதற்கு மேல் பெண்களுக்கு ஏன் ஸ்திரீதன சொத்து ? அது தேவையில்லை.

தவிர 5 எக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம், கட்டுக்குத்தகைதாரர்கள் 5 எக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லும்போது, இப்போது அந்த 5 எக்கரில் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளியே போகப்போகிறார்கள். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மீதி வரக்கூடிய நிலத்தை, லாண்ட் போர்ட்டோ என்னவோ அமைத்து, அதற்கு அப்பால் நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் அல்லது கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணை அமைக்கவேண்டும் என்றால் எது வரையில் அவர்கள் காத்திருக்கமுடியும். அவர்கள் தெருவில் போக வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே உடனடியாக 5 எக்கர் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பதை மாற்றியாகவேண்டும். இல்லை என்றால் நிலத்தை விட்டு வெளியேறும் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக பரிகாரம் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களே நிலத்தை உழுபவர்கள், நாற்று நடுபவர்கள், கஷ்டப்படக்கூடியவர்கள், ஏழை விவசாயிகளாக இருப்பவர்கள். ஒரு செண்ட் நிலம்கூட உடமையாக இல்லாதவர்கள், சாகுபடி செய்துகொண்டு இருப்பவர்கள் இவர்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் பெரிய கூக்குரல் கிளம்பும். ஆகவே இதனை நன்கு உணர்ந்து 5 எக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுக்கும் நேரத்தில் அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேறும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு உடனடியாக நிலம் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தவிர, இப்போது நாம் உச்ச வரம்பு என்று 30 எக்கர் வைத்து சட்டம் கொண்டுவருகின்றோம். இந்தச் சட்டம் வந்து அதை அமுல் நடத்தக்கூடிய காலத்திலே பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்படும். 30 எக்கர் என்று இருப்பதை ஓரளவுக்கு குறைத்து 20 எக்கர் என்று கொண்டுவரவேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதை நிறுத்தவேண்டும்.

கோவிலுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 200 எக்கர் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அதற்கு மேல் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் அவசியமில்லை. கோயில்களுக்கு பூஜை நடத்த, திருவிழா நடத்த போதிய வருவாய் இருக்கிறது. ஆகவே அதிகப்படியாக வருமானம் இருந்தால் என்ன பிரயோசனம். ஆண்டவனை

ஏழைப் பங்காளன் என்று சொல்வார்கள். அந்த பெயருக்கேற்ப அந்த நிலத்தினால் ஏழைகள் பிழைக்கட்டும். நாம் சட்டம் கொண்டு வருவது உலகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வு மறைய வேண்டுமென்பதற்காகத் தான். ஜாதி வித்தியாசம் ஒழிய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். படித் தவன், படிக்காதவன் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் செய்வதற்காகத் தான். ஏழை பணக்காரன் என்ற பாகுபாடு மறையத்தான். அதற்காகத் தான் சட்டம் கொண்டுவருகின்றோம். கொண்டுவரக்கூடிய சட்டம் எல் லோருக்கும் பயன் தரக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்திற்கு வேண்டிய திருத்தங்களை நல்ல முறையில் கொண்டு வந்தால், இந்தச் சட்டத்தை சீரான முறையில் அமுல் நடத்த ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் நிலச் சட்டம் குறித்து நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நானும் பங்கெடுத்துக்கொண்டு எனது கருத்துக்களைத் தெரி வித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீண்ட நாளாக பல்வேறு கட்சிகளால் பேசப்பட்டு வந்த சட்டம், நெடு நாட்களாக ஆளும் கட்சியினால் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டு வந்த சட்டம், நாட்டிலுள்ள ஏழை எளியவர்களால் பெரிதும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கப் பட்டு வந்த சட்டம், பெரியதனக்காரர்களான மிராசுதார்களை பயமுறுத்து வதற்கு உதவியாக இருந்த சட்டம், ஏழை எளியவர்களிடமிருந்து சர்க்கா ருக்கு ஓட்டு வாங்குவதற்காக உதவியாக இருந்த சட்டம் இன்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வந்து பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப இருக்கிறது. தங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன், இந்தச் சட்டம் வருகிறது, வருகிறது என்று சர்க்கார் சொல்லி மிராசுதார்களை பயமுறுத்தப் பயன்பட்டதே தவிர ஏழைகளை மயக்குவதற் குப் பயன்பட்டதே தவிர, உண்மையிலேயே பெரிய மிராசுதார்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதகமடைந்திருக்கிறார்களா ? கிடையாது. இந்தச் சட்டம் வருவதனால் ஏழைகள் தங்களுக்கு லாபம் இருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்களே, அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தி னால் ஏதாவது லாபம் உண்டா, அவர்கள் ஏதாவது லாபம் அடைந்திருக் கிறார்களா கிடையாது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒன்று சொல்வேன், இதன் விளைவாக ஆளும் கட்சிக்கு லாபம் இருந்திருக்கிறது—சர்க்காருக்குக்கூட ஓரளவு லாபம் இருந்திருக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்கு லாபம் என்று சொல்வது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டி மிராசுதார்களிடத்தி லிருந்து நிதியும், ஏழைகள் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஓட்டையும் பெறுவதற்கு இந்தச் சட்டம் பயன்பட்டிருக்கிறது. லாபம் சர்க்காருக்கு என்று நான் குறிப்பிட்டது, இந்தச் சட்டம் வருவதன் காரணமாக நிறைய ஸ்டாம்ப் (முத்திரைத் தாள்கள்) விற்றிருக்கிறது—அந்த வகையில் சர்க்கா ருக்கு லாபம் வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படவேண்டிய பெருந்தனக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுவது கிடையாது. ஏனென்றால் சர்க்கார் நீண்ட தவணையைக் கொடுத்து, இருக்கக்கூடிய நிலங்களை சொந்தக்காரர் கள், மற்றும் உறவினர்களுக்கு எழுதி வைக்க அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து, எல்லா வேலையையும் செய்து முடித்தாகிவிட்டதா என்று கண் காணித்து, ஜாடை மாடையாக பேசியதிலிருந்து அறிந்த பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் ஏழை விவ சாயிகளுக்கு லாபம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்திருந்தால்—இனியேனும் செய்யவேண்டுமென்று கருதினால்—இந்தச் சட்டம் 5 ஆண்டு களுக்கு முன்னாலிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல் லட்டும். அப்படிச் சொன்னால்தான் இது வரையில் இந்தச் சட்டம் வரப் போவதற்காக வேண்டி செய்யப்பட்ட பினாமி மாறுதல்கள், கிரயங்கள் எல்லாம் ஒருபுறமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு, சர்க்கார் எதிர்பார்த்த நிலம் கிடைக்க வழி ஏற்படும். ஆனால் நீண்ட அவகாசம் கொடுத்ததன் பயனாக மிராசுதார்கள், பெருந்தனக்காரர்கள் எல்லாம் நிலத்தைப் பிரித்து எழுதி வைத்துவிட்டார்கள். இனியும் 30 ஏக்கருக்கு மேல் இருந்து சர்க்கார்

18th April 1960] [Sri P. U. Shanmugam]

எடுத்துக்கொள்வதற்கு நிலம் இருக்குமா என்ருல் என்னைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை என்றுதான் சொல்வேன்—அம்மாதிரி சர்க்கார் எதிர் பார்ப்பார்களானால் அது ஆச்சரியம்தான். சர்க்கார் நிலத்தை வாங்கி ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அதே நேரத்தில் மிராசுதார்களை உஷார்படுத்தி அதிகப்படியாக இருக்கக்கூடிய நிலத்தைப் பிரித்து எழுதிவைத்து விடுவதற்கு வழி செய்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை என்னால் கூருமல் இருக்கமுடியாது. கழுத்தில் மணியைக் கட்டிக்கொண்டு பூனை எலி பிடிக்க முடியாது. கொண்டு வரப் போகிறோம், கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லி, நீண்ட அவகாசம் கொடுத்து, சட்டத்திற்காக வேண்டி நிலத்தை உறவினர்களுக்கும் மற்ற வர்களுக்கும் எழுதி வைக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, இப்போது அதிகப்படி யாகவுள்ள நிலத்தை ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுவதானது ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது 30 ஏக்கரே அதிகம் என்று. நானும் கூடச் சொல்வேன், இது அதிக மானது. அதற்கு முன்பு ஒரு வார்த்தை. இதற்கு முன்பு ஒரு முறை இதே மாமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட தனியார் தீர்மானத்தின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலே நான் பேசும்போது சொன்னேன், புலி வரு கிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்லுகிறீர்களே, எப்போது புலி வரும், வரும் புலி சினிமாப் புலியா, சீறும் புலியா, அல்லது வைக்கோல் வைத்து அடைக்கப்பட்ட புலியாக இருக்குமா என்று கேட்டபோது, உணவு—போலிஸ் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய கனம் பக்தவச்சலம் அவர்கள் பசுத்தோல் போர்த்திய புலியாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதா பசுத்தோல் போர்த்திய புலியாக வந்திருக்கிறதா என்ருல், உண்மையி லேயே, இது அப்படி வரவில்லை, இது புலித்தோல் போர்த்திய நரியாகத் தான் வந்திருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. சட்டத்தால் பாதிக்கப்படவேண்டியவர்கள் இந்த மசோதாவால் பாதிக்கப்படவில்லை, லாபமடைய வேண்டிய உழுகிற குடி யானவர்கள் இந்த மசோதாவால் லாபமடைய முடியாது என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் நில உடமை உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் தேவைதானு என்று நான் கேட்க விரும்பு கிறேன். அடுத்து ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இதே மாமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தில் அந்த வரிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரைவிட அதிகமாக இருக்கின்றது, இந்த மசோதாவில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர். விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தில், 8 ரூபாய் வரி கட்டக்கூடிய பூமி ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில், 10 ரூபாய் வரி கட்டும் பூமிதான் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. 8 ரூபாய் வரி கட்டக்கூடிய பூமியே ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இந்த மசோதாவிலும் நிர்ணயித்திருந்தால் இந்த 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் அளக்கும் பூமியின் பரப்பளவு குறைந்திருக்கும். இந்த வித்தியாசத்தால் சர்க்காருக்கு லாபம் இல்லாவிட்டாலும், உழும் ஏழைகளுக்கு லாபம் ஏற்படவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் நிலச்சுவான்தார் களின் உறவினர்களுக்காவது லாபம் ஏற்படவேண்டும். அவர்கள் யாருக் கும் லாபம் ஏற்படாத நிலையில் இந்த வித்தியாசத்தை ஏன் சர்க்கார் ஏற்படுத்தினர்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பொதுவாக இரு சட்டங்களுக்கிடையே இவ்வாறு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் அளவில் வித்தியாசம் இருப்பது நல்லதன்று. பொறுக்குக் குழுவினர், இந்த வித்தியாசத்தை நீக்குவதன் பொருட்டு 8 ரூபாய் வரிக்குரிய பூமியையே ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

குடும்பம் என்று சொல்லும்போது, இந்த மசோதாவில், 5 பேர்களுக்கு மேற்படாதவர்கள் ஒரு குடும்பம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால், குறைந்தபட்ச அளவு இந்த மசோதாவில் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அப்படி யானல், ஒரு ஆள்கூட ஒரு குடும்பமாகக் கருதப்படுமா என்று கேட்க விரும் புகிறேன். ஒரு ஆள் ஒரு குடும்பம் என்று சொல்வது பொருத்தமான தல்ல. இதையும் பொறுக்குக் குழுவினர் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு தனி ஆள் குடும்பம் என்று கருதப்படுமானல், சிலர் தங்கள் குடும்பங்

களிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தனித்தனிக் குடும்பம் என்று சொல்லி யாரிடமும் 30 எக்கர்களுக்கு மேற்படாத அளவுக்கு நிலம் இருக்கும்படி தங்களிடமுள்ள மொத்த நிலங்களைப் பிரித்து எழுதிவைத்துக் கொண்டுவிடுவார்கள். இந்த முறையில் சட்டமியற்றினால், " வழக்கறிஞர்கள் அலமாரியில் ஒரு புத்தகத்தை சேர்த்தோம் " என்று இந்த ஆட்சியாளர்கள் பெருமை கொள்ளலாமே தவிர நாட்டில் பலனடைய வேண்டியவர்களுக்கு பலன் ஏற்படாது. இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேறுவதாகவே வைத்துக்கொள்வோம். சட்டம் நிறைவேறிய பிறகு, இந்த ஆட்சியாளர்கள் " நாங்கள் நிலச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டோம் " என்று மக்களிடம் பெருமையாகப் பேசுவதற்கு இச்சட்டம் பயன்படுமே தவிர, " பாடுபடும் விவசாயிகள் இந்தச் சட்டத்தால் லாபமடைந்திருக்கிறார்களா " என்று அவர்கள் இவர்களிடம் திருப்பிக் கேட்டால், அதற்கு பதில் சொல்ல யாராலும் முடியாது.

இந்த சர்க்கார் இந்த மசோதாவில் பலவற்றிற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இதில் தேயிலை, காப்பிக்கொட்டை, ப்ளாண்டேஷன்ஸ் இவைகளுக்கு என விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அகில இந்தியத் திட்டக் கமிஷனே இவற்றிற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதாக குறிப்பிலிருந்து அறிகிறேன். இவைகளுக்கு என் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நாட்டில் இருக்கும் காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்கள் இந்த நாட்டு மக்களிடம் இல்லை என்பது நாடறிந்த உண்மை. அவை வெள்ளைக்காரர்களிடம் இருக்கின்றன. நான் தாழ்மையோடு ஒன்றுகூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் மதிப்பிற்குரிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எங்களைப்பற்றிப் பேசும்போது, நாங்கள் வெள்ளைக்காரர்களின் தாசர்கள் என்றும் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு வால்பிடித்தவர்கள் என்றும் பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். இங்குமட்டுமன்றி, வெளியிலும் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் எங்களைப்பற்றி அவ்வாறு பேசிவந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் வெள்ளைக்காரர்களின் தாசர்களா, அல்லரா என்பது வேறு விஷயம். அது எப்படி இருந்தாலும், வாதத்திற்காக நாங்கள் வெள்ளைக்காரர்களின் தாசர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் ஏற்றுக்கொண்டு, வெள்ளைக்காரர்களை எதிர்த்து அவர்களை நாட்டைவிட்டு விரட்டிய இந்த வீரர்களை நான் ஒன்று கேட்கிறேன். " இந்நாட்டிலுள்ள வெள்ளைக்காரர்களுடைய நிலங்களை நில உடைமை உச்ச வரம்பு சட்டத்திற்கு உட்படுத்த நீங்கள் என் பயப்படுகிறீர்கள் ? அவைகளை அச்சட்டத்திற்கு உட்படுத்தினால் ஒரு வேளை காமன்வெல்த் குடும்ப பாசம் அறுந்துபோகும் என்று நீங்கள் பயப்படுகிறீர்களா ? அவைகளை அச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தினால், காமன்வெல்திலுள்ள இந்திய சர்க்கார், எலிஸபெத் இராணியின் கோபத்திற்கு ஆளாகும் என்று எண்ணுகிறீர்களா ? அரிசி உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளின் நிலங்களை நில உடைமை உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தும் நீங்கள் காப்பி, தேயிலை உற்பத்தி செய்பவர்களின் நிலங்களை என் நில உடைமை உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தவில்லை ". இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் கட்டாயம் சமாதானம் கூறித்தானாக வேண்டும். காப்பி, தேயிலை உற்பத்தி செய்யப்படும் நிலங்களின் உடைமைக்கும் உச்ச வரம்பு விதிக்கும் பொறுப்பை பொறுக்குக் குழு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவைகளுக்கு நில உடைமை உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கக் கூடாது என்று திட்டக் குழு அறிக்கை வெளியிட்டிருப்பதால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை என்று பொறுக்குக் குழு சொல்லக்கூடும். அந்த நிலங்களின் உடைமைக்கும் உச்ச வரம்பு விதிக்க வேண்டும் என்பதை பொறுக்குக் குழு திட்டக் குழுவிடம் வற்புறுத்தி, அவைகளுக்கு உச்ச வரம்பு விதிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த மசோதாவை இந்த மன்றத்தில் எள்ளளவும் சட்டமாக நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காப்பி, தேயிலை, பயிரிடப்படும் நிலங்களின் உடைமைக்கும் கட்டாயம் உச்ச வரம்பு விதிக்க வேண்டும். மேலும், இந்த மசோதாவில் பல தோப்புகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்குத் தோப்புகள், மாந்தோப்புகள் ஆகிய தோப்புகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டி

18th April 1960]   [Sri P. U. Shanmugam]

ருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய செங்கம் தொகுதி உறுப்பினர் ஒருவருடைய தோப்பில் லட்சம் மாமரங்கள் பாழாகியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். லட்சம் மாமரங்கள் வைத்திருப்பவர் சாதாரண ஏழையாக இருக்கமாட்டார். அவரிடம் லட்சம் மாமரங்கள் இருக்கின்றன என்றால் அவரிடம் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்க வேண்டும்? அத்தனை மாமரங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவரின் நிலஉடைமைக்கு தோப்பு என்ற வகையில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் சமுதாயத்திற்கு இதைவிட வேறு என்ன அநீதி செய்ய முடியும? மேலும், சவுக்கு மரங்களுக்கு, "மரங்களை வெட்டும் வரையிலும் அல்லது 6 ஆண்டு காலத்திற்கு" என்ற முறையில் விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மரங்களை வெட்டுபவன் மீண்டும் சவுக்கையே பயிரிட்டால் என்ன செய்வது? இந்த விஷயங்களையெல்லாம் மசோதாவில் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். இந்த மசோதாவில் இது போன்ற பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சாராரைத் திருப்தி செய்வதற்காக மட்டும் விதிவிலக்குக் கொடுக்கக்கூடாது. மேலும், சர்க்கரை ஆலைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய கரும்பு சாகுபடியாகும் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கும், இந்த சர்க்கார் சர்க்கரை ஆலைகளில் பணம் போடுபவர்கள் ஏழைகள் என்று எண்ணுகிறார்களா? எக்காரணத்திற்காக அந்த நிலங்களுக்கு இந்த சர்க்கார் விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உத்தரப் பிரதேசத்தில் பெரிய சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளும் பெரிய முதலாளிகள்தான். இந்த நிலச்சுவாந்தார்களை பூஷ்வாக்கள் என்று சொல்லலாம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? இந்தக் குறையையும் பொறுக்குக் குழுவினர் நீக்க வேண்டும்.

மேலும், கல்விக்காக தர்ம ஸ்தாபனங்கள் பெயரில் நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளுக்கு இந்த மசோதாவில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில பெரும் பணக்காரர்கள் கல்விக்காக என்று ஒரு சிறு தொகையை ஒதுக்கிவிட்டு பெரும் தொகையை விழுங்குவார்கள். சௌகார்பேட்டையில் அநியாய வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் அகத்திக்கீரையை வாங்கி மாட்டுக்குப் போட்டு அவர்களுடைய பாவத்தைத் தொலைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுபோல், ஏராளமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கொஞ்சம் நிலத்தைக் கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு எழுதிவைத்துவிட்டு பாக்கியையெல்லாம் அவர்களே விழுங்குவதற்கு மசோதாவில் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. இதையும் பொறுக்குக் குழுவினர் கவனிக்க வேண்டும். நாங்கள் இதையெல்லாம் சொல்லும்போது, நாட்டில் உள்ளவர்கள்மீது இவர்களுக்குத்தான் அக்கறை இருக்கிறதோ என்று கேட்கக்கூடும். இன்று உண்மையிலேயே நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமானால் சர்க்கார் நாட்டில் புரட்சிகரமான மாறுதலை உண்டாக்கக்கூடிய வகையில் சட்டமியற்ற வேண்டும்.

இந்த மசோதாவில் மடங்களுக்கு 200 ஏக்கர்கள் நில உடைமை உச்ச வரம்பாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மடங்களிலே மடாதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். நடமாடும் குடும்பத்திற்கு 30 ஏக்கர்தான் நில உச்ச உடைமை வரம்பாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடும்பமே இல்லாத, பற்றோ பாசமோ இல்லாத, துறவுக் கோலத்தில் இருப்பவருக்கு நில உடைமை உச்ச வரம்பு 200 ஏக்கராக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. கடவுளுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ருத்ராட்சப் பூனைக்கா 200 ஏக்கர்! நாட்டில் சினிமாக் கொட்டகைகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் சுவரொட்டிகளின் மூலம் "சிறுகச் சிறுகப் பணத்தைச் சேமித்து வையுங்கள்" என்று ஏழை மக்களிடம் இந்த சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு நில உடைமை உச்ச வரம்பை 30 ஏக்கராக நிர்ணயித்துவிட்டு, பெரிய பூஷ்வாக்களுக்கு அதை 200 ஏக்கராக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் பூஷ்வாக்களுக்கு இதை 200 ஏக்கராக நிர்ணயித்திருப்பது அநியாயம், அக்கிரமம் என்று சொல்வேன். இந்த ஷரத்துக்களையெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

நான் நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவைப் பொதுவாக வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த மசோதாவில் நான் குறிப்பிட்ட மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பத்திரிகைகள் வரவேற்கின்றன என்றால், அதற்குக் காரணம், இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதா இன்னும் கடுமையாக ஆகிவிடுமோ என்று அவை அஞ்சுவதுதான் ஆகும். இந்த மசோதாவை இப்போது வரவேற்பவர்கள் இது இப்படியே நிறைவேறுமானால் இதை ஆதரிப்பார்கள். இது இப்படியே சட்டமாக நிறைவேறுமானால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லை, லாபம்தான். "அவசியமான மாறுதல்களை மசோதாவில் செய்யாது மசோதாவை நிறைவேற்றி விட்டு, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம் என்று பெருமையடித்துக்கொள்ள எண்ணாதீர்கள், மசோதாவில் நல்ல மாறுதல்களைச் செய்து நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்கள் சட்டத்தால் பயனடையக்கூடிய வகையில் சட்டமியற்றுங்கள்" என்று தங்கள் மூலம் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **Sri P. JAYARAJ** : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று விவாதத்தில் இருக்கின்ற நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று பல காலமாக இந்தச் சர்க்காரிலே முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, இந்த மாநில மக்கள் எல்லாம் நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வருகிறது என்று எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, இப்போது இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உச்ச வரம்பு, 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 30 எக்கர் என்றும் அதற்கு மேல் தனிப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 5 எக்கர் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 30 எக்கர் உச்ச வரம்பு என்பது மிக அதிகம் என்றுதான் சொல்ல முடியும். இந்த 30 எக்கர் நிலம் என்பது அந்தக் குடும்பத்திற்கு அதிகமான அளவில் வருமானத்தைத் தரும். இந்த 30 எக்கர் என்பதை 25 எக்கர் என்றாக்கி, மற்ற தனிப்பட்டவர்களுக்கு 5 எக்கர் என்று இருந்தால் ஓரளவு நன்மை பயக்குமென்று கருதுகிறேன். கோயில் நிலங்களுக்கெல்லாம் 200 எக்கர் வரை விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோயில் நிலங்களில் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்தால் நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கும். இப்போது விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் 200 எக்கர் நிலங்களும் விவசாய மக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். சில கோயில்களுக்குக் குறைந்த அளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன ; சில கோயில்களுக்கு அதிகமான அளவுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. எப்படி விதிவிலக்கு கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு 5 எக்கர் என்ற முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாரச் சட்டம் கொண்டு வந்த சமயத்தில்கூட 6 எக்கர் வரை விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான உழவர் பெருமக்கள் தாங்கள் சாகுபடி செய்யும் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டது. பிறகு 60 வார சட்டத்தில் இவ்வாறு சாகுபடி செய்யப்படுகிற 6 எக்கர் அல்லது 10 எக்கர் நிலமுடைய மிராசுதார்கள் விரும்பினால் பாதி நிலத்தைச் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமென்ற ஷரத்து இருக்கிறது. நேரடியாக வேலை செய்கிறவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் இல்லாவிட்டால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது இப்போது 5 எக்கர் நிலத்தை நேரடியான சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருப்பதால் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குத்தகைக்காரர்கள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த அளவுக்குச் சட்டத்தை கொண்டு வருகிறவர்கள் உழவர்கள், குத்தகைதாரர்கள், பரம்பரையாக இருப்பவர்களுக்குப் பாத்தியதை கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே அமைந்தால் அவர்களுடைய கூக்குரல் எழுப்பப்படும் நிலைமை இங்கு இருக்காது. சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் நிலைமை வரும்போது 100-க்கு 90 பேராக உள்ள சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் நன்மை பெற முடியும். 60—40 சட்டம் வரும்போதெல்லாம் உழுகின்றவர்களுக்கு

சலுகைகள் கொடுத்துவிட்டு இன்று உழுகின்றவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடிய முறையில் ஷரத்து இருப்பது நல்லதல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குடியிருப்பு மனையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் சூசகமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1959-ம் ஆண்டில் எந்தக் குடியிருப்பு மனையில் இருந் தார்களோ அங்கேயே இரண்டு ஆண்டுகள் கூடுதலாக இருக்க வசதி செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே, வோட் டுரிமை கொடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக நாட்டிலே சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு விவசாய மக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் பிறந்தவனாக அவன் கருதப்படவில்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கு நிரந்தரமாகக் குடியிருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இரண்டு வருஷம் அவர்களுக்குத் தவணை கொடுத்து, பிறகு எப்படியும் அவர்களை வெளியேற்றி விடலாம் என்று சொல்வார்களானால் மறுபடியு பழைய நிலைமைதான் வந்து விடும். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை விட குடியிருப்பு மனையை நிரந்தர மாக வழங்குவது மிக முக்கியமானது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களுக்கு குடியிருக்க நிலம் வழங்கப்பட வேண்டும். சாகுபடி செய்யும் நிலத்தில் சாகுபடி செய்கிறவனுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று மாயவரம் கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பாகி இருக்கிறது. ஆனால், குடியிருக்கும் நிலத்திற்கு அனுமதி கிடைக்காமல் அவ்விடமிருந்து அப்புறப் படுத்துகிறார்கள். குடியிருக்க நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் குடியிருக்க நிலம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது இந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெற வேண்டும். இதை செலக்ட் கமிட்டியில் பூர்த்தி செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கரும்பு ஆலைகள் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கும் பெரிய நிலச்சுவான் தார்கள் கரும்பு ஆலை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக் கோ, சர்க்காருக்கோ ஏதாவது அதனால் நன்மை கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். கரும்பு ஆலை வைத்திருப்பவர்கள் தங்கள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெரும் அளவில் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. கரும்பு ஆலைகள், பழத்தோட்டங்கள், மாமரத் தோட்டங்கள் ஆகியவற்றுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. அவை களுக்கும் உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நில உச்ச வரம்பு மசோதாவானது ஏழை மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பல காலமாக நிலத் துக்கு நாங்கள்தான் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்த மிராசுதார்கள் இன்றைய தினம் தாங்களாகவே தங்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையை உருவாக்கிய காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் மசோதாவானது ஏழை மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற முறையில் அமைய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*Sri V. SUBBIAH : கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்துக் கொண்டுவரப்பட்டிருக் கும் மசோதா எந்த நிலையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், விவசாயத்தில் நேரடி அனுபவம் இல்லாத பலர் இதைத் தயாரித்ததாகத் தெரிகிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்த மசோதாவை வரவேற்க முடியுமா என்றால், வரவேற்க முடியாது என்றுதான் நான் சொல்ல முடியும். இன்றைய அமைப்பிலே ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திற்கு முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதனுடைய வருமானத்தின் மதிப்பு, எந்த ரூபத்தில் கணக்கிட்டுப் பார்த் தாலுங்கூட, வருஷத்திலே மூவாயிரம் ரூபாதான் இருக்க முடியும். 12 noon.

அதை வைத்து ஒரு விவசாயி குடும்பம் நடத்தி எப்படி வாழ முடியும் என்று கேட்கின்றேன். அண்டையிலுள்ள ஆந்திர நாட்டிலே ரூ. 1,400 என்று விவசாய வருமானத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். செல்வம் கொழிக்கும் பஞ்சாப், பம்பாய் போன்ற ஏனைய மாகாணங்களில் இதைவிடக் கூடுதலாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறைவான அளவிலே இங்கே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதை மட்டும் பார்ப்போமானால், கிராம அமைப்பிலே, கிராமப் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில்தான் இந்த அரசாங்கம் முதன் முதலாக உச்ச வரம்பு கட்டுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும். இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார அமைப்பை சிந்தித்துப் பார்த்தால் நகரத்திற்கும் கிராமத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளதைப்போல் இருக்கிறது. இன்று சென்னை நகரில் 16 லட்ச மக்கள் வாழ்கிறார்கள், குடியேறியிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன ? கிராமத்தில் பத்து மணி நேரம் தினமொன்றுக்கு வேலை செய்தாலுங்கூட விவசாயி ஒருவனுக்கு ஒரு ரூபாய் கூலி கிடைப்பதில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதே சமயத்தில், சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் கர்னாடிக் மில் போன்ற பஞ்சாலையில் ஒரு தொழிலாளி எட்டு மணி நேரம் நிழலில் இருந்து, வெயில் மழை பார்க்காமலேயே, வேலை செய்து நான்கு ரூபாய் சம்பளம் தினமொன்றுக்குப் பெறுகிறான். அந்த அளவிலே ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு விவசாயம் செய்யவேண்டுமானால், அதைச் செய்வதற்கு யாரும் தயாராக இல்லாத நிலை இருக்கிறது. விவசாயினுடைய வருமானம் உழைப்பினால் ஆக்கப்பட்டது. அவன் எவ்வளவு உழைக்கின்றானோ அதற்குத் தக்கபடி அவனுக்கு வருமானம் வருகிறது. ஏனைய தொழில்களில் அப்படியல்ல. உழைப்பே இல்லாமல், நிழலில் இருந்துகொண்டே, வேறு துறைகளில் ஒருவன் சம்பாதிக்க முடியும். பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை, ஆலை வைத்து நடத்துபவர்களும், ட்ரான்ஸ்போர்ட் நடத்துபவர்களும் இன்னும் இதுபோன்ற ஏனைய தொழில் துறைகளில் உள்ளவர்களும் குவிக்க முடியும். அதற்கெல்லாம் கூட உச்ச வரம்பு கட்ட முடியவில்லை அரசாங்கத்தினால். அதற்கான தைரியம் அவர்களுக்கு வராது. அப்படிச் செய்யும்போது அன்றைக்கிருக்கும் நிலைமை வேறுவிதமாக இருக்கலாம். அதற்கெல்லாம் உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்காமல், கிராமத்திலே வாழக் கூடிய, இந்த நாட்டிலுள்ள எண்பது சதவிகிதமுள்ள மக்களைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைப் பொறுத்த வரையில் உச்ச வரம்பு கட்டுகிறார்கள் என்றால், அது ஏற்கக்கூடியதா, பொருத்தமுடையதா, தருமத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் அது உகந்ததா என்று பார்த்தால், அது தருமத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் பொருத்தமானதல்ல என்று நான் கூறுவேன்.

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதனால் மட்டும் எதாவது உபயோகமாக இருக்குமா, லாபகரமாக இருக்குமா என்றால் இருக்க முடியாது. ஏழைகளுக்குத்தான் உபரி நிலம் கொடுக்கப்போகிறோம் என்றுவது மசோதாவில் சொல்லியிருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. கொடுக்கக் கூடிய நிலத்தின் தரம் எப்படி இருக்கும். எப்படி அந்த நிலங்களினுடைய அமைப்பு இருக்கும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஏக்கரும் இருக்கிறது. அதே கிராமத்தில் ஒம்பது ரூபாய் மட்டும் பெறுமானமுள்ள ஏக்கர் நிலமும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிர்ணயம் பண்ணும்போது, எட்டு ரூபாய், பத்து ரூபாய் விகிதாசாரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். களர் நிலம், புல் கூட முளைக்காத அளவிலே இருக்கும் கல்லாந்தரையையும் பார்க்கிறோம். அதுவும் நிலமாகத்தான் அஸெஸ்மெண்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் தீர்வை இருக்கிறது, பட்டா இருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் அதை வைத்து ஒரு விவசாயிக் குடும்பம் எப்படி பிழைக்க முடியும் ?

18th April 1960] [Sri V. Subbiah]

குறைந்தபட்சம் முப்பது எக்கர் என்றும், அதிக பட்சம் அறுபது எக்கர் என்றும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியிலே எனக்குத் தெரிந்த ஒரு குடும்பத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். எங்கள் தாலூகாவிலே வயலி என்ற கிராமத்திலே சந்தனத் தேவர் குடும்பம் இருக்கிறது. பரம்பரையாக பல நூற்றாண்டுகளாக, அந்தக் குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் நிலத்தைப் பாகப் பிரிவினை செய்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். பாகப்பிரிவினை பற்றிய தஸ்தாவேஜி இல்லாமலேகூட அந்தக் குடும்பத்தில் 60, 70 பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் 400 எக்கர் முதல் 500 எக்கர் வரையில் நிலம் இருக்கிறது. இதற்கு என்ன விதி விலக்கு இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. அந்தக் குடும்பத்தையெல்லாம் என்ன செய்வது என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டிவிட்டோம் என்ற நிலைமையை வைத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், இம்மாதிரிப் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இந்த நாட்டிலே ஹிந்து தருமத்திலே, அவிபக்த குடும்பங்களாகப் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்ததற்கு என்ன விதிவிலக்கு இதிலே இருக்கிறது? பழத் தோட்டங்களுக்கும், சவுக்குத் தோப்புக்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்களேயொழிய, பரம்பரையாக இந்த நாட்டிலே ஏக குடும்பமாக இருந்து வருகிறவர்களுக்கு என்ன விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த மசோதாவிலே என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை. போகட்டும். தரும சிந்தனையைக்கூட அல்லவா இந்த அரசாங்கத்தார் அழித்துவிட்டார்கள். பல மதிப்பிற்குரிய மெம்பர்கள் பேசினார்கள். தரும ஸ்தாபனங்கள், கோயில்கள் இவைகளுக்குள்ள நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது தப்பு என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நிலங்களை சட்டம் போட்டு எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கலாம். ஆனால், நம்முடைய முன்னோர்கள் எதற்காக நிலத்தைத் தரும ஸ்தாபனங்களுக்கும், கோயில்களுக்கும் எழுதி வைத்தார்கள், எப்படி அவைகளுக்கு நிலங்கள் வந்தன என்றால், அவர்களுடைய தரும சிந்தனைதான் அப்படியெல்லாம் எழுதி வைக்கத் தூண்டியிருக்க வேண்டும். தரும சிந்தனையையே இந்த அரசாங்கத்தார் எடுத்துவிடுகிறார்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக என்று நான் சொல்கிறேன். ஹிந்து தருமத்திலே, கோயில்களுக்குச் சொத்து எழுதி வைப்பது, உண்டியில் பணம் போடுவது இவையெல்லாம் இனிமேல் நின்று விட்டால் கூட, ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. வேறு ஏற்பாட்டின் மூலம் அந்தச் சொத்துக்களைப் பொறுத்து ஒரு அமைப்பு கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். திருப்பதி சென்று பார்த்தால், அங்கே வெங்கடேஸ்வரா யூனிவர்ஸிடி போன்றெல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ தொழிற் கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அமைப்பிலே இந்த அரசாங்கம் இயங்க விட்டிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தாமல் இந்த அரசாங்கம் விட்டுவிட்டார்களே என்று நினைக்கும்போது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இனிமேல் எப்படி இந்த நாட்டிலே தருமங்கள் நிலைத்து நிற்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தரும சிந்தனையைக்கூட அல்லவா இந்த சட்டத்தின் மூலம் இந்த அரசாங்கம் அழித்துவிடுகிறார்கள். கோயில்கள், மடங்கள் இவைகளை நிர்வகிப்பவர்கள் தவறான, கேவலமான காரியங்கள் செய்வார்களானால், அவைகளைத் தடுப்பதற்கும், அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனை கொடுப்பதற்கும், வேண்டுமானால் சொத்தைப் பறிமுதல் செய்வதற்கும் கூடச் சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இதற்கு உச்ச வரம்பு என்று போட்டுவிட்டார்களே என்று நினைக்கும்போது மனதுக்கே கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இனி தரும சிந்தனை இருக்குமா, தருமங்கள் நடக்குமா, நியாயம் இருக்குமா, நாணயம் என்பது இருக்குமா என்று சிந்திக்கக்கூடிய அளவிலே போய் விட்டது. ஏன் இதையெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அம்மாதிரி பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக யாருக்காவது ஏதாவது கிடைக்கப் போகிறதா என்றால், ஒன்றுமே கிடைக்க முடியாத முறையில் இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதோ செய்துவிட்டார்கள். இந்தச் சட்ட சபையிலே மசோதாவாக வந்துவிட்டது, ஜாயிண்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகப் போகிறது என்றெல்லாம் இருந்

தாலும், இதிலே சட்டத்தைப் பூராவும் மாற்றியமைத்தால்தான் ஏதாவது உருவாக இருக்க முடியும். இப்பொழுதிருக்கும் அளவை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், இந்தச் சட்டம் உதவாக்கரையாகத்தான் இருக்கும். ஆதலால், இதை ஆதரிப்பது எப்படி என்ற நிலை என்போன்றவர்களுக்கு இருக்கிறது.

ப்ளாண்டேஷனுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதுபற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பத்தாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தானே உச்ச வரம்பு கொண்டு வருகிறோம்? அப்படியிருக்கும்போது மலையிலே பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் தனிப்பட்டவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் ஏன் அப்படி வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்? அவர்கள் என்ன உழுகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். அவர்களுக்கு அப்படி விட்டுவைப்பது எந்த நியாயத்தைச் சேர்ந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. வெளிநாட்டுச் செலாவணி கிடைக்கிறது, டாலர் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால் விட்டு வைக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். அதையெல்லாம் நாம் எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கிராம அமைப்பு, கிராமப் பொருளாதாரம் இவைகளைக் குலைத்துவிடுகிறார்களே என்று பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு உபயோகம் இருக்கிறதா, ஏழைகள் இந்த நாட்டில் வாழ முடியுமா, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால் என்ன பலன் இருக்கிறது என்பதற்கு எந்த விதமான ஆதாரமும் காட்ட முடியவில்லை. ஆதலால், இதை வரவேற்க முடியாத நிலையில் நான் பேசுகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் ஒன்று நாம் முக்கியமாகப் பார்க்கிறோம். எந்தச் சட்ட அமைப்புகள் வந்தாலுங்கூட, பல போர்டுகள், பல கோர்ட்டுகள், பல ட்ரிப்யூனல்கள், பல உத்தியோகங்கள் இவைகள் சட்டங்கள் பேரால் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன என்பதை நினைக்கும்போது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு இனங்களைப் பார்க்கும்போது, உத்தியோகஸ்தர்களுக்காகப் பல கோடி ரூபாய்கள் செலவாகின்றன, மேலும் மேலும் செலவாக இருக்கின்றன என்ற நிலை வருமானால், அது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய எதிர்காலம் எப்படி இருக்க முடியும் என்று நினைக்க முடியாத அளவிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

விவசாயிகள் எப்பொழுதும் தன் இச்சையாக வாழக்கூடியவர்கள். அவர்களும் அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்ற ஒரு நிலை இருந்தாலும்கூட, பிரிட்டிஷார் காலத்தில், சுதேச மன்னர்கள் காலத்தில் அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் நில வரி கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, மற்ற எந்த விதமான பந்தங்களும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதில்லை. சுதந்திரமாக அவர்கள் விவசாயம் செய்துவந்தார்கள். தர்ம சிந்தனையுடன் இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பெரிய விவசாயி இருப்பானானால், ஊரிலுள்ள ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு அவன் மாலை வேளையில் உணவு சமைத்து வைப்பான். படிக் கணக்கில் பசுவின்பால் கொடுப்பான். தாய்மார்கள் வந்து அள்ளி அள்ளி வாங்கிச்கொண்டு போவார்கள். அவர்கள் தர்மங்கள் வளர வேண்டும் என்ற சிந்தனை உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அம்மாதிரி எவ்வளவோ குடும்பங்கள் கிராமத்தில் இருந்தது எனக்குத் தெரியும். அம்மாதிரி இப்பொழுது எங்கே நடக்கப் போகிறது? பல சட்டங்கள் வந்து தர்ம சிந்தனையை அழித்துவிட்டதே? அந்த மனப்பான்மையே இல்லாமல் செய்துவிட்டதே? இந்த நிலையைப் பார்க்கிறபொழுதுதான் இந்த சட்டத்தை வரவேற்க முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நிலம் நகரக்கூடியது அல்ல. ஒரு ஏக்கர், ஒரு செண்டு அளந்து போட்டுவிட்டால் அப்படியேதான் இருக்கும். மற்ற தொழில்களெல்லாம் அப்படியல்ல. வளர்ச்சி அடையக்கூடியது, அவைகளுக்குப் பெருக்கம் உண்டு. ஆனால் நிலம் அப்படியேதான் இருக்கும். நிலத்தின் தரம் குறைந்துகொண்டுவரக்கூடிய நேரத்தில், ஏதோ நிலத்தைப் பகிர்ந்து

18th April 1960] [Sri V. Subbiah]

கொடுக்கிறோம், ஏதோ சட்டம் செய்தோம் என்ற ஒரு பெருமையைத் தவிர, இதன் மூலம் ஏதாவது லாபம் இருக்கிறதா என்றால், ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*Sri S. RAMALINGA PADAYACHI : சட்டமன்ற தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நில உச்ச வரம்பு மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். நமது மாநிலத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது ஆகும். ஒரு குடும்பத்தில் 5 பேர்களுக்கு மேற்பட்டு இருந்தால் அவர்கள் ஒரு நபருக்கு 5 ஏக்கர் வீதம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி அதிகமாக எத்தனை நபர்கள் இருந்தாலும், 60 ஏக்கருக்கு மேல் மாக்ஸிமம் இருக்கக்கூடாது என்று கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, இது ஒரு முற்போக்கான சட்டம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனைவிக்கு ஸ்திரிதன நிலம் 10 ஏக்கர் இருந்தால், 10 ஏக்கா அதிகப்படியாக இருக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கும் பொழுது அதுவும் மிகமிக முக்கியமானது என்று கருதுகிறேன். ஒரு பெண்ணுக்கு ஸ்திரீதன நிலம் 30 ஏக்கர் வந்திருந்தால், புருஷனுககு நிலம் இல்லாவிட்டால், 30 ஏக்கரும் அவரே எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, அந்த அம்மாளுக்கு 20 ஏக்கர் நிலம் ஸ்திரீதன நிலம், புருஷனுக்கு 25 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால், புருஷனுக்கு இருக்கிற 25 ஏக்கர் நிலத்தோடு அந்த அம்மாள் ஸ்திரிதன நிலத்திலிருந்து 5 ஏக்கர் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் 30 ஏக்கர் புருஷனுக்குச் செல்லும் ஸ்திரீதன நிலம் 10 ஏக்கர் அதிகப்படியாகச் செல்லும். புருஷனுக்கு நிலம் இல்லாவிட்டால் அந்த அம்மாளுக்கு 30 ஏக்கர் செல்லும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரீதனம் வருகிற இடத்திலே புருஷனுக்கு நிலம் இல்லா விட்டால் 30 ஏக்கர் செல்லும் அல்லது புருஷனுக்கு 30 ஏக்கர் நிலம் இருந் தால், அந்த அம்மாளுக்கு 10 ஏக்கர் சேர்ந்து அதிகமாகச் செல்லும். புருஷ னுக்கு 25 ஏக்கர் இருந்தால், அந்த அம்மாளுக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் சேர்ந்து சீலிங்கில் கட்டுப்படும் என்றும் ஸ்திரீதன நிலம் 5 ஏக்கர்தான் இருக்கும் என்று சொல்லுகிறதைப் பார்க்கும்பொழுது அது வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். புருஷனுக்கு 30 ஏக்கர், அந்தப் பெண்ணுக்கு ஸ்திரீதன நிலம் 10 ஏக்கர் ஆக 40 ஏக்கர் எப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைப்போல 25 ஏக்கர் புருஷனுக்கு இருந்தால், அந்த அம்மாளுக்கு ஏன் அதிகமாகப் 15 ஏக்கர் கொடுக்கக்கூடாது ? ஆகவே மொத்தமாக 40 ஏக்கர் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக் கூடாது என்று சோஷலிஸ்டு பாணியில் செல்லக்கூடியவர்கள் சொல்லு கிறார்கள். ஏற்கெனவே 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் இம்மாதிரி நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மாடமாளிகைகளை, உல்லாசமான பங்க ளாக்களைக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். நஷ்ட ஈடு கொடுக்காவிட்டால், அவை களைப் பராமரிப்பதற்கு அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இதற்கு முன்னால் குடிசையில் வாழ்ந்துவந்தால், அந்த பங்களாக்களைப் பராமரிப்பு செய்வதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் இருக்கலாம். அவைகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஓரளவு தொகை வேண்டாமா ? அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது மிகவும் முக்கியம். ஆனால் நஷ்ட ஈடு வருவாயைப் போல் 9-லிருந்து 12 மடங்கு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. அவ்வளவு தேவைதானா என்று எண்ணவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. அவ்வளவு கொடுக்கவேண்டியது அவசியமில்லை என்று கருது கிறேன். ஓரளவுக்கு இன்னும் குறைத்துக்கொள்ளலாம். சாதாரணமாக மார்கெட் ரேட்டுக்கும் குறைத்துக் கொடுக்கலாம். ஏழை மக்களுக்கு, கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு மீதி நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் அதிகமாகத் தொகை கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் ஏற்படும். ஆகையால், இந்த நிலம்

ஒரு ஆண்டு வருமானத்தில் 9-லிருந்து 12 மடங்கு வரை கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லே. ஒரு வருஷத்தில் வருகின்ற வருமானத்தைப் போல் 8 மடங்கு கொடுத்தால் போதும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக தோப்பு துரவு, பாக்குத் தோப்பு, தென்னந் தோப்பு ஆகிய நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக 1,000, 2,000 எக்கர் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் சில பேர்களுக்கு தோப்பு துரவு இல்லாமலே இருக்கலாம். அவர்களுக்கு 30 எக்கர் நிலம் தான் கிடைக்கிறது. ஆனல் இன்னும் சில பேர்களுக்கு 200 எக்கர் நிலம் இருந்தால், 20 எக்கர் சாகுபடிக்குப் போக மிச்சம் தோப்பு துரவாக இருக்கலாம், அப்படியிருந்தால் இந்த சீலிங் ஆக்ட்படி அவர்களிடமிருந்து நிலம் எடுப்பதற்கு இடமில்லே. தோப்பு இருப்பவர்களைப் பாதிக்காது. தோப்பு இல்லாதவர்களைப் பாதிக்கும். தோப்பு இல்லாதவர்கள் என்ன நினைக்கிருர்கள் என்ருல், நமக்கு 30 எக்கர்தான் கிடைக்கிறது, தோப்பு இருக்கிறவர்கள் 200 எக்கர் வேண்டுமானலும் வைத்துக்கொள்ள முடிகிறதே என்று எண்ணுகிருர்கள். ஆகவே, அதற்கும் ஒரு உச்ச வரம்பு இருக்கவேண்டும். எப்படி 60 ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிருர்களோ, அதைப்போல தோப்பு நிலங்களையெல்லாம் சேர்த்து இவ்வளவுதான் இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு "மாக்ஸிமம்" இருக்கவேண்டும்.

மலேப் பிரதேசங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களில்தான் நிறைய வருமானம் வருகிறது. காப்பி, தேயிலேத் தோட்டங்களில்தான் நிறைய வருமானம் வருகிறது. இந்தத் தோட்டங்களுக்கு எதற்காக விலக்கு அளிக்கவேண்டும்? வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான எக்கர்கள் காப்பி, தேயிலே தோட்டங்களாகச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களே அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் அப்படியே விட்டுவைக்கவேண்டும்? அதே சமயத்தில் சாதாரண விவசாயி 30 எக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லுவது நியாயமில்லே. யாருக்கு தோப்பு துரவு, தோட்டக்கால் நிலங்கள் இருந்தாலும், அவைகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு வரையறை வகுக்கவேண்டும். சிலரை மட்டும் சட்டம் பாதிப்பது, சிலருக்கு எந்த விதத்திலும் சட்டத்தினுல் பாதகம் இல்லே என்ற நிலேமை இருப்பது நியாயம் இல்லே. இதையெல்லாம் பரிசிலனே செய்து பார்த்து செலக்ட் கமிட்டி முடிவு செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

மேலும் இடைக்காலத் தரகர்களுக்கு ஓரளவு கண்ட்ரிபூஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும்? ஏற்கெனவே கொள்ளே அடித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மேலும் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ கிராமத்தில் செல்வாக்குள்ளவர்கள் மக்களே மிரட்டி வேலே வாங்குகிருர்கள். தானே நேராக பயிரிட முடியாதாகையால், அப்படிக் கிராமத்தில் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் மூலம் 50 எக்கர், 100 எக்கர் பயிரிடுவதற்காக விட்டுவைக்கிருர்கள். அந்த இடைத் தரகர்கள் ஏழை மக்களே விரட்டி வேலே வாங்கி, தாங்கள் பணத்தை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஏற்கெனவே ஏழை மக்களே ஏமாற்றிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு இப்பொழுது நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது பொறுத்தமா? ஆகவே, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமே கிடையாது.

தஞ்சை ஜில்லாவில், பாசனம் உள்ள ஒரு எக்கருக்கு வருஷ வருமானம் சுமார் ரூ. 300 வரலாம். ஆனல், புஞ்சை நிலங்களில் ரூ. 25, 30 கூட வராது. மானம் பார்த்த சீமையாக இருந்து விட்டால், இன்னும் மோசமாக இருக்கும். அம்மாதிரி நிலங்களுக்கு, ஒரு ஸ்டான்டர்ட் எக்கருக்கு 4 எக்கர் சமம் என்று வைத்திருப்பது சரியில்லே. அதிகமாகப் போட வேண்டும். அப்பொழுது ரூ. 10 தீர்வை கொடுத்தால், ஸ்டான்டர்ட் எக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேம். அப்படிப் பார்க்கும்போது, ரூ. $1\frac{1}{4}$ தீர்வையில் உள்ள புஞ்சைக்காணிகள், 8 எக்கர் வரும். ஆகவே, ஒரு எக்கருக்கு 6 எக்கர் புஞ்சை என்றுவது கொள்ள வேண்டும்.

18th April 1960] [Sri S. Ramalinga Padayachi]

அங்கெல்லாம், கொள்ளு, சோளம் இம்மாதிரியான பயிர்கள்தான் விளைவிக்கிறார்கள். அம்மாதிரி உள்ள நிலங்களுக்கு ஏக்கருக்கு 6 ஏக்கர் புஞ்சை என்று கொடுக்கலாம்.

இந்தச் சட்டத்தினால், ஏழை மக்களுக்கு கால் காணி, அரைக்காணி கொடுத்து விடப்போவதில்லை. அது முடியாத காரியம். ஆனால் 1,000 2,000 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள், குறைந்து, நிலம் குவிந்திருப்பது குறைக்கப்படும். சில பேர் தங்கள் கட்சிகளுக்கு ஆள் தேடுவதற்காக அப்படியெல்லாம் பேசலாம். ஆனால், நம் சர்க்கார் அப்படி நினைக்க வில்லை. இந்தச் சட்டத்தினால் பொதுவாக ஏழை மக்கள், உழவர் பெரு மக்கள் நன்மை அடைகிறார்கள் என்பது என் கருத்து.

அடுத்தபடியாக, மடத்திற்கென்றும், கோவில்களுக்கென்றும் நிலங்கள் 200 ஏக்கர் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்னால், அவை களுக்காக யாரோ எப்பவோ அந்த நிலங்களைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால், அவைகள் இன்று நல்ல முறையிலே செயல்படுகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. அம்மாதிரி, இப்பொழுது அந்த மடங்களுக்கும், கோவில்களுக் கும் 200 ஏக்கர்கள் தேவைதானா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. அதை ரொம்பக் குறைக்கலாம். ஆண்டவன் என் குறைக்கிறாய் என்று கேட்க மாட்டார். அவரும் நம்மோடு சேர்ந்து விடுவார். ஆகவே, அந்த லிமிட்டை ரொம்பக் குறைத்துவிடலாம். குறைந்தது 100 ஏக்கர் என்று வைத்தாலே போதும். அதையும் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்தால், ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படும். அப்படிச் செய்வதால் ஆண்டவன் கவலைப்படப் போவதில்லை. அந்த ஏழை மக்களை வெறுப்போடு பார்க்க மாட்டார்.

இதுமட்டும் போதாது. பல நகரங்களிலே கட்டடங்கள் பல கட்டிக் கொண்டு, ஒரு வருஷத்தில் ரூ. 500, 1,000 என்றும், அதற்கு மேலும் வாடகை வாங்கி சுகமாக இருக்கிறார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் ? நாம் நிலத்தை நம்பி வாழ்ந்தோம், அதனால்தான் இந்த கதியாயிற்று. அவர்களெல்லாம், வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டார்கள், கஷ்டம் இல்லை என்று நினைப்பார்கள். ஆகவே, அம்மாதிரி சொத்துக் களுக்கும் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்து அதையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன், அந்த என் கருத்தையும் தெரிவிக்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

எங்கள் தாலுகாவில், தாற்காலிகமாக ஆழக் குழாய் மூலம் ஆர்டிஷன் தண்ணீர் கொடுத்து, புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை நிலமாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை இப்பொழுது வெட் லாண்ட் என்று கொண்டு 30 ஏக்கர் என்று வைத்தால், பின்னால் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாமற்போனால், அப் பொழுது அவை திரும்பவும் புஞ்சையாகத்தான் போகவேண்டியிருக்கும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலங்களை புஞ்சையாகவே கருத வேண்டும் என்பது என் கருத்து.

தீர்வை ஒன்றாக இருந்தாலும், தஞ்சாவூர் நஞ்சைக்கும், சில மானம் பார்த்த சீமையிலுள்ள நஞ்சைக்கும் பெருத்த வித்தியாசம் உண்டு. தஞ்சையில், நீர்ப்பாசன சௌகரியம் ரொம்ப உண்டு. மானம் பார்த்த சீமைகளில் அப்படியல்ல நிலைமை. தீர்வை ஒரே மாதிரியாக இருக்க லாம். ஆகவே, தஞ்சாவூர் காவேரிப் பாசன நஞ்சைக்கும், வைகை பாயும் நஞ்சைக்கும், தாமிரபரணி நஞ்சைக்கும், மற்ற மானம் பார்த்த நிலங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தெரியப்படவேண்டும். இம்மாதிரி நிலங்களிலே பருவமழை இல்லாவிட்டால், பயிர்கள் சாவியாகிவிடும். ஆகவே, எல்லா நிலங்களையும் தீர்வை தரத்திலேயே மதிப்பிடாமல், தஞ்சாவூர், வைகை, தாமிரபரணி நீர்வளங்களையும், மற்றப் பிரதேசங் களில் உள்ள நீர்வளத்தையும் பார்த்து பாகுபாடு செய்ய வேண்டியதவசியம். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலங்களை அதிகமாக வைக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கொன்றும் நிலம் கிடையாது. நான் ஏதோ என் சொந்த லாபத்திற்காகப் பேசுவதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம்.

[Sri S. Ramalinga Padayachi] [18th April 1960

எனக்கு இருப்பதெல்லாம் எங்கள் வீட்டில் உள்ள நபர் ஒன்றுக்கு 2 அல்லது 3 ஏக்கர் நிலம்தான் இருக்கும். பொதுவான கருத்தைத்தான் பேசுகிறேன்.

உபரி நிலங்களை எடுத்து எந்த விதமாக வினியோகம் செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரிவிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் கூட்டுறவுப் பண்ணையில் வைத்து சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்று என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவுப் பண்ணை உபயோகமற்றது, அதனால் மக்களுக்கு நன்மை இல்லையென்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லலாம். அது நல்ல முறையிலே நடைபெறுமா, வெற்றிகரமாக இருக்குமா என்றெல்லாம் பல இடங்களில் சந்தேகத்துடன் பேசப்படுகிறது. அது தங்களுக்கு சாதகம் என்ற காரணத்திற்காக அப்படிச் பேசப்படுகிறது.

12-30 p.m. கூட்டுறவுப் பண்ணை நல்ல முறையில் நடந்தால் அது எவ்வளவோ வெற்றிகரமாக நடக்கும். மக்களும் அதில் ஒற்றுமையோடு உழைத்தால் எவ்வளவோ வெற்றிகரமாக நடக்கும். மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு அதற்கு இருக்க வேண்டும். வெற்றிகரமாக நடக்காது என்று சொல்ல முடியாது. கூட்டுறவுப் பண்ணையால் அரசாங்கத்திற்கும் லாபம் உண்டு விவசாயிகளுக் கும் லாபம் உண்டு. எதிர்க் கட்சிகள் கூட்டுப் பண்ணை வைத்தால் நடக்காது என்று சொல்வது சரியல்ல. அப்படி வெற்றிகரமாக நடக்காது என்று சொல்லி மக்களுடைய மனதைத் திருப்பி விடுகிறார்கள். அது சரியல்ல. மிச்சப்படும் நிலத்தைக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை நடத்த வேண்டும். எந்தவிதமான நஷ்டமும் இருக்காது. லாபமாகத்தான் இருக்கும். மக்களுக்கும் அதனால் சௌகரியம்; அரசாங்கத்திற்கும் சௌகரியம். சாதா ரணமாக அரை ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர் களுக்கு இது எவ்வளவோ சௌகரியமாக இருக்கும். கூட்டுறவு பண்ணைக்கு அரசாங்கமும் பல சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவுப் பண்ணை யினால் விவசாயிகளுக்கு எந்தக் காலத்திலும் வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஏழை விவசாயிகள் அதனால் பலனடைவார்கள். கூட்டுறவுப் பண்ணை வைத்து நடத்துவதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. எவ்வளவோ கூட்டுறவு முறையில் வேலைகள் நடைபெற்று வரு கின்றன. அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில்தான் நடந்து வருகின் றன. நல்ல ஆட்கள் இருந்தால் நல்ல முறையில்தான் நடைபெறும். தாந்தோன்றித்தனமாக இருந்தால் அது நல்ல முறையில் நடக்காது. எவ்வளவோ கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. ஆகவே நிலங்களைக் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவது எவ்வளவோ அவசியம். எனக்குப் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்ததற் காகக் கனம் சபாநாயகருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri T. IRUSAPPAN** : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பத்து ஆண்டுகளாகப் பாமர மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த இந்த நில உடமை நிர்ணயச் சட்டம் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. ஏனைய ஏழை விவசாய மக்களும், நிலம் இல்லாத விவ சாய மக்களும் எதிர்ப்பார்த்த அளவில் இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. ஏழை விவசாயிகளும், நிலம் இல்லாதவர்களும், நிலம் படைத்தவர்களும், கொஞ்ச நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் எதிர் பார்த்த அளவில் இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைத் திராவிட முன் னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்பார்த்திருந்தது. இந்தச் சட்டம் வந்தவுடன் அதை வரவேற்கவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் எதிர் பார்த்த அளவில் இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. நல்ல முறையில் இதை வரவேற்று அதை ஆதரித்து நிறைவேற்றலாம் என்று இருந்தோம். ஆனால் நாங்கள் எதிர் பார்த்த அளவில் இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. அத னால் ஏமாற்றம் அடைய வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் வந்திருப்பதைப் பார்த்து நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பயன்படுமா என்று பார்த்தால் கிடையாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நேரடியாக

விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் உதவுகிறதா என்று பார்த்தால், அதை உன்னி உன்னிப்பார்த்தாலும் எந்த விதத்திலும் அது நன்மை கொடுக்கக் கூடியதாகவே இல்லை. ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தான் சொந்த சாகுபடி செய்யலாம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். தற்சமயம் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று சர்க்கார் முன்னாலேயே மக்களிடத்தில் சொல்லி வைத்திருந்தார்கள். மக்களிடத்தில் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். இதை நிலப் பிரபுக்கள் அறிந்து உஷாராகி விட்டார்கள். இதை அறிந்து உஷாராகி மூன்று அல்லது ஐந்து ஏக்கர் தான் வரும் என்று நினைத்து அந்த விதத்தில் ஏற்கனவே அவரவர்களுக்குப் பங்கீடு செய்து கொடுத்து விட்டார்கள். அவர் அவர்களாகவே நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். சர்க்காருடைய பிரசாரத்தினால் பெரும் நிலச்சொந்தக்காரர்கள் இதை அறிந்து பிரித்துக்கொடுத்து விட்டார்கள். சிறு நிலக்காரர்களும் நிலத்தை வாங்கியவர்களுக்கும் அப்படியே செய்து விட்டார்கள். தங்களுடைய வீட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொருவருக்கும் எழுதி வைத்துவிட்டார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் வந்தும் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பலன் இல்லாமல் போய் விட்டது. எதிர் பார்த்த அளவில் பயன் கிடைக்கப்போவதில்லை என்றுதான் நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம். நேரடியாக விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களிடமிருந்தும் நிலத்தை வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடமிருந்தும் நிலத்தை பிடுங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள் எந்த விதத்திலாவது விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் நன்மை கிடைக்குமா என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே கிடையாது. நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அவர்களை வெளியேற்றப்படும் என்பதைப் பார்த்தால் அது நன்மை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. ஆளும் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கண் துடைக்கும் முறையில் தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வருத்தப்படக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள், நேரடியாக விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் எந்த விதப் பயனும் இல்லை என்றும், வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்றும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் கே. வி. எச். மணி, நாராயணசாமி நாயுடு, ராமாமிருத தொண்டைமான் போன்றவர்கள் கூட வருத்தப்படக் கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இது மக்களுக்கு எந்த விதத்தில் பலன் அளிக்கும் என்பதையும் மக்கள் இதை எந்த அளவில் வரவேற்பார்கள் என்பதையும் பார்த்துக்கொள்ளலாம். மனிதன் மனிதனை வாழ வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இதைக் கொண்டு வரவில்லை. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் மனிதனுக்குக் குடியிருப்புக்குக் கூட ஐந்து செண்ட் நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்தச் சட்டம் வழி செய்யவில்லை. மனிதன் மனிதனை வாழவேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதற்கு வேண்டியது இதில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. குடியிருப்புக்கு ஐந்து செண்ட் நிலம் கூட இல்லாமல் இருக்கிறோம். பொறாமைப்படக்கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டம் இல்லை. இந்தச் சுதந்தர நாட்டில், சுதந்தர சர்க்கார் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் சுதந்தர தமிழருக்குக் குடியிருப்புக்குக்கூட ஐந்து செண்ட் நிலம் கிடையாது. அதைக் கண்டு பெருமைப்படாமல் வருத்தப்பட வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த மாதம் இரண்டாம் தேதி பத்திரிகையில் பார்த்தோம். பிணத்தைச் சுடத் தூக்கிக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று நடை பாதையை மூடி விட்டதாகப் பார்த்தோம். அதற்குக் கூட நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறோம், பிணத்தைச்சுட தூக்கிச் செல்வதற்குத் தடங்கல் செய்கிறார்கள். பலர் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இதைப்பார்க்கும்போது இந்தச் சட்டத்தை எப்படி வரவேற்க முடியும். யாருக்கு இந்தச் சட்டம் பயன்படுகிறது என்றால் நிலம் உள்ளவர்களுக்கும் பெரும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் தான் இது பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குத்தான் இது உதவியாக இருக்கிறதே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் இந்தச் சட்டத்தினால் பயன் இல்லை. காரணம் கரும்புக்கு என்று இருக்கக்கூடிய நிலத்தைப் பற்றி நிர்ணயம் கிடையாது

ஆலயங்களுக்கும் மடாதிபதிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு நிர்ணயம் கிடையாது, தோப்புத் துரவுகள் இருந்தால் அவைகளுக்கு நிர்ணயம் கிடையாது. கால் நடை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதன் மேய்ச்சலுக்கு நிலம் இருந்தால் அதற்கு நிர்ணயம் கிடையாது. பால்ப் பண்ணைக்கு நிர்ணயம் கிடையாது. மற்றவைகளாக இருந்தால் அவர் அவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களை ஏற்கெனவே பிரித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். உழைக்கும் விவசாயிக்கும், நேரடியாக விவசாயம் செய்யக்கூடியவருக்கும் எதிர் பார்த்த அளவில் பலன் கிடைக்கவில்லை. ஏட்டளவில் தான் பேசி வந்தார்களே தவிர செய்கையில் வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று மேடை மீது தான் சொன்னார்கள். ஆனால் ஏழைகள் பெருமைக்படக்கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. பாம்பும் சாகாமல் பாம்பை அடிக்கக்கூடிய தடியும் ஒடியாமல் இருக்கும் அளவில் தான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. உண்மையாகவே சோஷலிச சமுதாய அமைப்பில் இதைக் கொண்டு வரவில்லை. ஏழைப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவக்கூடிய அளவில் இது வரவில்லை. ஆண்டவனுக்கு எதற்காக அதிக நிலம், அவன் என்ன ஏர் பிடித்து உழுகிறானா? கவலைப்பிடித்து இறைக்கிறானா ? மண்வெட்டியைப் பிடித்துக் கொத்துகிறானா ? உழுபவனுக்கு 5 செண்ட் நிலம் கூடக் கிடையாது. ஆனால் நாம் பண்ணிவைத்த சிலைக்கு 200 ஏக்கர் நிலம் எதற்காக ? மக்கள் தலையில் கைவைக்கக் கூசுவதில்லை, ஆண்டவன் சொத்தில் கைவைக்க மட்டும் என் இந்தத் தயக்கம். நாளுக்கு நாள் மக்கள் துயரம் அதிகமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஏழையின் கண்ணீர் கூரான வாளை ஒக்கும். ஒரு நாள் இல்லாவிட்டால் ஒரு நாள் இந்தச் சர்க்காரைக் கவனித்துக்கொள்ளத்தான் போகிறார்கள். அன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை நிச்சயமாக தலைகீழாக மாற்றியமைப்பார்கள். இல்லை என்றால் சர்க்காரையே மாற்றிவைப்பார்கள். ஆகையால் ஏழைகளுக்கு நன்மை உண்டாகக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri N. MARUDACHALAM** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தையே மாற்றி அமைக்கமுடியும் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டமானது நீண்ட நெடுநாளாக வெளியிருக்கும் விவசாயி அவர்களின் கிளர்ச்சியின் மூலமாகவும், பல ஆயிரம் சங்கங்களுடைய அங்கத்தினர்களின் நிர்ப்பந்தித்தினாலும் கொண்டு வந்த சட்டம் என்று நான் கூறுகிறேன். இந்த சட்டத்தினால் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாய மக்களுக்கு உருப்படியான ஏதாவது நன்மை கிடைக்குமா என்று பார்த்தால் எவ்விதமான நன்மையும் கிடையாது. அதாவது ஒரு குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் இருப்பார்களானால் அவர்களுக்குப் பாகப்பிரிவினை ஆகாமலிருந்தால், ஒவ்வொருவருக்கும் 30 ஏக்ரா என்று உச்ச வரம்பு என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் உள்ள நபர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 5 ஏக்ரா நிலம் உண்டு என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தியாகிகளுக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்த காரணத்தினால் இந்த எண்ணம் அவர்களுக்கு வந்ததோ என்று தெரியவில்லை. அதுபோக மற்ற நிலங்கள் இருக்கின்றன. தோப்பு தோட்டங்கள், பழத் தோட்டங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் மிகத் தாராளமான அளவில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குன்னூர், மேட்டுப்பாளையம், முதலிய இடங்களில் 500, 600 ஏகராக்களுக்கு மேலுள்ள முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள பாக்குத் தோட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த தகராறுகளெல்லாம் அமைச்சரவர்களுக்கு தெரியும். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. கரும்புத் தோட்டம் அதே மாதிரிதான். பஸ் முதலாளி மில்லையும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதோடு முப்பது ஏக்ரா நிலத்தையும் வைத்துக்கொள்ளலாம். மற்ற சாதாரண ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வது போலவே மலைத்தோட்ட விவசாயிகளுக்கும் நன்மை உண்டாகவேண்டுமென்றால், அவற்றிற்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கக் கூடாது. இந்தச் தொழிலாளர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு

18th April 1960] [Sri N. Marudachalam]

எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை ஏழைகளுக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய வகையில் அமைக்க வேண்டும். நிலச்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுக்கிறபோது நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நஷ்ட ஈடு—5,000 ரூபாய் இருந்தால் 12 மடங்கு அதிகமாகக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதிகபடியான நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு நிலத்தை நிர்ணயித்து அந்த நிலத்தின் விலையை நிர்ணயித்து மார்க்கெட் ரேட் பிரகாரம் வருடா வருடம் ஒரு முடிவு இருக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும். நிலத்திலிருக்கிற விவசாயிகளை வெளியேற்றாமல் தடுக்க ஒரு சட்டம் இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். சென்ற காலத்தில் திட்டக் கமிஷன் சொல்லிய ஒரு குறிக்கோளானது நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும், அதிலிருந்து உற்பத்தி பெருகவேண்டும், அப்போதுதான் விலைவாசி குறையும் என்கிற அடிப்படையில் இதன் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்றுதான். திட்டக் கமிஷனின் அந்தக் குறிக்கோள்களுக்கு நேர் மாறாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. எனக்கு முன் சொன்ன ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல் பாம்பும் சாகாமல் தடியும் முறியாமல் இருக்கவேண்டும் என்கிற மனப்பான்மையில் நிலச்சுவான்தார்களை மனஸ்தாபம் செய்து கொள்ளாமல் விவசாயிகளின் கண்ணைத் துடைப்பதுபோல இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது போல் மலையிலுள்ள காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும் உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும், 300 ஏக்ரா 400 ஏக்ரா என்று வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் வருடத்தில் லட்சக்கணக்காக லாபம் சம்பாதித்து வருகிறார்கள். இன்றைன்று பத்தாண்டு காலமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் நிலம் அளித்து வருகிறார்கள். தானிய உரத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால், அப்படி வழங்கப்பட்ட நிலத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கும் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையினால் அதற்கு ஆபத்து வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். உணவு உற்பத்தி எந்த விதத்திலும் தடைப்படாமல் இருக்கவேண்டும். பட்டாளி மக்களுக்கு நல்ல நிலம் கொடுக்ககூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமைத்தால்தான் சர்க்கார் மக்களுடைய நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாக இருக்கும். 1947–48-ம் வருடத்திலே சர்க்காருக்கு ஸ்டாம்பு விற்பனை மாத்திரம் 3 கோடி ரூபாய் ஆகியிருக்கிறது. 1949-50 என்று வரிசையாக பார்த்துக்கொண்டே வந்தால் அது எக்கச்சக்கமாக உயர்ந்து கொண்டிருக்கும். இதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தச் சட்டம் வருமென்று சில ஆண்டுகளாக நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் சொத்துக்களைப் பலப்பல கூறாகப் போட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் வந்த காலத்தில் சர்க்காருக்கு நிலம் கிடைக்குமா கிடைக்காதா என் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த உபரி நிலத்தை எடுத்து எப்படி விநியோகிப்பது, சர்க்கார், யார் யாருக்கு கொடுப்பது என்ற முறையில் இதில் வகுக்கப்பட வேண்டும். இன்று பெரிய மூலதனம் போட்டிருக்கக்கூடிய, பஸ் தொழிலிலிருந்து தேயிலைத் தோட்டம் வரையினும் இன்று ஒரு உச்சவரம்பு கொண்டு வந்தால் அதிலிருந்து நமக்கு நல்லதொரு நிலை ஏற்பட முடியும். இன்று, கோவில்களை எடுத்துக்கொள்வோம். கோவில்கள் அவசியந் தான். கோவில் இல்லாத ஊரில் குடி இருக்க வேண்டாமென்று சொன்னது மாதிரி கோவில்கள் இருக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் கோவில்களுக்கு வேண்டிய நிலம் எவ்வளவு என்பது பற்றி ஒரு திட்டம் இருக்க வேண்டும். 200 ஏக்கர் ஒரு கோவிலிற்கு அவசியமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 200 ஏக்கர் கொடுத்தால், கோவில் சிப்பந்திகள் கோவிலை அபிவிருத்தி செய்யவோ, அல்லது நல்ல விதமாகப் பூஜை செய்யவோ, மீண்டும் அதை புதுப்பிப்பதற்கோ அப்பணத்தை உபயோகிக்க மாட்டார்கள். அங்குள்ள ஆசாமிகள் ஆழம் பாழம்மாகத்தான் அதை முழுங்கத்தான் அது பிரயோஜனப்படுமோ தவிர சாக்கு அது பிரயோஜனப் படாது. கோவில்களுக்கு நிலம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை,

வேண்டியதுதான். ஆனால் இவ்வளவு வேண்டாம், அதை 50 ஏக்கர் என்று ஒதுக்கி, அதை நிர்வகிக்க ஒரு கமிட்டி போட்டு அதைப் பரிபாலனம் செய்தால் நல்லது. கோவில்களும் சுகாதாரமான முறையில் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிலர், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வரும், நமக்கும் நிலம் கிடைக்கும் அதை வைத்துக்கொண்டு சுபிட்சமாக வாழ முடியும் என்று எதிர்பார்த்த ஏழை மக்கள் இன்று ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே செலக்ட் கமிட்டியில் இதை ஆராய்ந்து பார்த்து இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Srimathi RAJATHI KUNCHITHAPATHAM** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை நான் மனமாற வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே எப்பொழுது இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் வரும், வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய வகையில் ஆளும் கட்சியார் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களா அல்லது புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று காட்டுகிற நிலையில் இருக்கிறதா என்பது போன்ற பேச்சுக்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது போல் இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உழுபவன் ஊராளவேண்டும், உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர் என்று பாடி வைத்தார்கள். செயல் முறையில் உழுதுண்டு வாழ்பவர்களுக்குத்தான் காலம் என்ற நிலைமை ஏற்பட, ஆண்டாண்டு காலமாக அடிமைகளாக, புழுவிற்கும் பூச்சிக்கும் கேவலமாக தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வந்தவர்களின் நிலையை மாற்றி, அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களை மேல் தளத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நினைத்து ஆளும் தரப்பில் உள்ள சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது போற்றத்தக்கதேயாகும். இன்று நாட்டுப் புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்குள்ளவர்கள் காலையிலிருந்து மாலை வரையில் கழனியில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருவித சௌகரியமும் இல்லாமல் வாழ்ந்தார்கள். மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ சட்டங்கள் செய்திருக்கிறோம். ஆலைத் தொழிலாளர்களானாலும் சரி அல்லது மற்ற தொழிலாளர்களானாலும் சரி, நகரப் புறங்களில் உள்ளவர்களுக்குப் பல சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு உண்டு. ஆனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு குடியிருப்புத் திட்டமோ, அல்லது அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு அல்லது மாடு மனை வாங்கவோ ஒன்றுமேயில்லாது திண்டாடும்போது, இன்று பலவித சட்டங்கள் கொண்டு வந்து அவர்கள் நிலையை சிறிதளவு முன்னேற்றியிருக்கிறோம். உழுபவனை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பினும், உரிமையுடன் அதில் உழைப்பதற்கு அவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக வேண்டுமென்ற நிலை வரவேண்டுமென்று எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க இன்று இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது வந்தால், பெரிய நிலக்கிழார்களுக்கு ஒருபுறம் சமாதானம் சொல்வது போலவும், அதே சமயத்தில் வோட்டுக்காக ஆளும் கட்சியினர் ஏழைகளிடம் சென்று, உங்களின் நன்மைக்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லவும், ஆக இரண்டு பேர்களது வோட்டுக்களையும் வாங்கிக் கொண்டு போகலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று பல குறைகள் இங்கு சொல்லப்பட்டன. சமுதாய சமதர்மம் வர வேண்டுமென்றால் பெரிய நிலக்கிழார்களை அடியோடு அடித்துக்கொன்றுவிட வேண்டுமென்பதல்ல. இன்று ஆளும் கட்சியிலேயே பல நிலக்கிழார்கள் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் தொழில் அதிபர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆக, நிலக்கிழார்களின் சம்மதத்தின் பேரிலேயே இந்தச் சட்டம் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மச்சு வீட்டில் இருப்பவனை குச்சு வீட்டிற்குக் கொண்டு போகவேண்டுமென்றில்லாமல், குச்சு வீட்டில் உள்ளவனை மச்சு வீட்டிற்கு அல்லது மாடி வீட்டிற்குக் கொண்டு போகக்கூடிய ஒரு நிலைதான் சமுதாயத்தில் ஏற்பட வேண்டும். அந்நிலையை சிறிது சிறிதாக அஹிம்சா முறையில், தர்ம முறையில்

18th April 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

கொண்டு போக வேண்டுமென்பதுதான் நம் கொள்கை. அதற்கேற்ப
சுதந்திரம் அடைந்த பத்து வருடங்களில் ஜமீந்தாரி முறையை ஒருவித
மாகச் சரிக்கட்டினோம். அதேபோல் பெரிய பெரிய அரசர்களை எல்லாம்,
அவர்களது பிரச்னைகளை அமைதியான முறையில் தீர்த்தோம். அதே
போல் பெரிய பெரிய நிலக்கிழார்களிடமுள்ள நிலங்களை எல்லாம்
பிடுங்கிக் கொண்டு அவர்களையெல்லாம் தெருவில் ஓட்டாண்டிகளாக விட்டு
விட வேண்டுமென்று எண்ணாது, அவர்களும் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்
கள்தான், அவர்களும் இந்த நாட்டில் பிறந்த மகன்தான் என்ற உரிமை
அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதோடு, ஏழைகள் பரம்பரையாக
என்றென்றும் ஏழைகளாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்காமல்
அவர்களது வாழ்க்கை நிலையும் உயரவேண்டும் என்ற முறையில் இந்தச்
சட்டம் அமைந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அடுத்தபடியாக, சிறுநிலத்
சுவான்தார்களின் நிலையைக் குறித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற
கடமைப்பட்டுள்ளேன். எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்
கொண்டால் அங்கு சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் அதிக எண்ணிக்கையில்
இருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் எப்படி என்று எனக்குத் தெரி
யாது. அங்கு ஐந்து ஏக்கர்களுக்குள் இருக்கிறவர்கள் 70 பர்சென்ட்டுக்கு
மேல் இருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக பெண்கள், ஆதரவற்றவர்கள்,
கைம்பெண்கள், வாழ்க்கையில் யாதொரு ஆதரவும் இல்லாதவர்கள்
ஒன்றிரண்டு ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டு பிழைக்கக்கூடிய முறையில்
வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்கள். புருஷன் இறந்து விட்டால், தங்கள்
நகை நட்டுக்களை விற்று சிறு நிலத்தில் போட்டு விட்டு அதிலிருந்து வரக்
கூடிய வருவாயை வைத்துக்கொண்டு ஒரு குடிசையில் வசித்துக்
காலத்தைக் கழிப்பவர்கள் நிறையப்பேர்கள் இருக்கிறார்கள், திருநெல்
வேலியில். விவசாயத் தொழிலாளர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்
கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டபோது திருநெல்வேலியில் ஒரு சீர்
கேடான நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நான் இங்கு தாழ்மையுடன்
தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில், திருநெல்வேலியில்
என்னிடம் வந்து நிறையப் பேர்கள் புகார் செய்து கொண்டார்கள். வயலில்
உழுபவர்களை வெளியேற்ற முடியாது என்ற தைரியம் காரணமாக நிலச்
சுவாந்தார்களாகிய பெண்களிடம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வந்து,
நீங்களே வந்து பாருங்கள், நாங்கள் அளந்து போட்டு விட்டோம் என்றும்,
நெல் களத்தில் கிடக்கிறது, அதை நீங்களே வந்து எடுத்துச் செல்லுங்கள்
என்று சொல்லும் அளவிற்கு நிலைமை சீர்கேடாயிற்று. சமீபத்தில் இந்த
அறுவடையில்கூட அநேகப் பெண்கள், ஆண் துணையில்லாதவர்கள் அறு
வடை வருமானத்தை, உழுபவர்கள் வந்து சொன்ன பிறகும் கூட, 1-00 p.m.
எங்களுக்கு ஒன்றுமே வேண்டாம், நீங்களே எல்லாவற்றையும் வைத்துக்
கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லும் அளவிற்கு அதிருப்தியடைந்திருக்கிறார்
கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கருக்கு ஒரு விதிவிலக்கு இருக்
கிறது என்பது வரவேற்கத்தக்கதே. 1956–57, 1957–58-ல் ஸெல்ஸ் டாக்ஸ்,
ப்ரஃபஷனல் டாக்ஸ் அஸெஸ் செய்திருந்தால் அவர்கள் வெளியேற்ற முடி
யாது என்ற நிபந்தனையிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் வைத்துக் கொணடிருந்
தால் வருடாந்திர வருமானம் 600 ரூபாய் கிடைக்கும். அரை ஏக்கர்
வைத்திருந்தால் 300 ரூபாய்தான் கிடைக்கும். அதை மட்டும் வைத்துக்
கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியுமா ? ஆகவே சிலர் பெட்டிக் கடைகள்
வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அப்போது அவர்கள் ப்ரபஷன் டாக்ஸ் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும்.
சாதாரண பஞ்சாயத்துகளாக இருந்தால் நான்கு அணா என்று கூட
ப்ரஃபஷன் டாக்ஸ் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே இம்மாதிரி டாக்ஸ்
கொடுக்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு
கொடுத்து உதவ வேண்டும். அதோடு இந்த ப்ரஃபஷன் டாக்ஸ் என்பது
எவ்வளவு தொகை செலுத்துபவர்கள் இதில் உட்படுவார்கள், அது
போலவே ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்-லும் எவ்வளவு தொகை செலுத்துபவர்கள்
இதில் உட்படுவார்கள் என்பதை நன்றாகத் தெளிவாக இதில் குறிப்பிடுவார்
களானால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாய் இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மை
யுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்களுக்கு 200 ஏக்கர்கள் என்றிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமல்ல என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி இங்கு பலவாறாகப் பேசப்பட்டது. நடமாடும் தெய்வங்களுக்கு இவ்வளவு எதற்கு என்றும், நடமாடாத தெய்வங்களுக்கு இவ்வளவு எதற்கு என்றும் பேசப்பட்டது. நடமாடும் தெய்வங்களைப் போலவே நடமாடாத தெய்வங்களுக்கும் திருக்கல்யாணங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. இவை எல்லாம் எதற்கு என்றும் பேசப்பட்டது. வருடா வருடம் திருக்கலியாணம் நடைபெறுவது சரியல்ல என்றாலும், இதிலுள்ள கருத்தை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் வருடா வருடம் கலியாணம் நடப்பது சுவாமிக்கு அல்ல. சுவாமிக்கு கல்யாண திருவிழா என்று நடத்துவதின் மூலமாக, சிறு சிறு வியாபாரிகள், சிறு சிறு பெட்டிக் கடைக்காரர்கள், இவர்கள் எல்லாம் இந்தக் காலங்களில் தங்கள் வியாபாரத்தை நடத்திக்கொள்ளலாம்., அதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஏழை எளியவர்கள் ஓரளவு வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் ஆண்டவனின் பெயரைச் சொல்லி இவ்விதம் திருக்கல்யாணம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய, ஆண்டவனுக்கு வருடா வருடம் திருக்கல்யாணம் நடத்தினால்தான் மன திருப்தி ஏற்படும் என்பது அல்ல என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்ந்த அபிப்பிராயம். இம்மாதிரியான திருவிழாக்கள் நடைபெற வேண்டியதில்லை என்று சொல்வதில் எந்த விதமான அர்த்தமும் இல்லை. அதோடு இப்போது 200 ஏக்கர்கள் என்று கட்டுப்படுத்தியிருப்பது சரியல்ல என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் 200 ஏக்கர்கள் என்று நிர்ணயித்துவிட்டால், கோவிலின்பேரில் தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகிற நிலக்கிழார்களை இனிமேல் கோவில்களுக்கு தர்மம் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்ற அளவில், இனிமேல் தர்மம் செய்ய வேண்டியதில்லை என்ற மனோபாவம் ஏற்படுகின்ற முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதற்குப் பதிலாக கோவில் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு என்பது இல்லாத முறையில் அமைத்துவிடலாம். கோவில் சொத்துக்களை எல்லாம் கவனித்துக்கொள்வதற்கு எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள், மற்றும் எத்தனையோ அதிகாரிகள் எல்லாம் இதைப் பரிபாலித்துக்கொள்வதற்கு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மூலமாகக் கோவில் நிலங்களை எல்லாம் கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது சேவாக் கூட்டுறவு முறையிலோ உழுபவர்களைக் கொண்டுவந்து நேரடியாக அதில் பாடுபடக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இது மட்டுமல்ல, இப்போது 200 ஏக்கர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதையும், யாரிடம் கொடுத்து சாகுபடி செய்யப் போகிறார்கள் என்பதும் இதில் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. இப்போதுள்ள முறையில் நடுத்தரக்காரர்கள்தான் (மிடில் மென்) குத்தகைக்கு எடுத்து, அவர்கள் கீழே உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, அதில் விவசாயிகள் காலை முதல் மாலை வரையில் முதுகில் வெயில்பட வேலை செய்து கொடுக்கின்ற ஊதியத்தில் விவசாயிககுக் கொஞ்சம் கொடுத்துவிட்டு, கோவிலுக்கும் கொடுத்துவிட்டு, அதில் தானும் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற முறைதான் இருக்கும். ஆகவே, இதைத் தவிர்க்கின்ற முறையில் கோவில் அதிகாரிகளின் கீழே கோவில் நிலங்களை எல்லாம் எந்த விதமான உச்ச வரம்பும் இல்லாமல், நேரடியாக விவசாயிகளைக் கொண்டு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்தால் அதன் மூலம் பாமர ஏழை விவசாய மக்கள் எவ்வளவோ பயனடைய முடியும். அப்போதுதான் கோவில் சொத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு சுரண்டுகிற தன்மையையும் நம்மால் போக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, குடியிருப்பு மனை சம்பந்தமாகப் பார்க்கப்போனால், ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எத்தனையோ குடும்பங்கள் ஒரு இடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தின் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இம்மாதிரியான சட்டம் வரப்போகிறது என்றறிந்து இந்தக் குடும்பங்களை அந்தக் குடியிருப்பு மனையிலிருந்து எந்த விதத்திலோ அவஸ்தைப்படுத்தி வெளியேற்றிவிடுகின்ற முறையைக் கையாண்டு கொண்டு

18th April 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டும் அல்ல, அவர்கள் உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கிற குடி தண்ணீர் கிணறு களைக்கூட மூடிவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அங்குள்ள ஏழை மக்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமலும், குடியிருப்பு மனை இல்லாமலும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு குடி யிருப்பு மனை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீதனத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த் தால், 10 எக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. அவர்களுடைய தந்தையாரோ அல்லது வேறு உறவினர்களோ, (1.06 p.m.) பாடுபட்டு ஏதாவது கொடுத்திருந்தால் அதில் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லை என்று சொன்னால், அது சரியல்ல என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கின்ற முறையைப் பார்த்தால் தந்தை யாருடைய சொத்து 30 எக்கர் என்று இருக்குமானால் இவர்களுக்கு 10 எக்கர்களை தவிர ஒன்றுமே கிடையாது என்று இருக்கிறது. இம் மாதிரியான நிலையில், பரிதாபகரமான நிலையில் பெண்களை விடக் கூடாது. கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் கேட்டார், எதற்காக இந்த ஸ்ரீதனம் என்று. அவ்விதம் கேட்பதாக இருந்தால் ஆண்களுக்கு எதற்காக சொத்து, அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த உரிமை இருக்கவேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். ஸ்ரீதனம் வாங்கக்கூடிய பெண்கள் எங்கேயோயிருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களும் ஒரே தகப்பனுக்குப் பிறந்தவர்கள்தான். அந்த வீட்டில் பிறந்த மற்ற ஆண் களோடு பிறந்தவர்கள்தான். மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு உணர்ச்சி இருக்கிறதோ அதே உணர்ச்சி இந்தப் பெண்களுக்கும் இருக்கும். அந்த வீட்டில் பிறந்த ஆண்களோடு இந்தப் பெண்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்தவர்கள்தான். ஆண்களுக்குத்தான் உணர்ச்சி உண்டு, பெண்களுக்குக் கிடையாது, அவர்கள் வெறும் கல்சிலைகள்தான் என்று நினைப்பது தவறு. ஆண்களுக்கு எந்த விதமான உணர்ச்சி இருக் கிறதோ அதே உணர்ச்சி பெண்களுக்கும் உண்டு. ஆகவே அவர்களுக்கு இருக்கிற ஸ்ரீதனத்தை அவர்கள் போதுமான அளவுக்கு வைத்துக்கொள்ள உரிமை இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இது பாரபட்சமாகத்தான் அமையும் என்பதைத் தெரிவிப்பதோடு, அவர்களுக்கு இதனால் மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தாத விதத்தில் அவர்களும் ஸ்ரீதனத்தில் 30 எக்கர்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று 57-வது ஷரத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று பெண்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட் டத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: As there are no more speakers I adjourn the House till 8-30 a.m., to-morrow.

The House then adjourned.